1893 - 1963
70-ий РІК ВИДАННЯ
І СЛУЖБИ СВОЄМУ
НАРОДОВІ ТА ПРАВДІ

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City 3, N. J.
HEnderson 4-0237
HEnderson 4-0807
УНСоюз: HEnderson 5-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюз: BArcly 7-5337

РІК LXX. Ч. 227. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 3-го ГРУДНЯ 1963 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, DECEMBER 3, 1963 No. 227. VOL. LXX.

У ВЕНЕСУЕЛІ ПЕРЕМОГЛА ДЕМОКРАТІЯ

ВИБОРЦІ ГОЛОСУВАЛИ У ВЕЛИКОМУ ВІДСОТКУ, НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА КОМУНІСТИЧНИЙ ТЕРОР

Каракас, Венесуеля. — Минулої неділі 1-го грудня відбулися у Венесуелі вибори президента і членів Конгресу, хоч комуністичні терористи всіми засобами старалися до них не допустити. Комуністи кілька днів перед виборами схопили були американсського полковника, Джеймса К. Дженолта, якого пізніше обіцяли вимінятн за тих шістьох комуністичних терористів, які змусили були венесуельський літак летіти до Трінідаду. Цих терористів Трінідад вислав о Венесуелі і вони там чекали на суд. Терористи погрожували, що застрелять кожного, хто з'явиться на вулиці в дні виборів, але цієї погрози не могли здійснити супроти урядової акції і майже 95% управнених до голосування виборців віддали свої голоси. Комуністичні терористи кидали бомби і билися з поліцією, внаслідок чого є один вбитий та кількадесять поранених, між ними є американець, фотограф Юнайтед Пресс Інтернешенел, Карл Ворнер. Неповні виборчі висліди свідчать про те, що перед веде Равль Леоні, кандидат на президента, якого підтримує теперішній президент Ромульо Бетанкур. В політичних колах уважають, що комуністи потерпіли вимовну поразку, бо таке велике число виборців голосувало. В цілій країні вибори відбулися спокійно, тільки в деяких районах в столиці комуністи за допомогою терору намагалися відстрашити виборців від участи у виборах. Та виборці не побоялися комуністичних погроз, і вже о год. 5-ій вранці почали зростати черги перед виборчими льокалями, і в одному виборчому районі до полудня 250 виборців із усіх 303 віддали свої голоси. Але комуністичний терор тривав і після закінчення виборів, і від кулі комуністичного бандити із засідки, згинув старшина військової розвідки. Військові відділи допомогли поліції втримати сяку-таку безпеку на вулицях, що виборці могли виконати свою громадянську повинність. Президент Бетанкур заявив, що він глибоко зворушений, але не здивований тим, як виборці голосували. Він повторив свій плян в березні 1964-го року передати свій уряд „вільно вибраному кандидатові". Вибори виявили, що у Венесуелі перейме владу новий президент-демократ в березні 1964-го року Бетанкур був вибраний в 1958-му році.

Президент Джансон плянує великі ощадності у федеральному бюджеті

Вашингтон. — Президент Джансон започаткував широку акцію в цілі зменшення федеральних видатків за допомогою якнайбільшої ощадности у всіх урядових агенціях. Президент наказав 1-го грудня вислати до 7 500 контракторів окремі листи, в яких закликає їх предложити ощадностеву програму за допомогою редукції коштів продукції. Лист цей відноситься і до тих замовлень, які контрактори ще можуть дістати. Разом із листами Президента вислано листи секретаря оборони Роберта МекНамари, який звернувся до контракторів із такими до них вимогами: 1) Купувати тільки те, що є конче потрібне; 2) Купувати по можливо найнижчих цінах; 3) Зредукувати до мінімума кошти продукції. Треба додати, що ті 7 500 контракторів мають заключені аж 90% всіх оборонних контрактів із урядом. Президент Л. Джансон і МекНамара плянують заощадити на обороні в цьому фінансовому році, що кінчиться 30-го червня 1964-го року — $1 500 000 000. В році, що закінчився 30-го червня 1963-го року, заощаджено урядом в ділянці оборони один більйон долярів. Секретар оборони поробив окремі пропозиції, якби мали виглядати ощадності в окремих витратах на оборону. День перед висланням листів, це значить 30-го листопада, Джансон закликав всі урядові агенції до співпраці в тому, щоб якнайбільше зменшити видатки уряду в бюджеті, який приготовляється на 1965-ий рік. Президент хотів би, щоб найближчий його бюджет обіймав мінімум федеральних витрат, які є безумовно конечні до здійснювання наших внутрішніх і закордонних зобов'язань. Одночасно Президент просить всі агенції, щоб прислали йому звіт, що зроблено в ділянці ощадностевих змагань в цьому фінансовому році, що закінчиться 30-го червня 1964 року. Джансон заявляє, що федеральний уряд може гордитися тим, що зроблено в ділянці поліпшування федеральних агенцій, але не можна спочити на лаврах, бо громадянство слушно вимагає, щоб державні урядовці дбали про національні ресурси, які є віддані під їхню опіку. Преставник Білого Дому Андрю Т. Гетчер повідомив, що президент Джансон конферував із дорадниками покійного президента Кеннеді, але не виявив із якими. Продовжуються спекуляції, що мали б відійти деякі дорадники з Білого Дому. Між ними згадується Артура Шлезінґера, Теодора Соренсеса, Меєра Фельдмана та П'єра Салінґера — пресового секретаря Білого Дому. Мав би відійти, мабуть в січні 1964-го року, заступник секретаря оборони Розвелл Л. Гілпатрик, а його місце мав би зайняти теперішній секретар війни — Сайрус Р. Венс.

118 ОСІБ ЗГИНУЛИ В ЛЕТУНСЬКІЙ КАТАСТРОФІ БІЛЯ МОНТРЕАЛЮ

Монтреал. — 29-го лостопада, 20 миль від Монтреалу в летунській катастрофі згинуло 118 осіб, бо розбився і згорів літак Трансканадійської Лінії, який почав летіти з Монтреалу до Торонта. Катастрофа сталася 4 мінути після старту джетового літака. Один очевидець каже, що він бачив перед катастрофою „довгу червону смугу на небі". Лет відбувався під час дощу і бурі. Це є найбільша летунська катастрофа в історії Канади. Літак впав на болото, і тому утруднена була рятункова акція з міста Ст. Терез, що має 12,000 мешканців.

ПЕРШИЙ ВИСТУП ПРЕЗИДЕНТА ДЖАНСОНА В КОНГРЕСІ

Під час спільної сесії Палати Репрезентантів і Сенату, що відбулася перед Днем Подяки 27 листопада ц. р., президент Линдон Джансон виступив із першою своєю промовою до Конґресу, в якій накреслив напрямні своєї політики і заявив, що він продовжуватиме в основному внутрішню й зовнішню політику сл. п. президента Джана Ф. Кеннеді.

Головний суддя Воррен очолює Комісію, що досліджуватиме вбивство Кеннеді

Вашингтон. — 29-го листопада президент Джансон найменував 7-членну комісію, яку очолює головний суддя Найвищого Суду Ірл Воррен, і яка має досліджувати справу вбивства президента Кеннеді. До комісії входять два сенатори, два конґресмени і два колишні високі урядовці. Ціль цієї комісії: виявити правду в справі вбивства і повідомити про неї Президента, американський нарід і світ. Членами цієї окремої комісії є: сенатор демократ із Джорджії Ричард Б. Расселл, сенатор республіканець із Кентаки Джан Шерман Купер, конґресмен демократ із Луїзіяни Гейл Боґс, конґресмін республіканець Джералд Р. Форд із Мичиґен, колишній директор Центральної Розвідчої Аґенції Аллен В. Даллес і колишній дорадник президента Кеннеді в справі роззброєння Джан МекКлой. Ця Комісія має перевірити всі можливі інформації в справі вбивства покійного Президента, в тому і ті всі матеріяли, які має федеральне Бюро Інвестиґацій. Інформації ФВІ мають бути готові вже цього тижня. Головний прокуратор стейту Тексас Ваґгонер Карр обіцяв повну співпрацю.

Кейп Канаверал називається Кейпом Кеннеді

Вашингтон. — Летунська база Кейп Канаверал, з якої випускає Крайова Аеронавтична і Космічна Адміністрація сателіти довкола Землі та далекосяжні ракети, від 29-го жовтня називається Кейпом ім. Кеннеді, згідно із зарядженням президента Джансона. Президент заявив у зверненні з приводу Дня Поляки, що і всі інсталяційні місця в тому районі на Флориді називатимуться Космічним Центром ім. Джана Ф. Кеннеді. Кейп Канаверал, тепер Кейп Кеннеді, — це є синонім всіх більших плянів ЗДА в ділянці дослідів космічних просторів. Це є перша урядова акція, щоб вшанувати пам'ять вбитого Президента.

О. Теодор Данусяр був капеляном похоронів Президента Кеннеді

Вашингтон, (Юст.) — Всеч. о. Теодор Данусяр, парох української католицької парохії св. Родини у Вашингтоні, провадив, як капелян, урочистий похід з труною сл. п. Президента Кеннеді з Білого Дому до Капітолю. Двома другими капелянами були: Впреп. Френсіс Б. Сейр, декан єпископальної Вашингтонської Катедри і монсіньйор Джан С. Спенс, парох римокатолицької церкви Пресв. Серця

Отець Тедор Данусяр, народжений в цій країні в 1929 році, покінчив богословські студії як ліценціят богословія на Католицькому Університеті в Вашингтоні в 1954 році і того ж року, в червні був рукоположений. Був він м. ін. адміністратором парохії в Джерзі Ситі, пізніше сотрудником у Філядельфії, а від сімох років є парохом української католицької парохії Св. Родини в Вашингтоні.

о. Теодор Данусяр

Після трагічної смерти президента Кеннеді, о. Данусяр зложив в Білому Домі співчуття від себе та своїх парохіян і заофірував поміч, яка була б потрібна. В розмові він сказав, що американські українці, а в тому наші духовники й єпископи, зазнали і зазнають стільки терпіння він наших ворогів, що ми особливо добре розуміємо тягар насилля й терпіння. В неділю 24 листопада о. Данусяр був телефонічно запрошений до Білого Дому. Там організатор похоронних урочистостей, шваґер сл. п. Президента Сарджент Шрайвер, просив його бути капеляном тої частини похоронів, в якій тіло Покійного перевезено з Білого Дому до Капітолю, до ротунди для того, щоб населення могло в останнє відвідати в шані свого Президента-мученика. Три капеляни йшли перед запрягом семи білих коней, що везли труну сл. п. Президента. На телевізії та численних газетних знімках виразно було видно капелянів в поході, як теж в ротунді Капітолю, де стояли біля вдови, пані Джекелін Кеннеді та її родини. Цікаво згадати, що о. декан Сейр, в якого катедрі мала довший час свою каплицю вашингтонська українська православна громада, є великим приятелем нашого народу.

У Ню Йорку вшановано президента НТШ проф. Романа Смаль-Стоцького у 70-річчя

Ню Йорк. — Наукове Товариство ім. Т. Шевченка вшанувало 70-річчя голови НТШ в Америці і президента Головної Ради Товариств ім. Т. Шевченка, професора д-ра Р. Смаль-Стоцького і 45-річчя його наукової і політичної діяльности науковою конференцією, полученою із привітами від представників громадянства та прийняттям. Перший заступник НТШ в Америці проф. д-р Осип Андрушків, який проводив вечором, подав у вступному слові генезу того вечора і причини, які спонукали Управу НТШ вшанувати цей вечір, одиноким противником якого був сам Ювілят. Проф. д-р Василь Лев виголосив доповідь на тему „Наукова і педагогічна діяльність проф. Романа Смаль-Стоцького" з вичисленням найважливіших наукових творів Ювілята та згадкою про його пречисленні статті, вступи до наукових і лідературних творів та редаґування різних наукових видань. Замість проф. Лева Добрянського, який не міг прибути, промовляв проф. Кларенс Меннінґ про „Діяльність д-ра Романа Смаль-Стоцького на американському терені", підкресливши своє знайомство і свою тісну співпрацю з професором Романом Смаль-Стоцьким буквально від перших днів приїзду проф. Романа Смаль-Стоцького до Америки. Проф. К. Меннінґ підкреслив сполуку наукової традиції і патріотичного ідеалізму в праці НТШ та побажав проф. Романові Смаль-Стоцькому ще одного ювілею у столиці вільної України, а до того часу він побажав українськими словами, що їх часто вживає Ювілят — „дай Боже витримати". Третій доповідач, ред. Іван Кедрин-Рудницький, що говорив на тему „Дипломатична й політична діяльність проф. Р. Смаль-Стоцького", дав характеристику епохи, від часу створення Союзу Визволення України до вибуху другої світової війни, подавши умовини праці уряду УНР на чужині і з'ясувавши ролю, що її грав тоді проф. Роман Смаль-Стоцький. Проф. Роман Смаль-Стоцький у свому кінцевому слові подяки всім, що причинились до уладження і переведення цього вечора, підкреслив НТШ і свою вірність заповітові Шевченка „борітеся — поборете" та вказав на силу вільної науки ні трохи незалежної від сторонніх впливів і фондів. Він пригадав різні моменти великих прикрощів, що їх зазнав у своєму житті від своїх і чужих у ході своєї наукової і політичної праці. — Численні приявні представники українських установ і організацій виголосили усні привіти, між ними головний предсідник УНСоюзу Йосип Лисогір. Відчитано численні письмові привіти, між ними від митрополита Йосифа Сліпого та архиєпископа Івана Бучка і від православних Владик. Велика заля Українського Інституту Америки не могла примістити всіх приявних. Після офіційної частини відбулось прийняття.

Проф. Роман Смаль-Стоцький

У Шикаґо відсвятковано ювілей „Свободи"

Шикаґо. — В середу 17-го листопада, в надвечер'я Дня Подяки, відсвятковано тут у великій залі ресторану „Мартінік" 70-річний ювілей „Свободи" урочистим бенкетом. Відкрив його голова Окружного Комітету Відділів УНСоюзу, головний радний УНСоюзу Тарас Шпікула, коротким вступним словом, передавши дальший провід вечора головному радному Миронові Куропасеві. Мирон Куропась закликав приявних вшанувати 1-хвилинною мовчанкою пам'ять трагічно померлого президента Кеннеді. Тріо сестер Стен з Йонґставну, Огайо: Оксана, Маруся й Орися, відспівали „Аве Марія" Шуберта. Після молитви, проведеної монсіньйором Степаном Кнаппом, і представлення приявних за президіяльним столом, Мирон Куропась накреслив коротку історію американської України і ролі, що її відіграла в організуванні американсько-української громади „Свобода". Він відчитав теж довгий список Делеґатів, що з'явились для привітання „Свободи". Ред. Іван Кедрин-Рудницький виголосив єдину в українській мові промову, в якій заторкнув теперішній стан української визвольної справи на тлі американської та міжнародної політичної ситуації та вказав на місію українців поза Україною, зокрема американсько - української громади. — Представник редакції „Шикаґо Трибюн" Френк Гюз висловив „привіт і подив для боротьби, що її „Свобода" вела і веде за свободу України" та присвятив свою промову проблемі вільної преси. Зокрема, торкнувшись відомої кампанії, що її „Вашингтон Пост" повів проти пам'ятника Шевченкові у Вашингтоні, той шикаґівський редактор пригадав жалюгідне становище, що його „Вашингтон Пост" займав під час процесу проти совєтського шпигуна в Державному Департаменті Альжира Гісса, переконуючи ввесь час своїх читачів, що Гісс повинен бути звільнений. — Згаданий терцет відспівав ще кілька українських пісень, після чого отець Кулик закінчив бенкет молитвою. Приявних було коло 300 осіб.

Футболісти УКС-у і „Тризуба" здобули перемоги в грах за Чашу ЗДА

УСК Ню Йорк переміг минулої неділі, 1 грудня жидівську дружину „Блю Стар" вислідом 4:0 у перших своїх змаганнях циклу гор за Чашу ЗДА. Стрільцями воріт для УСК-у були: Сметгирст 2 і Діяно 2. При постійній переваазі над слабшим суперником напад УСК-у не використав багатьох догідних ворітних нагод.

„Тризуб" Філядельфія зустрінув минулої неділі також у першій грі за Чашу ЗДА несподівано твердого противника в одинадцятці „Феніксу". З цих змагань у Філядельфії вийшов „Тризуб" переможцем зі скромним вислідом 2:1. Ворота для „Тризуба" здобули: Яковина і В. Чижович. Перші ворота впали в 44-ій хвилині до „Тризуба", коли воротар Свич пропустив у ворота далекий стріл із 35 метрів, якого напрям змінив сильний вітер.

„Чорноморська Січ" Нюарк програла минулої неділі в Нюарку свою першу гру за Чашу ЗДА з німецькою одинадцяткою „Гота" вислідом 2:3 після того, як січовики вели в першій півґрі 2:1 зі стрілів Саварина і Вільчака. Суддя змагань Честер Брук признав треті ворота до „Ч. Січі", які оспорює „Січ" твердженням, що м'яч не був ще поза ворітною лінією. Управа „Чорноморської Січі" внесла протест проти висліду цих змагань.

ЛІДЕРИ НІМЕЧЧИНИ, БРИТАНІЇ Й ІТАЛІЇ ПРИБУДУТЬ ДО ЗДА

Вашингтон. — Офіційно повідомлено, що на 27 і 28 грудня ц. р. прибудуть до Америки на ділову нараду з президентом Линдоном Джансоном західньо - німецький канцлер Людвіґ Ергард і міністер закордонних справ Ґорґард Шредер, 12-го січня 1964 року приїде сюди італійський президент Антоніо Сені, якому також товаришитиме міністер закордонних справ; проте сьогодні ще не відомо, хто ним буде, бо Італія переживає затяжну урядову кризу, яка — сподіваються — до того часу буде позитивно розв'язана. Зате британський прем'єр Алек Даґлас Гюм прибуде з своїм міністром закордонних справ Р. А. Батлером щойно на 12 і 13 лютого наступного року. Урядово пояснено, що пересунення трохи на пізніше приїзду британського прем'єра не має іншого значення, як тільки те, що Президент буде надзвичайно зайнятий в січні наступного року, коли на нову сесію зійдеться Конґрес. Президент Джансон заявив, що приїзд названих трьох західніх лідерів на ділові наради до ЗДА має на цілі закріпити зв'язки Америки з західньо - европейським політичним світом в рямках Атлантійського Союзу. Канцлер Ергард і міністер Шредер переведуть свої відвідини в Америці, як особисті гості Президента на його фармі в Тексасі і там відбудуться з ними ділові наради з участю кількох високих американських урядовців. Дати ділової зустрічі Президента з французьким президентом де Голем ще не визначено, бо де Голь висловив бажання, щоб така зустріч відбулась в Парижі, а це складна справа з уваги на дуже тісний поділ годин нового американського президента. Західньо - німецький канцлер висловив вдоволення, що запрошено його до Америки вже на таку швидку дату. Британські керівні чинники поінформували неофіційно пресу, що головною темою нарад в Америці буде з'ясування участи Британії в атомовому озброєнні НАТО, причому прем'єр Гюм хоче перевірити, чи президент Джансон є таким самим ентузіястом проєкту різнонаціональної атомової морської фльоти, як був ним президент Кеннеді. Британський прем'єр схиляється до того проєкту, але має сильну опозицію в свому уряді та ще сильнішу збоку соціялістичної Партії Праці. В усякому разі — впродовж найближчих тижнів з'ясується конкретно позиція президента Джансона до всіх найактуальніших закордонно-політичних проблем під час його нарад з чужинецькими лідерами.

В Австралії урядова коаліція здобула у виборах велику більшість

Сидней. — Урядова коаліція партій Ліберальної і Крайової під проводом прем'єра Роберта Гордона Мензіса здобула у парляментарних виборах в минулу суботу поважний успіх. В останньому парляменті ліберали мали 45 мандатів, а Крайова партія 17, отож урядова коаліція нараховувала 62 мандати — докладно стільки само, скільки мала опозиційна соціялістична Партія Праці. Тим часом в отих останніх виборах ліберали осягнули 35 мандати, а Крайова партія зберегла своїх 17 мандатів, коли водночас Партія Праці втратила 11 мандатів і зійшла до 51 мандату. Це тим більша програ соціялістів, що вони — підбадьорені партійною ситуацією в Британії — готовилися перебрати керму влади у свої руки. У зв'язку з цією поразкою лідер соціялістів в Австралії 67-літній Артур Колвелл має зректися. Прем'єр Роберт Гордон Мензіс займає те становище вже від 14 років. Його позиція тепер надзвичайно скріпилась і він напевне залишиться австралійським прем'єром на дальшу каденцію.

Тисячі студентів демонстрували у Парижі проти міністра освіти

Париж. — Три тисячі студентів були арештовані і 30 поліціянтів були поранені камінням в сутичках з тисячами студентів, що демонстрували в минулу п'ятницю проти різних недоліків французького високого шкільництва. Ця демонстрація, в якій взяли участь яких 10.000 студентів, була попереджена страйками студентів різних факультетів різних високих шкіл у Парижі. Головним гаслом демонстрантів було „Геть з Фуше" — міністром освіти. Поліція розколола велику демонстрацію на менші групи і потім розпорошувала їх. Студентів, що сідали на вулицях, зливали холодною водою із пожежних возів. У сутичках з поліцією було багато студентів потурбованих. Головними причинами невдоволення студентів є тіснота в університетських залях і лябораторіях, брак професорських сил і через те обниження навчального рівня в паризьких високих школах. Урядові де Голя віддавна закидується, що він легковажить справи високого шкільництва та занедбує студентські маси.

В АМЕРИЦІ

● **Президент Джансон** вислав листа до шефа Секретної Служби Джеймса Дж. Равлі, в якому хвалить відданість службі аґента Р. В. Янґблада за те, що він, коли почув постріли до авта, в якому їхав покійний президент Кеннеді, негайно змусив президента Джансона положитися на дно авта, а сам накрив його своїм тілом, готовий жертвувати своїм життям, щоб охоронити життя Джансона.

● **Преса пише** про те, що пані Кеннеді діяла згідно з думкою численних католицьких і протестантських провідників, які вважають, що не треба показувати тіла небіжчиків, коли вони лежать в трумні. Як відомо, пані Кеннеді зарядила, щоб труна з пакійним Президентом була закрита. Релігійні провідники вважають, що тіло — це тільки шкаралупа для духа, який живе вічно. Коли глядачі не бачать тіла, то можуть зосереджуватися на дусі Покійного.

У СВІТІ

● **Британський міністер внутрішніх справ** заявив у парляменті, що „чарівництво" тепер не є каральне. Відповідний середньовічний закон вигас у 1735 році. Міністер пояснив, що здебільша сучасне „чарівництво" це насправді неморальні практики, що за них можна притягати до судової відповідальности за іншими параграфами карного кодексу.

● **Австрійський комісар поліції** Карль Зільбербавер, який арештував був в 1944 році в Амстердамі вісім жидівських осіб, які скривалися на стриху одного дому, між ними молоду дівчину Анне Франк і цілу її родину, твердить, що зрадив їх один голляндський доножчик. Голляндська поліція веде тепер в цьому напрямку слідство.

● **У Британії** соціялістична Партія Праці знову здобула перемогу в доповняльних парляментарних виборах. Вправді вона й раніше мала свого посла з тієї округи — Данді в Шотляндії — але толі її кандидат переміг консервативного кандидата більшістю тільки 714 голосів, а кілька днів тому — більшістю 4.955 голосів. Партія Праці сподівається виграти вибори в найближчому році і прийти до влади.

● **До Сеулу,** столиці Південної Кореї, приїхали 54 подружжя з Америки окремим замовленим літаком, щоб забрати адоптованих корейських сиріт. Загалом тим самим літаком мають перевезти до Америки 83 корейських сиріт, здебільша дітей корейських жінок та чужинецьких вояків.

● **Пані Інейро Асанума,** вдова по лідері японських соціялістів, прислала теж кондоленційну депешу пані Джаклін Кеннеді. Асанума згинув був під час виголошування промови на соціялістичному вічу: підбіг до нього 17-річний Отоя Ямаґуші і пробив ножем на очах кількох тисяч приявних. Вбивник повісився потім у в'язничній келії.

● **Компанія РСА Віктор** повідомляє про плян збудувати коштом дол. 5.000,000 дослідну стацію в східній Канаді, яка була б помічною при використовуванні комунікаційної сателітної системи. Ця стація діятиме на основі договору між канадійським урядом та Крайовою Аеронавтичною і Космічною Адміністрацією.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25.—Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.5;0 three months $4.00. For UNA members monthly 65¢

Передплата: На рік — $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. — В Джерзі Сіті і закордоном: — На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. — Для членів У. Н. Союзу, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. — За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N.J.

Тяглість влади

Убивство президента Джана Ф. Кеннеді поставило перед важкий іспит всю американську державну систему, державну владу і нарід. Таке несподіване й раптове потрясення могло спричинити важку кризу — адміністраційно - організаційну і психічну. До історії перейде факт, що вся американська політична й інтелектуальна верхівка інстинктовно й без ніяких нарад та міркувань відчула цю загрозу і негайно їй протиділа, а ввесь нарід виявив надзвичайну здисциплінованість. Через півтори години після смерти президента Кеннеді, без звичайного для такої події церемоніялу, заприсяжено на літаку перед місцевим федеральним суддею - жінкою віце - президента Линдона Б. Джансона на 36-го президента З'єдинених Держав. І президент Джансон в буквальному розумінні негайно приступив до виконування своїх обов'язків, виявивши у перших же трьох днях подивугідну активність.

Президент Джансон зрозумів, що треба якнайшвидше протидіяти тому шкідливому для Америки враженню, яке могло створитися за кордоном у зв'язку з подвійним убивством в Далласі. Це було нелегко виконати, коли зважити, що треба було брати участь в перевозі тіла покійного президента Кеннеді, в приготуваннях до похорону та в самому похороні — і одночасно негайно нав'язати безпосередній контакт з лідерами Конґресу, членами Уряду та закордонним світом, щоб усім їм з'ясувати, що ні на мить не припинилася тяглість законної влади, розвіяти можливі сумніви щодо характеру політики нової адміністрації. Президентові Джансонові вдалося все це провести напрочуд гладко й успішно. Він на кожному кроці підкреслював тяглість влади і політики, почавши від звернення до всіх членів Уряду, щоб вони стрималися із зголошуванням своєї димісії, щоб усі залишались на своїх місцях. У промові до 30-ох американських губернаторів президент Джансон заповів продовжування законодатної програми покійного президента Кеннеді, із збереженням тієї черговости законопроєктів, яку визначено перед трагічною подією в Далласі.

Ще важливішими були заяви президента Джансона, зроблені чужинецьким державним діячам у зв'язку з їх масовим приїздом на похорон. Смерть президента Кеннеді перешкодила переведенню різних запланованих важливих міжнародних нарад і конференцій. З Токіо і з дороги до Токіо відкликано шістьох членів Уряду, які там мали відбути найбільшу в історії японсько - американських взаємин нараду на міністерському рівні у справах політичних, військових, культурних, торговельних і комунікаційних. У той самий час мала відбутись у Вашинґтоні також дуже важлива конференція з новим західньонімецьким канцлером Людвіґом Ергардом. Президент Джансон розмовляв з японським прем'єром, західньонімецьким президентом і канцлером і запевнив їх, що заплановані ділові наради відбудуться в найближчих тижнях. Його розмова з французьким президентом де Ґолем та домовлення щодо приїзду де Ґоля до Вашинґтону в січні 1964-го року ворожить покращання французько - американських взаємин. Президент Джансон заявив продовжування незміненої політики у відношенні до Південного Вієтнаму та до латино - американських країн, стривожених, чи смерть Джана Кеннеді не пошкодить дальшому здійснюванню програми Союзу для Поступу. Свою солідарність з цією програмою Джансон проголосив через радіо - телевізію. Врешті, про тяглість влади й політики він заявив у зверненні до Конґресу в середу 27-го листопада.

Арґентина і Камбоджа

У південно - американській Арґентині і в південно-азійській Камбоджі зазнали ЗДА прикрих політично-престижевих поразок. В Арґентині урядовим декретом скасовано умови, що їх уклав був попередній президент з американськими нафтовими компаніями в справі експлуатації і розшуків нафти. За авторитетними інформаціями й коментарями кореспондентів, суспільна опінія в Арґентині була так вороже насторожена проти тих американських компаній, що під знаком тієї ворожости д-р Артуро Іллія виграв вибори і мусів виконати своє виборче зобов'язання — скасувати нафтові контракти, які давали великі привілеї американським компаніям. З погляду інтересів арґентинського президента, який знає настрої і демагогічні методи своїх земляків, він може зробив правильно, що не захотів навіть говорити про цю нафтову історію з Авереллом Гарриманом, який саме тоді був в Буенос Айресі на конференції, — але з погляду американського престижу це був безумовно дошкульний удар.

Коли в Арґентині йде про приватні нафтові компанії, і державний інтерес Америки заторкнений тільки посередньо, в Камбоджі сталася подія вже суто політична, з можливістю поважніших наслідків. Уряд тієї країни, що його очолює колишній король, а тепер диктаторський прем'єр Народом Шіганук, зрікся американської фінансової й економічної допомоги, бо — мовляв — ця допомога „не приносить користи" економіці країни. Насправді за тією постановою уряду Камбоджі приховується щораз більша неохіть до Америки в зв'язку з її активною допомогою сусіднім Сіямові і Південному В'єтнамові, з якими Камбоджа живе в незгоді. Прем'єр Камбоджі з психікою давніх азійських автократів „ображений" на американців, які нібито сприяють чи навіть допомагають політичним еміґрантам з Камбоджі в Сіямі й Південному В'єтнамі, що ведуть кампанію проти його диктаторського режиму. Очевидно, що Америці не залишається нічого іншого, як відкликати з Камбоджі кругло 270 своїх громадян, які виконували там технично-допоміжні функції.

Можна було б твердити, що ні в одному з цих випадків нема вини американського Уряду і його політики. Але самі американські коментатори думають інакше. Ось, наприклад, Артур Крок у своїй статті „Клопіт Союзу для Поступу" в „НИ Таймсі" з 21 м. м. головну вину за поразку в Арґентині приписує американському бюрократичному способові думання та легковаженню внутрішньо-політичних і психологічних відносин в чужих країнах. А недавні ревеляції про недоладне ведення допомоги в південно-азійських країнах, де багато американських товарів попадає відразу на чорний ринок або — бувало — й записувалось на рахунок достав з СССР, кидають і на справу в Камбоджі недобре світло.

ЗДА все ще переходять через практичну школу, як вести взаємини з зовнішнім світом і як у ньому поводитись. На прикладі Західньої Европи, Японії, Філіппін і багатьох інших країн видно, що ця школа дала вже добрі висліди, і деякі недобрі методи американської політики й поведінки значно змінились. Кожний досвід здобувається також прикрощами й невдачами. Якщо після цих останніх поразок в Арґентині й Камбоджі відмовляться у Вашинґтоні від бюрократичного способу трактування всіх країн і народів за виробленими в кабінетах формулами, то ці поразки можуть принести не тільки безпосередню шкоду, але й на дальшу мету — користь.

ТРУДНОЩІ КОЕКЗИСТЕНЦІЇ

Мюнхен. — Є в міжнародній політиці слова, що магічно впливають на людей. До цих слів належить „коекзистенція", мирне співжиття країн з різними політичними і економічними системами. В даному разі — країн з системою комуністичною і некомуністичною.

Не нова це спроба налагодити нормальні взаємовідносини між вільними й диктаторськими державами. Так, у квітні 1922-го року уряд Німецької Республіки підписав договір приязни й співпраці з совєтською Росією, щоб таким способом відбити від себе натиск держав - переможниць у першій світовій війні. 1922-го року одночасно уряд СССР визнали Англія та Італія, а далі пішло визнання московського режиму різними іншими державами — великими й малими.

Виявилося, однак, що Москва дипломатичне визнання її різними державами використала не для мирного співжиття, а на те, щоб підсилити комуністичні партії у вільних країнах і спробувати скинути революційним шляхом ті уряди, що її визнали. Проте, все це не змінило в не-комуністичних країнах віри в те, що володарі Москви, нарешті, — „прийдуть до голови по розум", і припинять свою підривну роботу, яка руйнує можливість співжиття.

1933-го року ЗДА визнали правно (де юре) уряд СССР, і навіть Гітлер, що прийшов до влади в Німеччині на хвилі „боротьби з комунізмом", вів політику співжиття з Москвою аж до 22-го червня 1941-го року.

Кожний пам'ятає, яка пропаґанда за „вічну дружбу" демократичного Заходу з Москвою ширилася, коли силою обставин Сталін мусів стати союзником демократичних держав проти Гітлера. В Америці під час війни вийшла книжка проф. С. Сорокіна — „Рашія", в якій цей, з давніх часів відомий противник большевизму, старався показати, що комуністичний режим у Росії має багато спільного з демократичним ладом Америки... І після війни не погасали надії на „нормалізацію" комуністичного режиму в СССР. Ф. Д. Рузвелт так і вмер з цим переконанням: на конференціях трьох великодержав під час другої світової війни він мав більше довір'я до „дядька Джо", ніж до Черчілла.

Цю ідилію мирного співжиття раптом знищив Сталін своїми аґресіями в Европі і в Азії, при чому йому прийшов на поміч комуністичний Китай. Сталін ішов послідовно за директивами Леніна, який уважав, що війни між державами „пролетарськими" та „буржуазними" неминучі. Ленін навчав своїх партійців:

„Тільки після того, як ми скинемо, остаточно переможемо і вивласнимо буржуазію в цілому світі, а не тільки в одній країні, війни будуть неможливі" (Твори, том 19, ст. 325).

Поступ воєнної техніки, а передусім атомова бомба примусила послідовників Леніна в Москві зробити ревізію Ленінових теорій про неминучість війни: адже ж атомова війна може вчинити таку страшну руїну в світі, що після того не лишилось би ні „капіталізму", ні „комунізму", бо всі надбання тисячолітньої культури на землі пішли б з порохом і димом.

Тому в 1956-му році на 20 з'їзді совєтської комуністичної партії ухвалено резолюцію — про мирне співжиття держав різного економічного й політичного устрою.

Ця резолюція викликала опозицію і в самій совєтській компартії, і в різних комуністичних організаціях світу, особливо в Китаї. Однак, голова совєтського уряду, Хрущов, в липні 1963-го року пішов на згоду із західніми „атомовими державами" — ЗДА і Великобританією. Цією угодою держави прийняли на себе зобов'язання не провадити вибухів атомових бомб у повітрі, під водою і в міжпланетному просторі.

З цього приводу у вільному світі поширилися надії на „нову еру": мовляв, тепер Москва піде на дальше зближення з державами вільного світу, і коекзистенція триватиме довгий, може необмежений час. Раз-у-раз чути голоси, мовляв, не слід перешкоджати Хрущову здійснювати політичну коекзистенцію, бо він щиро хоче жити з вільним світом у згоді.

Ці міркування політичних коментаторів виявляють необізнаність з основами комуністичної ідеології. Вожді СССР ідуть на мирне співжиття не з гуманних причин, а тільки з огляду на власні інтереси. Але, визнавши, що атомова війна їм невигідна, московські верховоди зовсім не думають про культурне зближення з демократичними країнами.

Недарма вліті 1963-го року відбулася в Москві конференція компартії з участю Н. Хрущова на тему — чистоти комуністичної ідеології, що їй загрожує „буржуазний" Захід". Не можна забувати, що комуністична диктатура в СССР не може існувати без ворожої пропаґанди проти країн вільного світу. Все, що є дороге людям вільного світу — свобода громадян, воля культурного розвитку, право думати й вірити за своїм уподобанням — все це ненависне комуністам. Щоб мати маси під впливом своєї пропаґанди, Москва ізолює своїх громадян від вільного світу, малює положення в країнах індустріяльних у найчорніших фарбах. Цією пропаґандою вожді КПСС намагаються збудити у підлеглих їм масах ненависть до країн Заходу. Ідеологічна війна проти „капіталістичного Заходу" є необхідністю для комуністичної диктатури.

Погодившися на обмеження експериментів з атомовими бомбами, визнавши мілітарне мирне співжиття із західніми державами в своєму інтересі, Москва ніколи не піде на „ідеологічну коекзистенцію", так, як є тепер релігійний мир між мусульманством і християнством. Комуністична пропаґанда не припиниться, навпаки, ще загостриться, бо в цьому Хрущов не схоче зостатися позаду від Мао. Москва бажає бути й надалі Меккою „світової революції".

Коли в західніх державах пишуть про злагіднення відносин між вільними країнами й Москвою (як бажане) і надіються на „культурний обмін", то забувають, що для миру на ідеологічному фронті треба згоди двох сторін. Якраз Хрущов і його товариші бояться такої коекзистенції із Заходом. Бо вільна критична думка, занесена із Заходу в країну неволі, творить найбільшу небезпеку для режиму диктатури.

П. А.

А. Заплітний

АҐРИКУЛЬТУРА В СССР

(1)

Совєтський Союз закупив недавно велику кількість пшениці в Канаді та Австралії і вже веде переговори про закуп поважної кількости пшеничного зерна в ЗДА. Ці факти заскочили економістів та політиків західнього світу і звернули загальну увагу на совєтську агрикультуру, бо стало очевидним, що це вона є причиною згаданих трансакцій. Серед повені, назагал дуже поверхових, міркувань на цю тему заслуговують на згадку звіти секретаря рільництва ЗДА Орвілла Фрімена і журналіста Ч. Бейлі, що їх подали вони до преси після своєї подорожі по країнах за залізною заслоною.

Орвілла Фрімена супроводила поважна кількість фахівців різних ділянок сільського господарства та високих урядовців його секретаріяту. Вони провели 12 днів у Польщі, Румунії, Болгарії та Югославії і 18 днів у Совєтському Союзі. Почавши свою туру з Москви, відвідали цілинні землі в Казахстані, Кубань, Україну і Ленінград. Перед від'їздом до ЗДА, 13-го серпня цього року, мали двогодинну конференцію з Хрущовим.

О. Фрімен запевняє, що американці вільно і одверто висловлювали свої погляди на справи рільництва в СССР, а совєтський прем'єр признав вищість американської рільної господарки, хоч підкреслював, що є це вислідом не ліпшої політичної системи, а великого багатства ЗДА. Він також погодився з твердженням, що особиста заінтересованість в прибутку чи то фармера, чи совєтського рільника є надзвичайно важливим чинником, від якого залежить більша або менша видайність їхньої праці.

Із слів Хрущова прийшла американська делеґація до переконання, що російські комуністи рішили ревідувати свою дотеперішню аграрну політику з наміром перейти від екстенсивної до інтенсивної управи ріллі, тобто до повнішого використовування вже оброблюваних теренів, а не до освоювання нових земель для рільництва.

Американці здавали собі справу з того, що протягом 30 днів вони не стали експертами в справі совєтської агрикультури. Вони не мали змоги дослідити великої кількости господарських об'єктів, яких є в СССР — 48 000. Вони оглянули тільки 12 колгоспів та радгоспів, і то найліпших, заздалегідь підготовлених на приїзд гостей. А все таки вони багато дечого завважали.

Вже сама конфронтація двох цілком відмінних економічних систем загострювала цікавість американців і спонукувала їх до глибшої аналізи. Про загальні справи звітував секретар рільництва, а про справи, про які незручно було йому забирати голос, журналіст Ч. Бейлі, хоча з обох звітів видно, що вони були узгіднені з усією американською групою.

Секретар Фрімен на вступі підкреслював, що американська аграрна система стоїть далеко вище, як совєтська колективна. На доказ цього він навів уже знані загально числа: Американський фармер годує своєю працею 17 осіб, тоді як совєтський рільник дає харчі тільки для шести. До того ж ці харчі примітивні і дуже дорогі, як порівняти їх з американськими.

Американський споживач витрачає пересічно 19% свого заробітку на різноманітний та здоровий харч, тоді як совєтський громадянин мусить відкладати на ту ціль 50% свого заробітку. Обидві господарські системи мають у своїй основі цілком відмінні політичні устрої, працюють іншими методами і приходять до відмінних результатів. Від 1932-го року в ЗДА зменшено площу рільної землі на 15 000 000 акрів, а в СССР поширено її за той самий час на 150 000 000 акрів. Американська агрикультура дає значну надвишку продуктів, тоді як совєтська має постійні недобори, деколи навіть дуже великі, як це сталося в 1963-му році. Хоча ми в ЗДА, — закінчив секретар рільництва звіт, — маємо свої труднощі з фармерами, їх продукція є нашою найбільшою зброєю в холодній війні, накиненій нам СССР.

Про Україну американська делеґація знала, що вона була колись житницею Росії та Західньої Европи. У Києві американці дістали докладні дані про бюрократичний апарат Української ССР. Отже, в системі міністерства рільництва та в дослідних установах працює там 30 000 осіб, не враховуючи великої кількости урядовців на нижчих ступенях адміністрації, та 3 100 інспекторів, які контролюють райони.

Один такий урядовець сказав: „У нас всі про сільськогосподарські справи говорять, але ніхто не знає, що до нього належить". Там почули вони також анекдот, який курсує по цілому СССР. Слухач одної радіовисільні звернувся до неї із запитом: „Чи можливо вирішити — невирішну проблему?" На це дістав він таку відповідь: „На запити з ділянки сільського господарства ми не відповідаємо".

Американська делеґація була в Києві в міністерстві рільництва якраз тоді, коли в Москві підписувано договір про частинне обмеження атомових вибухів. Тож дискусія на аграрні теми відразу припинялась, і з обох сторін посипалися довгі промови про дружбу народів.

Далеко ширше й виразніше заговорив про совєтську агрикультуру, про її слабі сторони журналіст Ч. Бейлі. Він почав з того, що в усіх аграрних установах СССР побачив портрети Леніна, — людини, яка доконала того, що селянство заплатило таку неймовірно високу ціну за революцію. З другого боку, ніхто не завдав більше клопотів і турбот кремлівським правителям, як селянство. Сьогодні, по великих нещастях, які спали на цю суспільну верству, по великій утраті крови з її організму, вона німа, безрадна і ледве животіє. Селянську трагедію — пише Бейлі — можна схопити одним реченням: „Маркс — проти селянства".

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ

У відповідь проф. Р. Смаль-Стоцькому

2-го листопада ц. р., у ч. 210 „Свободи" вміщена була замітка проф. Романа Смаль-Стоцького під заголовком „Спомини і факти", яка торкалася моїх спогадів про батька, М. М. Аркаса.

Я дуже вдячний високошановному пану професорові за його оцінку моєї скромної й невибагливої праці і, саме так, вдячний за його важливі виправлення й спростовання декотрих моїх даних.

Розуміється, все те, що пише пан професор у своїй замітці — правдиве, а багато чого в моїй розповіді — помилкове.

Щоправда, скрізь, де я не довіряю своїй пам'яті, я зазначаю застереженнями: „оскільки я не помиляюсь", „оскільки я пам'ятаю", „коли не зраджує пам'ять" і т. д., але те не міняє справи.

Якраз при опису наших відвідин українського посольства в Берліні десь на початку двадцятих років, — я цю оговорку зробив, бо, признаюся, моя старече пам'ять надто затьмарилась.

Треба сказати, що перед побаченням з паном послом Р. Смаль-Стоцьким у Берліні я з ненькою побував у трьох українських посольствах в році 1921, а саме в царгородському, де послом тоді був п. Приходько, у софійському, де коли не помиляюся, послом був О. Я. Шульгин, і, нарешті, в Празі, де посольство очолював п. М. Славінський.

Наше посольство в Туреччині було абияке й імпозантністю не відзначалось; натомість, софійське й празьке посольства, в добу, про яку я пишу, містилися в чудових будовах. В однім з цих „палаців" справді був, описаний мною, швайцар, якого ретроспективна моя фантазія переселила до Берліну.

Щодо таблички про „вістування", — присягаюсь, що вона теж була, але, як бачу, десь інде, але в українській установі.

А ось відносно білих погрудь кайзера Вільгельма II й гетьмана П. Скоропадського у вестибюлі берлінського посольства, які так чітко виступають у моїй пам'яті, сталося просто надприродне явище. Вчора увечері я читав одній нашій старшій пані спростовання пана професора, моїх неточностей і от, коли я дійшов до вінценосних статуй, вона сказала мені, що була в берлінському посольстві десь в 19-му чи 20-му році, коли послом був п. Порш, і бачила у вестибюлі білі погруддя кайзера й гетьмана.

Основуючись на словах пана професора Р. Смаль-Стоцького, я їх не міг там бачити і, значить, не бачив, але яким же чином моя уява стала ясновидицею й зафіксувала те, що було раніше й чого не було під час нашої візити?

Щодо місцеположення амбасади — певна річ, що я помилився і курфюрстів сплутав з кронпринцами.

Покликання проф. Романа Смаль-Стоцького на свідків мені непотрібне, бо мені досить і його слів.

Щодо вигляду самого пана професора і його „русявої бороди", то прошу мені вибачити. Йому, розуміється, ліпше знати, як він виглядав сорок літ тому.

Відносно звернення пана професора до моєї неньки словами „прецнотлива пані", як писав я, можу сказати одне: наша візита мала чисто приватний характер. Вкладаючи в уста пана посла та моєї неньки певні речення, я, само собою, міг передати лише їх сенс.

Я певен, що і сам пан професор, коли б вводив якийсь розмовний абзац, не маючий ваги, в своє оповідання, зробив би так само, як і я, себто переказав би його приблизно.

Як тоді звернувся до неньки пан посол: — чи „прецнотлива пані", чи „достойна пані", чи „вельмишановна пані" — однаково. Ті слова свідчили, що пан посол привітав мою матір надзвичайно чемно й гостинно, що надто зворушило тоді неньку.

Отже, ще раз складаю свою щиру подяку пану професорові Роману Смаль-Стоцькому за його уважність і одверті слова.

З правдивою пошаною,

д-р Микола Аркас

Ю. Каменецький

Перший український політичний еміґрант в Америці

(3)

II
Побут в Ню Йорку і Сан Франсіско

В Ню Йорку, де А. Гончаренко спершу осідає, працює він як замітач вулиць, заробляючи 25 центів денно. З часом, як знавець мов і священик розгортає широку діяльність. Знаходить працю в Біблійному Товаристві як друкар і перекладач Біблії на старослов'янську та арабську мови. Організує першу православну церкву для греків і нечисленних тоді росіян. Як нумізматик працює в музеї. Восени 1865 р. А. Гончаренко одружився з італійкою Альбіною Чітті, яка була йому помічницею в його публіцистичній праці. Нав'язує знайомства з провідниками англіканської як також методитської церкви, американськими письменниками, публіцистами, політиками; згадати б тільки Г. Ґрілея і Г. Джорджа, Е. Шейлера, пізнішого амбасадора в Росії, секретаря державного департаменту Сюварда, ген. Галлека. Але й тут, на вільній землі Вашинґтона, не забули за нього царські аґенти, організуючи часті атентати, щоб здобути 5 000 рублів, приобіцяних за його голову.

Оця вічна небезпека примушує А. Гончаренка знову змінити місце побуту. А трапилась добра нагода. Саме тоді, в 1876-му році американський уряд відкупив у Росії Аляску, простором 586 000 квадратових миль за 7 200 000 долярів. А. Гончаренкові насунулася думка перенестися до Каліфорнії, а звідти до Аляски, щоб ширити вільне слово серед сибіряків і допомогти їм повалити самодержавство.

Перед своїм виїздом він набуває друкарню і приймає пропозицію державного секретаря Сюварда видавати для населення Аляски газету по-англійськи і по-російськи, а також укласти й видати англійсько - російський словник для військової влади в Алясці, для вчителів, купців і туристів. Завданням газети було ознайомлювати населення з політичним устроєм Америки, конституцією та законами.

Приїхавши в 1867 році до Сан Франсіско, А. Гончаренко організує першу, незалежну від московського патріярха, православну церкву, першу слов'янську бібліотеку, політичне т-во з ідеями декабристів і Кирило - Методіївського Братства, а 1-го березня 1868-го року видає перше число „Аляска Гералд і Свобода".

Свої видання із статтями проти самодержавства і про американські вольності він пеперекидав на Сибір, де вони тішились великою популярністю.

„Аляска Гералд і Свобода"

1-го березня 1886-го року появилось перше число газети „Аляска Гералд і Свобода". Видавав її А. Гончаренко англійською і російською мовою і часом вміщував власні старі, а також вірші Шевченка українською мовою. Виходила вона два рази на місяць, накладом 1 000 примірників, з того 500 примірників призначених на Сибір.

З 96 статтей, які написав А. Гончаренко у своїй газеті, 45 присвячено Америці, 25 — Росії, 10 — Україні і 16 — різним питанням. Усі ці статті оперті на джерельних матеріялах і на добрій орієнтації в предметі. Проте, його російська мова була повна українізмів, як у В. Короленка і М. Гоголя.

Ця єдина на Аляску газета мала вплив на вирішення важливих справ. Хоч на її видання А. Гончаренко одержував урядову допомогу, але нею не в'язався і гостро виступав проти урядових чинників на Алясці, коли йшло про добро місцевого населення.

Орудував А. Гончаренко гострим словом. Ним громив у першу чергу монопольну торгівлю, що зосередилась в руках Гачісон і Кол Компанії із Сан Франсіско. Ця компанія скуповувала від алеутів, ескімосів та індіян дорогі футра видр за центи, а в Сан Франсіско продавала за грубі доляри. Ціни на харчові продукти зросли на 200%. За один фунт муки треба було платити $2, в той час, як денний заробіток становив лише $1. А. Гончаренко так довго виступав проти монопольної торгівлі в пресі і в своїх петиціях до федерального уряду, аж поки не добився скасування монополій.

Другим лихом для Аляски вважав А. Гончаренко військову владу, яка була гнітючим тягарем для місцевого населення. Військо забирало для власного вжитку і для потреб монопольної компанії доми від місцевого населення, стягало непосильні податки. Гончаренко таврує ці вчинки військової влади в своїй газеті. В петиціях до федерального уряду в Вашинґтоні домагається скасування військової влади і заміни її на цивільну. Мотивує своє домагання тим, що Аляску набуто з населенням за гроші, а не завойовано. Федеральний уряд в Вашинґтоні дослідив справу і, по кількох роках, запровадив в Алясці цивільну адміністрацію.

У 1872 р. за ці гострі виступи А. Гончаренко втратив допомогу уряду. Але це його не заломило. Він продовжує видавати газету своїми власними засобами, сам пише статті, сам складає, друкує і розсилає. В 1873 р. він продає друкарню, а за набуті гроші купує 5-акрову фарму в Гайварді, в повіті Аламеда, за 27 миль від Сан Франсіска.

На цій фармі Гончаренко сам будує хату і господарські будинки, споруджує в печері каплицю, в якій відправляє Богослужби для місцевих греків, вирощує городину і садовину і закладає пасіку. На своїм господарстві виплекав він спеціяльний рід винограду та грибів, і за те був іменований дійсним членом Каліфорнійської Академії Наук.

Свою фарму назвав А. Гончаренко „Україна", а горби поза фармою — „Українськими горами". При вході до хати на жовто - синій дошці вмістив напис „Свобода", а на одвірку власноручно написав: „Помстіться над вовками, що заїли неповинних овець".

(Закінчення буде)

Важлива ділянка: бібліотекарство

(Замість рецензії на Бюлетень ТУБА)

Чи знаєте, дорогі Читачі, що вже два роки (від 9-го липня 1961) поцейбіч Великих Озер існує й під проводом адвоката Степана Воляника діє Товариство Українських Бібліотекарів Америки (ТУБА), англомовна назва якого: Association of Librarians of Ukrainian Descent (ALUD) — а в Канаді, від 22-го лютого 1962, під проводом Марії Охримович, Товариство Українських Бібліотекарів Канади?.. Перше з цих товариств об'єднує понад 80, а друге — 50 українських бібліотекарів. Під цю пору йдуть намагання обидва ті товариства об'єднати.

Можливо, на цьому місці читання хтось байдуже бахне рукою, мовляв, не така то вже важлива справа. Такого спитаємо: а інформаційна акція серед американців і канадійців в українській справі важлива?

Занадто вже примітивно ми цю акцію уявляли дотепер: „гору" мав обробляти УККА, в Канаді КУК, школу (головно високу школу) — українські викладачі і українські студенти, а суєту по мешканні, чи праці — кожне з нас...

Теоретично беручи, такий розподіл праці солідний, бо всеохоплюючий. Тимчасом — він мав одну велику „діру": в ньому зовсім забуто кузню усіх знань і розподільний центр, що обслуговує всіх жителів — бібліотеку.

Дотепер ми уявляли, що, коли вчений написав книгу про Україну, а ми цю книгу зафундували бібліотеці, то ми „своє суспільне діло чесно відробили", й далі шафа вже сама в нашу користь „грає".

Тимчасом воно не так: цю книжку треба до бібліотеки увести й, головне, цю книжку треба читачеві підсунути. І тут зробити діло може тільки зайнятий у міській, шкільній, університетській чи спеціяльній бібліотеці — наш бібліотекар.

Як на ці справи дивляться самі наші бібліотекарі, про це можна взнати з „Бюлетеню ТУБА", що його видає Степан Воляник.

На півтверді синій обгортці цього неперіодичного циклостильового видання в українській і англійській мовах знаходимо генералії: головний редактор Степан Воляник, адреса Редакції й Адміністрації: 3928 Бруклин Евню, Клівленд 9, Огайо. Рік І, ч. 1, ціна $1 — а далі, зміст і сентенції - гасла на тему: читання, наука, знання.

В змісті знаходимо 9 статтей українською мовою (редакційна: „Хто ми"; д-р Р. Кухар: „Українська інформація", д-р Євген Перейма: „Розповсюджування українських книжок в бібліотеках ЗДА й Канади"; В. С., „Новостворене Товариство Українських Бібліотекарів"; мгр А. Мельник: „Мало відома професія"; 3 преси: Т-во Українських Бібліотекарів Канади; В. С.: „З діяльности Відділу ТУБА в Клівленді"; Від Управи ТУБА; Ю. Богацький: „Бібліотека Просвіти в Буенос Айресі".

Англійський текст обхоплює 5 статтей: Е. Krueko: "Thoughts of Famous Men;" Dr. O. Danko: "Constitution of the ALUD"; List of Librarians of Ukrainian Descent (адресар); Dr. S. Horak: "Indiana University's New Slavic Library"; Dr. L. Kalyn: "Certification of Medical Librarians;" Summaries of Ukrainian Articles.

Читача, очевидно, цікавитимуть головно питання, як собі свою інформаційно - пропагандивну ролю, ба, місію уявляють самі бібліотекарі. Ось декілька уривків про те:

„Здобувши нову професію, українські бібліотекарі не думають замкнутися в приватному житті. Наше товариство хоче включитися в загальновизвольний змаг, що його веде наш нарід там, і йому в різний спосіб хоче допомагати суспільством тут".

„Наша інформаційна праця занедбана, занедбана в нас бібліографія... ТУБА могло б узятися за це діло, організувати й координувати роботу одиниць, за підтримкою загалу українського громадянства". „Леди, що тримають в оковах заморожене поле українінки в чужинецьких закладах науки, треба й можна проламати шляхом особистих контактів, дискусій, конференцій, наукових доповідей, культурно - мистецьких виступів тощо. Кожний майбутній внесок в ділянці українізнавства знайде прихильне і вдячне прийняття в бібліотеках даної установи. Але ініціятива мусить так вийти з нашого боку". (Р. Кухар).

Є. Перейма заторкує справу допомоги, чи патронату наших університетських бібліотекарів над українськими відділами місцевих міських бібліотек:

„Чужомовні книжки є обтяженням американської бібліотеки. Вони вимагають окремого бібліотекаря, зі знанням мов, шрифтів, тематики. Це є перешкоди, що стримують каталогування, клясифікацію, чи навіть закуп книжок для бібліотеки. Отже, наші бібліотекарі можуть індивідуально взяти патронат над українською збіркою одної з бібліотек. Є можливість в іншій спосіб допомогти українським відділам: оснувати при управі нашого Тотариства бюро, яке займалося б центральною основною закупом книжок, транслітерацією, каталогуванням і т. д. На його адресу звертались би українські відділи публічних і університетських бібліотек".

Мгр А. Мельник звертає увагу на можливість інформаційної праці в відділах „референс", чи шляхом зв'язків з іншими бібліотекарями й фаховими товариствами. Студентам бібліотекознавства підказує думку писати теми українознавства.

В закінчення Редакція, у зверненні Управи ТУБА, заявляє:

„Роздумавши й передискутувавши справи з іншими членами Т-ва, ми прийшли до переконання, що якийсь журнал, хоч би для зв'язку між членами, конче потрібний. Коли ж Товариство поставило українську бібліографію — він необхідний. Працю над українською бібліографією уявляємо собі можливою, розумівши матеріяли за абеткою між усіх членів, охочих його призбирувати й розробляти. Зібрана бібліографія друкувалася б в нашому бюлетені, а після закінчення могла б бути видана окремою книжкою. Але без фінансової підтримки, та активної допомоги видавання бюлетеню стане дуже проблематичним. Все ж таки хочеться вірити, що розпочате діло не перервється".

Чя віра наших бібліотекарів недаремна? Чи дістануть вони сподівану підтримку від громади в задуманому важливому ділі?

Відповідь на ці питання мусить дати кожне з нас окремо й усі ми разом узяті. Покищо на обгортці Бюлетеню ТУБА виписані тільки дев'ять прізвищ жертводавців, що склали дол. 49 і дальших 5, що декларували дати дол. 50. А з цим — що можна зробити?

О. Гайсвкий

В Англії відбулась Конференція СФУЖО

Лондон. — У днях 14 - 17 листопада відбулась у Нотенгемі, Англія, конференція Світової федерації Жіночих Організацій СФУЖО і всіх складових організацій з Європи. На Конференцію прибули делегатки з Англії (пп. А. Остапюк, У. Андрушко), Франції (Л. Вітошинська, В. Драчинська), Німеччини (О. Бойко-Сулима, Л. Чайківська), Бельгії З. Вітязь, С. Зелена), Австрії (А. Сапрун). Предметом нарад були справи організаційні, культ освітні, виховні і зв'язків. Представником Управи СФУЖО на Конференції була пані Ірина Павликовська з Едмонтону. Дня 18 листопада відбулась в Лондоні пресова конференція, на якій представниці українських жіночих організацій зустрілись із англійською пресою.

● Колишній прем'єр Ізраїлю, 77-літній Давід Бен Гуріон, який несподівано зрікся свого становища в червні ц. р., живе з того часу на маленькій, заснованій 11 років тому, оселі на пустині, за 33 милі від найближчого містечка, і займається писанням спомнів.

● Етіопський монарх Гайле Селассі оскаржив у промові з приводу відкриття парляменту уряд сусідної Сомалії, що вона це дібрано підбурює прикордонне населення до агресивних виступів на етіопську територію та до саботажів. Контрольовані сомалійським урядом преса і радіо ведуть постійно завзяту протиетіопську кампанію, створюючи атмосферу, пригоду для наїздів проти Етіопії.

Виставка малярських праць Олекси Булавицького

Дня 30 листопада 1963 року відкрито в приміщенні Української Вільної Академії Наук у ЗДА (206 Вест 100 вул. Н. Й.), виставку малярських праць мистця Олекси Булавицького.

Ім'я Булавицького добре знане українцям з а к і л н и х стейтів, особливо — Міннесоти, де він живе. Але теперішня персональна виставка в Академії це перша зустріч мистця із українською громадою нашої метрополії. Ол. Булавицький походить з історичного міста Умані, що дало Україні чимало культурних діячів. Народився він 1916 році і змалку виказував великі мистецькі здібності цікавився й архітектурою, і малярством, і театральними постановками. З 17 років він почав вчитись на мистецьких курсах при Київському Художньому Інституті і, одночасно, в студії мистця старої академічної школи Михайла Ярового. Далі — три роки студій в Художній Школі в Одесі, два роки в Ленінградській Академії Мистецтв — у проф. Аоумова та Траубенберга, а з 1940 року — студіював в Київському Художньому Інституті у проф. Єржиківського та Фоміна.

Почавши виставляти свої роботи ще в Києві, Олекса Булавицький влаштував спільну з Кульчицьким виставку в 1943 році в Самборі, а по війні — персональну виставку в Берхтесґадені, де мав власну студію, не рахуючи участи в загальних мистецьких виставках тих років.

Приїхавши до Америки в 1950 році, він брав участь у ряді виставок українських та американських мистців, влаштовуючи також окремі виставки своїх творів у Міннеаполісі, в Ст.-Пол у Вінніпегу.

Булавицький одинаково успішно працює в різних жанрах, малюючи красвиди, мертву природу (особливо квіти) та портрети. При нагоді він працював і над театрально-декоративним оформленням. Почавши свій мистецький шлях з вишколом в академічному дусі, О. Булавицький згодом відходить від суто-реалістичного напрямку, використовує досягнення імпресіонізму та експресіонізму, експериментує з різними кольоритами, пробує різну пензлеву техніку, вживає шпахтелів і т. д. Мистець весь час шукає чогось, ставить собі все нові завдання і не застигає на якійсь сталій виробленій манері. Це видно з його робіт, привезених для виставки. Будемо сподіватись, що ці роботи, зроблені з великим почуттям і з майстерністю, здобудуть призпання від усіх тих, чиї мистецькі симпатії не обмежені модними мистецькими течіями поточного дня.

В. Нав.

Звідомлення Комітету будови Пам'ятника бл. п. проф. Ом. Плешкевичеві

Памятник поставлено 17-го червня 1962. р. на могилі Покійного на цвинтарі св. о. Миколая в Шикаго. Згляду на заплачення 24 травня 1963. р. каменяреві послідньої рати за виготовлення пам'ятника комітет подає список пожертв, які зложено безпосередньо до каси комітету від жертводавців: по $100 склали — А. Ощипок, Ом. Плешкевич, каса „Самопоміч", укр. кат. церква св. о. Миколая — о. Василіян, по $50 — осередок СУМА ім. М. Павлушкова, Антоніна Плешкевич, Теодор Плешкевич, В. Шлапак — підпр. „Електрoтек", Ант. Артимович, Укр. Нар. Союз в Джерзі Сіті. $30: Управа хору „Сурма". По $25: бл. п. Ів. Дужанський, й-р Л. Романовський, клюб „Львовяни". По $20: Л. Лампіка, І. Гуменюк, В. Хомин з Р. Тарнавським. По $10: Ю. Яримович, Д. І О. Маланчуки, д-р Е. Войнаровська, Музика і син, Ів. Ковальчук, проф. І. Повалячек, д-р В. і Т. Білецькі, адв. Пелехович, д-р Слободян, адв. О. Попель, д-р Е. Тарнавський, д-р Р. Смик, д-р Р. Кіцай, д-р А. Рейнарович, д-р А. Радивил, д-р В. Трухлий, Ю. Мусій. По $9.: В. Стецура, Я. Савка. По $5.: мгр. Ів. Костюк, В. Попадюк, д-р В. Помірко, Ст. Заплатинський, д-р В. Бялий, д-р Е. Бураничська, д-р В. Стефурак, д-р М. Гулій, д-р Г. Щербанюк, д-р Л. Мурський, мгр. В. Нижай. $4.: д-р О. Моцюк. По $3.: О. Соневицька, д-р П. Грициляк, д-р В. Шиманів. По $2.: А. Зборик, Мендюк. По $1.: п. Феняк і д-р Л. Куриляк.

Список пожертв зібраних на збіркові листи. (Подаємо за порядковими нумерами листів з прізвищами збірщиків або з назвою організації).

Списки 1 і 2. Хор „Сурма": по $10. зложили такі члени: Е. Ільницький, М. Боряик, В. Дзуль, по $5.: Р. Лазурко, А. Бутрий, Н. Кузич, В. Панчук, В. Вейн, Ст. Щупак, А. Соколовський, Я. Лехнюк, Р. Павлюк, С. Пасник, Д. Лехнюк, В. Шиманський, М. Сопівник, М. Гальчишак, С. Левкович, І. Хотинецький, Я. Головко, Вавриш, решта менші суми, разом $165.

Списки 3 і 4. Хор „Славута" — по $5. зложили: Н. Кузич, Р. Кос і В. Притоцький, решта зложили менші суми, разом $46.

Список ч. 10. — Осередок СУМА ім. полк. І. Богуна: Я. Перхач зложив $10, а решта дали менші суми, а разом зібрано $25.

Громадяни парохії Рождества Пресвятої Діви Марії, середній полудень Шикаго. По $10.зложили: М. і Н. Харів та П. Пуцило, а решта — менші суми; разом зібрано $ 24. Каса „Самопоміч" — зложили по $5.: А. Соколгорський, Р. Мик, Я. Войнаровський, П. Семків, В. Попашок і П. Вабяк, разом $ 30. Хор „Думка" в Ню Йорку — члени — разом $40. Хор „Трембіта", Дітройт — зібрано $30. Хор „Кобзар" Філядельфія — члени разом $0. Хор „Дніпро", Клівленд. Е. Садовський $5, а решту менші суми, разом зібрано $32. Хор „Дніпро", Міннесота. Управа хору зложила $20, а решту члени, разом $33. Об'єднання Ветеринарних лікарів в Шикаго — $25. Укр. Нар. Союз в Шикаго: Дирекція домів УНС і Т. Шпікула пожертвували по $5, решту склали менші суми, разом зібрано $18. Братство св. Стефана (Від. УНС ч. 221) Управа дала $10, Т. Шпікула $5, а решту — дрібні суми — $17. І. Подоля — $5. Братство кол. Вояків УПА і 1-ої Дивізії — $50. Хор 22 Від. Союзу Українок Америки: по $5.: Зоя Филипович, Яр. Дацько, Ю. Городинська і А. Лукомська, решта менші суми, а разом — $34. Т-во студентів „Обнова" — $5. Об'єднання б. вояків Українців в Америці, Шикаго — $20. Українсько-Американський Клюб — $5. 176-й відділ Укр. Нар. Союзу. І. Воробель дав $5, решту менші суми, а разом зібрано $ 21. Українське театральне т-во „Нова Сцена" — $10. Разом зібрано суму $1971 з якої заплачено каменярові за пам'ятник суму $1898, а решту в сумі $73 видатковано на адміністративні видатки.

Всім вищезгаданим ВШ Пп жертводавцям за щедрі пожертви, а ВШ ПП збірщикам за їхній труд Комітет складає найщирішу подяку. Крім того, висловлюємо сердечну подяку слідуючим особам за їх жертвенну й безкоштовну працю помічну в нашій акції, а саме: Всечесніщим о. Василіянам, а зокрема о. ігум. Ін. Лотоцькому ЧСВВ, та о. Ю. Жидановi ЧСВВ за посвячення пам'ятника, п. Ром. Малюкові за друкарські праці, бл. п. Вавринові за роздобуття адреси д-ра Іл. Мулі за спісання контракту з каменярем, голові СУМА ос. ім. Павлушкова п. Лущакові і сумівцям за друкування відозв, упімнень, Ст. Новошицькому за помішну канцелярійну роботу та п. Ів. Казанівському за просвітлення напису на пам'ятнику.

Дякуємо також всім людям доброї волі, що своєю прихильністю допомагали нашому Комітетові у здійсненні його завдань.

Василь Дзуль голова Ком-ту
А. Соколгорський скарбник
Ант. Куцинський секретар

● Совєтський уряд „відкинув" ноту, якою Америка протестувала проти зупинення більшевицькими військами на шляху до Західнього Берліну американської конвой на час понад 40 годин. Совєтський уряд заявив, що американський протест „позбавлений основ", бо американські вояки ніби порушили попереднє умову, що вони будуть висідати, щоб їх підраховано. Американці твердять, що такої умови не було.

Спільний Святий Вечір у Філядельфії

В нашому житті є такі елементи і події, які, — при їх систематичній повторності ніколи нам не сповседнюються, і без яких життя втратило б свою повноту і свій істотний зміст.

Приходять вони до нас певною ритмікою, у певних відступах часу і завсіди стають перед нами новим видом, відроджені в новому чарі, внутрішнім світлом.

Рік-річно приходять до нас свята Рождества Христового. Ми знаємо наперед, коли вони припадають та — здавалось би, що нічого нового вони нам тим разом не принесуть. Стільки разів ми їх зустрічали .. Але коли цей празник зближається, мимоволі в нас входить дивний настрій, віджвають колись пережиті зворушення і набираються вони нової сили і нового чару.

Десь в глибині нашої душі будяться давні спогади і звучать там давню мелодією колядок і щедрівок, в яких вібрує тисячлітня традиція. Чар Різдвяної Ночі — міріядами брилянтових зірок, сотками мелодій виповнить наші серця. Запахне дідухом, борщем, кутею і паленим ладаном .... Здасться, що ніде на світі нема більшої різнородности різдвяних звичаїв і багатшої їх традиції, як в українському народі.

Тут на еміґрації далеко від рідних земель, ми часто ці традиції розгублюємо. Складаються на це різні причини: деякі звичаї не даються перенести в діло через відмінність обставин життя, через брак відповідних засобів, а інші тому, що вони втратили практичний сенс, або попросту нам не хочеться здобутися на зусилля в тому напрямку. Тому лише в деяких наших домах вдержується основні традиції Різдва, а в багатьох вони зникають і на їх місце приходять засвоєння чужих звичаїв.

Є між нами і такі, які не є спроможні здобутися на приготовлення навіть основних страв для Святої вечері. Є самітні громадяни, або вдови, чи вдівці з дітьми. В одному випадку на перешкоді стоїть незнання куховарського хисту, а в другому — непосильна праця для вдержання дітей, після якої не стає енергії на належні приготування. В кожному з тих випадків в меншкаянях тих людей часто не має звичаю — роблення Святої вечері, і навечеря Різдва переважно не різниться від буденного вечора.

Міркування на цю тему були предметом нарад Управи Філядельфійського Відділу Самопомочі, яка вирішила в цій справі щось робити. Після розгляду усіх можливостей, виринула оригінальна думка, яка заслуговує на пильну увагу.

Відділ Самопомочі у Філядельфії, запевнивши собі співпрацю людей доброї волі, рішився зорганізувати спільну Святу вечерю для тих українців, які в ній захотять взяти участь. Відбудеться вона 24 грудня 1963 в навечер'я Христового Рождества.

Робиться зусилля, щоб під час вечері панував дух родинної атмосфери, спокою і радости. Є запевнення, що в е ч і р буде переведений з усіми можливими, традиційними, різдвяними звичаями, включно з нашим снопом і сіном. Пані уже мають список страв, які мають вони приготовити на вечерю. Є там кутя, борщ, вареники, голубці, грибки, риба — словом усе те, що традиційно належиться п о д а т и на український, свят-вечірній стіл.

Як нас інформують, залю на ту ціль уже передбачено, яку мають прикрасити відповідними, різдвяними декораціями, включно з ялинкою. До вечері буде грати різдвяна музика з платівок, а після вечері — спільно співані колядки, щедрівки, оповідання різдвяних спогадів і тд.

До участи в цій спільній вечері запрошує Самопоміч у Філядельфії усіх українців: і тих самітних, і тих, що серед тісі вечері не спроможні зробити, а також і тих, яким не стає охоти приготовляти вечерю в себе в хаті.

Приймається з г о л о ш е н н я від усіх: від старших і дітей, від самітних і від цілих родин. Зголошення треба надсилати найдальше до 10-го грудня б.-р., щоб було доволі часу на приготовлення місць, начиная і страв.

По інформації телефонувати: ГЛ. 5—2337
Адреса Самопомочі:
4814 Н. Брод Ст.
ГЛ.5—8065

Телефонувати в середу вечером і суботу перед полуднем.

А. Н.

Українська мистецька галерія в Ню Йорку

Це не буде перебільшення, коли скажемо, що Ню Йорк є центром українського мистецького життя на еміґрації. Тут не тільки є осідок Об'єднання Мистців Українців Америки (ОМУА), але в цьому місті і в його околиці існує значне скупчення українських мистецьких сил і тут найчастіше відбуваються збірні й індивідуальні виставки українських образотворчих мистців. Воно цілком зрозуміле, коли взяти під увагу величину цієї світової метрополії і її значення як найбільшого світового мистецького центру побіч Парижу. В таких обставинах вже давно відчувався тут брак української мистецької галерії, яка була б посередником у продажі мистецьких творів між мистцями і передовсім українською, а теж і чужою публікою.

В теорії можна різно задивлятися на існування і ролю мистецьких галерій, але факт є, що вони у сьогоднішньому мистецькому житті потрібні і не дадуться заступити чимсь іншим. Ті давні добрі часи — скільки сторіч взад це було? — коли майже кожний професійний мистець жив із замовлень, мабуть безповоротно минули. Винятково тільки деякі мистці спорадично заняті декорацією церков або публічних будинків чи портретами, і в таких випадках не раз існує питання, чи вони творять справжнє мистецтво. Всі інші не мають замовлень і займаються мистецтвом для самого мистецтва, для приємности творення, продукуючи навмання для мистецького ринку. Звичайно мистець не може, крім спорадичних виставок, сам займатися продажею своїх творів, бо це означало б ходити поміж людей і тратити дорогоцінний час на непевні комерційні чинності і на роблення собі і своїм творам пропаганди (до волі несмачне завдання). Мистецька галерія звільнює мистця від цього тягару, бо нав'язує постійний контакт між мистцями і спільністю при помочі виставки, реклями і продажу мистецьких творів.

Задум української мистецької галерії, який існував уже давно, реалізує тепер у Ню Йорку, як довідуємося, знана культурно - суспільна діячка, Ольга Соневицька. Для інформації слід згадати, що О. Соневицька є довголітня членка управи Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку і активна членка Союзу Українок Америки. Крім того, вона працює у журналістиці, як співробітниця різних українських часописів і журналів і як членка журналістичної секції Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО). Її невтомна енергія у праці на культурному відтинку і взагалі в житті є подивугідна. Тому думаємо, що провід української мистецької галерії дістався в добрі руки.

Є різні роди галерій. Ця галерія подумана не тільки як мистецьке підприємство, але як українська культурна станиця. Тому це буде чиста галерія образотворчого мистецтва, без комбінацій з якимнебудь іншим „бизнесом", який у багатьох випадках заколочує атмосферу і понижує повагу галерій. Приміщення галерії буде в одній із заль Українського Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку. Це простора кімната на партері будинку, із вигідним входом для публіки. Вона багата розмірами від пересічної мистецької галерії у цьому місті, і в ній вигідно можуть міститися збірні або індивідуальні виставки.

Вітаємо шановну ініціяторку з її таким потрібним у культурному житті українською ініціятивою почином і бажаємо її тривалого успіху і розбудови її галерії у майбутньому. Рівночасно маємо приємність повідомити заінтересованих мистецтвом громадян, що відкриття першої тогo роду культурної станиці у ЗДА відбудеться 8 грудня 1963 р. в 12 год. дня у згаданій залі Українського Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку.

Любомир Кузьма

Ярослава Острук

Що було, а чого не було на „Запорожці за Дунаєм"

(Замість фейлетона)

Американська письменниця П. Бак у своїй повісті „Кінфолк" так пише: „Заля театру в китайській дільниці Ню Йорку була заповнена по береги. Група акторів, спроваджена з Кантону, грала, співаючи кожного вечора китайські сценічні твори, опери. А коли з кінцем року директор театру, Білі Пен, проголошував висоту дефіциту, багатші купці Чайнатавну покривали його без будь-якого вагання, бо для них театр був для них головним батьківщини. Їх діти ходили до американських шкіл, говорили по-англійському і поведінка їх була така, як і всіх американських дітей. І ось тільки в театрі могло молоде покоління побачити і збагнути, що таке Китай. Батьки вели своїх дітей завчасу перед початком вистав у театр і залишалися там до пізньої пори. Гуторили з приятелями і сусідами, частували одні одного солодощами, а коли завіса підносилася вгору, всі сиділи наче зачаровані, з розміряними слідкуючи за подіями далеких предків".

В цьому описі є аж надто багато того, що хожний відчув на виставі опери „Запорожець за Дунаєм" клівлендського театрального ансамблю.

А тепер, що було, а чого не було в нашому театрі.

Передовсім у нас не було дефіциту, а якби він був, то українські купці при своїх малих заробітках не були б спроможні його покрити, як це могли зробити китайські купці. Була в театрі молодь і діти батьків давно і новоприбулих. Всі вони говорили по українському, навіть не замішавши одного слова англійського. Ще було одне дуже спільне театрові китайському і нашому: молодь побачила свій край, що вичарований магією театру привертав до життя його історію та їх героїв.

Був заслужений дириґент, Ярослав Барнич, зрівноважений з усмішкою, якого ми його бачили давно, здавалось так мало він змінився. Була і його дружина пані Ярослава, що взялася за велике діло — режисерію. Повела її вдачно, вона ж недаром дочка великої артистки Катрі Рубчакової.

Не було нашого корифея Івана Рубчака, славного запорожця Івана Карася, тільки один раз наче б то ми його бачили, тоді, коли Я. Сідельник з шаблею в руці розказує про лицарські подвиги запорожців. Не було т і є ї „крайової" оркестри, яка нераз мала понад 30 музикантів. Її у Філядельфії репрезентував колись (мабуть) один з оркестрантів, Петро Прус, тепер скрипаль - маестро. Йому належиться велика подяка, що не відмовився взяти участь в оркестрі.

За те наш театр у Львові був би гордий, якби мав Ію Мацюк та Климець-Сахно і чудовий прекрасний хор, балетну групу товариства СУМА, що її керівником В. Богуславський. Зібрати саму молодь наче маків квіт у часах, де кажемо, що молодь від нас відходить, це велика заслуга і честь СУМ-ові.

Але не було наших театральних заль там у Львові, Тернополі, Коломиї, Станиславові, не було і місячних ночей, серед яких доводилось пішком вертатися додому. Не було багатих тих, що любили оперу „Запорожець за Дунаєм", і ніколи її вже не побачать. Але були щирі оплески молоді, була радість на їх обличчях, — і був український дух.

Українська струнна оркестра в новорічній параді міста Філядельфії

Наша струнна оркестра, відома як „Юкрейнієн Стрінг Бенд", на протязі свого сімнадцятирічного існування, бере участь в традиційній новорічній параді у Філядельфії.

В цій параді беруть участь також і інші національності, в числі 23-ох оркестр, які змагаються між собою, репрезентуючи кожна свою спільноту.

В найближчому новому році наша оркестра виступить у зміненому складі, 75 членів, та перший раз в нових козацьких строях, з виконом українськими мелодіями, парадним походом по репрезентативних вулицях міста Філядельфії, перед масою американських глядачів, та офіційними чинниками — журі, при вулиці Брод, біля Сіті Голл.

Кожного року наша струнна оркестра репрезентує своїми виступами нашу спільноту не тільки у Філядельфії, але й по цілій Америці, бо новорічний параді приглядаються сотні тисяч філядельфійців вздовж вулиць, а також великі маси в телевізії Філядельфії, що охоплює ціле східне побережжя.

Після наполегливої праці і відповідної підготовки пробої оркестри сподіється зайняти одне з чолових місць, бо наша оркестра виступить в українських козацьких строях, з українськими музичними мелодіями.

Щоб це все здійснити, та щоб мелодії нашої музичної творчости пролунали в гучномовцях по широкому терені Філядельфії, та в телевізії, оркестра потребує нашої фінансової помочі на закуп козацьких строїв, та доповнення інструментів.

Без нашої помочі ця, наполеглива і повна посвяти безплатна праця всіх членів оркестри не увінчається сподіваним успіхом.

Інші національності, що беруть участь в новорічних парадах у Філядельфії, мають підтримку своїх спільнот, що дає їм змогу справляти дорогі строї, та відповідні інструменти. І тому вони здобували чолові місця.

Зауважити треба, що оцінна комісія, клясифікуючи виступи оркестр, бере під увагу музичне виконання, строї, рухи і т. п.

Ми просимо всю нашу українську спільноту допомогти цій нашій оркестрі грошовими пожертвами, загальними від всіх нас, в надії, що виступ нашої оркестри увінчається успіхом.

Грошові дáтки просимо слати на адресу: Комітету Опіки над Українською Струнною Оркестрою у Філядельфії

Генерал М. Крат у Торонті

В суботу 14 грудня Братство Дивізійників відзначує 20-ліття створення Дивізії бенкетом в залі „Майфер Інн", при 1184 Кінґсвей в Торонті. Почесним гостем і головним промовцем буде ген. Михайло Крат, який прибуде з Дітройту.

У мистецькій частині під керівництвом Ст. Гуміниловича візьмуть участь: Віра Байрак, Роксоляна Рослак, Антін Дербіш та тріо „Доміно" в складі: Віра Байрак, Ліда Гумінілович і Марічка Курилюк. Також виступить Вол. Довганюк в ролі Селепка Лавочки.

Декорації - карикатури виготовив Е. Загачевський з Рочестеру. На це відзначення управа Братства з а п р о ш у є все громадянство.

Науковці дискутують про залежність деяких недуг від даної місцевости

Ню Йорк. — На з'їзді Географічного Товариства Америки виринула дискусія про те, що деякі недуги, як недуги серця або так звана „малтіпель" склероза можуть бути спричинювані різними мінералами, що знаходяться в землі в даній місцевості. Ці мінерали можуть бути такі, як цинк, оливо, ртуть, арсен, молібден, селен і ванадій. Професор геолог з університету в Британській Колюмбії твердив, що на Британських островах в Скандинавії є більше число недужих на склерозу центральної нервової системи, бо в землі і у воді в тих районах є забагато олива. Проф. Джеймс Е. Бента з Публічного Уряду Здоров'я заявив, що статистика смертних випадків від недуги серця в Джорджії може вказувати на залежність цих недуг від географічних умов.

Зустріч учасників Світового Скавтського Джемборе з громадянством в Рочестері

Пластова Станиця в Рочестері може похвалитися тим, що чотири юнаки, майже цілий гурток „Вікінг", були учасниками на Скавтському Джемборе в Греції.

Гурток „Вікінг" — це дуже активний гурток юнаків куреня Митрополита Андрея Шептицького. Іхню активність та пластову виробленість треба в першій мірі завдячувати добрим виховникам, яких цей гурток мав щастя мати. Ними були сестричка Христя, — теперішня станична пл. сен. Христя Ковач, та братчик Пилишенко, теперішній зв'язковий куреня, який веде цей гурток.

Отримавши повідомлення про зголошування учасників на Джемборе, оба ці виховники висловили свою думку щодо участи цілого гуртка. Юнакам два рази не треба було говорити — вони постановили побороти всі перешкоди і цілим гуртком взяти участь в Джемборе. На жаль тільки 4 із 6-ти могли виїхати, але гурток все таки виїхав, як гурток — пластова одиниця.

Приїхавши з Греції, учасники почали інтенсивно підготовлятися до зустрічі із громадянство та членами Станиці, щоб могти розказати про все те, що довелось їм бачити, чути та переживати. Щоб ще краще така зустріч випала, вирішили вони запросити пл. сен. о. Богдана Смика, який був їхнім провідником та духовним опікуном.

9 листопада запрошені гості, батьки та приятелі Пласту, а також члени Пластової Станиці по береги виповнили парафіяльну залю церкви св. Иосафата.

Зараз при вході на залю юнаки розташували на столах виставку, яка дала змогу гостям оглянути ці речі, які наші юнаки привезли „на спомин", придбавши їх дорогою обміну. На дверях наліплена оригінальна грецька афіша про Джемборе, привезена з Атен, яку наші юнаки придбали тільки їм відомим способом і хистом 17-літнього юнака. На першому столі альбом з фотознимками, видівками, значками, та всіми кусниками папірчиків, які вказували на те, куди їздили, де бували наші юнаки. Тут навіть трамваєві, залізничні та інші квитки, перепустки, виказки і т. п. На другому столі — цілий комплект Джемборівського щоденника „Мпратонський кур'єр", де зазначені чорнилом згадки про участь українських пластунів. На третьому столі — все морські трофеї наших морських пластунів, — а саме: плавці, підводні маски, грапун, шапки грецьких, італійських та ще інших морських пластунів, фляшка води „із Чорного моря", знимки із красвидів Альп. На четвертому столі — гарно упорядковані відзнаки на щитах у формі Джемборівської відзнаки, пластові однострої німецьких та англійських скавтів, різні дрібнички, привезені з Греції (модель Акрополісу, лялька грека у національному одягу, торбина на закупи, (дуже схожа на нашу гуцульську дзьобенку), збірка різних монет, пам'ятки з Мюнхену, Риму та Франції. На столі також декілька зразків каміння, привезеного з Акрополісу, з Коринту — місця проповідування Апостола Павла та з Міттенвальду, з могили брата Митрополита Иосифа Сліпого. На задній стіні фотознимки уложені у формі привітання „Скоб", які охоплюють цілу подорож, згл. цікавіші її моменти.

Вечір розпочався збіркою пластунів та відспіванням пластового гимну. Станична пл. сен. Хр. Ковач привітала всіх присутніх, а зокрема дорогого гостя пл. сен. о. Богдана Смика, і попросила учасників Джемборе розказати про свої спомини.

Першим виступив пл. юнак скоб Богдан Приймак, який коротко розказав про те, як прийшло до виїзду, вишкіл перед від'їздом в Іст Четгемі, таборах на Гохлянді у Баварії під Альпами та саму участь на Джемборі. Тут їм доводилось пережити декілька незабутніх моментів, до яких належали: передача українського прапора для принца Ліхтенштайну, до участи в дефіляді перед королем, чайний вечір для провідників різних скавтських організацій інших національностей, виступи української танцювальної групи, спільні Богослуження при таборовій каплиці. „Наша участь у Джемборі ще більше піднесла нашу національну свідомість, а нагода боронити прав нашого національного прапора наповнила моє серце гордістю, що я міг за нього боротися", — говорив цей молодий юнак. „Ми певні, що здали іспит, виконали завдання та виправдали сподівання, наложені на нас нашою Пластовою Старшиною та всім українським народом" — цим закінчив свої коротенькі спомини юнак, Б. Приймак.

Другим з черги виступив пл. юн. скоб Андрій Білик. Він належав до тієї групи пластунів, що разом із о. Смиком мали ще щастя бачити та говорити із Митрополитом Иосифом Сліпим. Про ці свої переживання з зустрічі із нашим Великим Митрополитом він і розказав присутнім. „Ми всі поклякали, як тільки Митрополит увійшов до залі, бо здавалось нам, що це святець увійшов. До очей тиснулись нам сльози, я не міг відповісти на питання, яке мене запитав Митрополит, такий був зворушений, щось тисло за горло... Ніколи не забуду, доки жити буду цих хвилин з Великим Митрополитом і за це я вдячний моїм батькам, що дали мені до цього нагоду".

Пл. юн. скоб Юрій Повх розказав у веселій формі про досягнення нашого гуртка „Вікінг" у їхній першій спробі мореплавства. Щоб доказати, що вони справжні морські пластуни, гурток вирішив, запросивши до помочі ще одного учасника Джемборі з Німеччини пл. розв. Заяця, вибудувати „корабель", та при його помочі взяти участь у дні Морського пластуна, що мав відбутися. Не маючи нічого іншого окрім бамбусових палиць та повітряних мішків до спання, вирішили використати це на збудовання „корабля-сплаву". На вітрило використали вони стінку шатра, а на стерно — стіл із кухні. Пов'язавши все до купи, завісили прапор, попросили гостю-юначку, що відвідувала наш табір того дня, охрестити, як годиться кожному кораблеві. І так охрестили цей „корабель" Енеєм, спустили на воду і поплили, поплили... І були б плили „на Україну", як вони шумно заповіли, але в допомогу прийшли їм інші пластуни з своїми човнами, які вже подбали про те, щоб наші пластуни щасливо повернулись до берега. „На море плили на „Енею", а з моря ми мусіли, скочивши у воду, притягнути нашого Енея шнурками до берега, пливучи проти вітру. Але, хіба ж ми не звемось морські пластуни? Ми знаємо, що плили по воді, в якій є частина води із Чорного моря, що переплила через Босфор та Дарданелі", — закінчив свої спомини юнак Ю. Повх.

Останнім виступив пл. юн. скоб Роман Волянський, який у веселій формі розказав про те, чому його назвали „Місьом". Показується, що безконечні вправи впоряду та маршу так його змучили, що він на одній з гутірок після такого маршу заснув. Збудив його черевик, що ним кинув на нього один із пластунів, а інший учасник, Лисяк, закликав „Місьо", бо спить наче медведик.

Для доповнення та заокруглення їхніх споминів о. Богдан Смик, який докладніше розказав про всі труднощі та невигоди подорожі, які довелось нашим пластунам побороти. До них належали багаж та неспання протягом цілої подорожі, що дуже вимучило наших молодих учасників.

Щодо самої участи в Джемборі та чи потрібно було нашим пластунам там бути, — то о. Смик розказав, що пластуни своїм побутом виконали величезну пропаґандивну роботу не тільки для пласту, але й для всього українського народу. Наша група була чисельно велика, добре виряджена, гарно одягнена, табор мав дуже корисне положення, бо зараз недалеко головного входу — все це дало змогу відвідувачам нас запримітити досить скоро. Дальше участь танцювальної групи в різних виступах та таборових ватрах та талєнторамі багато причинилася до популяризації наших пластунів. Виставка народного мистецтва, що була дуже добре влаштована, наша капличка з оригінальною грецькою іконою — роздавання відповідної інформативної літератури про Україну та Пласт — це теж чинники, які ми використали для інформації про нас.

Після доповіді о. Смика приступлено до висвітлювання знимок та фільму з подорожі та площі Джемборі. Під час висвітлювання фільму та знимок всі моменти пояснювали о. Смик та юнак Б. Приймак, і присутні могли багато цікавого почути, чого не було в споминах. Фільм та половина усіх знимок — це власність наших юнаків, які закріпили свою подорож на фотографічних фільмах, маючи цим змогу використати своє знання фотографії, набуте на фотографічному курсі, який цей гурток повністю відбув ще давніше.

Присутні із захопленням слідкували за цими знимками, запитуючи при цьому про різні моменти, на які о. Смик старався вичерпно відповісти. Після закінчення вечора, багато із присутніх залишилось ще до пізної ночі, просячи о. Смика показати їм ще решту знимок, яких не можливо було показати для всього громадянства із-за пізньої години. Гості розійшлись домів задоволені із цікавого вечора, а наші юнаки горді з того, що могли розказати громадянству та пластунам про свої переживання та досягнення на Скавтському Джемборе.

В. П.

З КАЛІФОРНІЙСЬКОЇ ХРОНІКИ

Союз Українок, Відд. 55 ім. О. Кисілевської

Після перебутої кризи й повернення до проводу основоположників СУА на заході Америки, Відділ починає діяти так, як і належиться, як це показав черговий виступ „Показ української ноші" 27 жовтня в УНДомі в Лос Анджелесі.

Вже сам зверхній вигляд вказував на дбайливе приготування. При дверях стіл критий українським килимом, на ньому різьблена касетка, столик при буфеті теж прикрашений вишивками, а заля прибрана, як для родинного прийняття. Сцена, як писанка, коло прапорів американського й українського, обабіч, столики з вишивками й великими букетами, а по середині сцени статуетка, у підніжжі якої гарні квіти та вишиваний рушник. Різнокольорові світла додають чарівної прикраси. Статуетка представляє Лесю Українку, бо це їй присвячена перша частина імпрези.

У 50-ліття смерті Лесі Українки український нарід усвідомляє собі сучасність її слова, що є одним із доказів геніяльної духовости тієї визначної жінки. Святочно одягнена, маєстатично виступає на сцену п-ні Оля Романюк і

Де тії струни, де голос
потужний,
Де теє слово крилате,
Щоб засціваля про це
лихоліття,
Щастям і горем багате?

— з глибоким душевним переживанням несуться з уст деклляматорки слова Лесі Українки з циклу „Осінні співи".

По декламації п-ні О. Романюк відчитала доповідь про українське мистецтво, як витвір того народу, що в тисячорічній боротьбі на грані двох світів став потужним забороломв обороні віри, культури й цивілізації цілої Европи перед азійськими ордами.

При показі ноші п-ні О. Романюк давала пояснення українською, а п-ні Микитин англійською мовою. Як перша виступила на сцену молодичка Києва — п-ні Нуся Микитин у стилевій чорнобривій вишивці на рукавах. Яворівщину представили княгиня й дружка — п-ні М. Олексишин та Оксана Брікнер. Ще Київ репрезентувала Ірина Івашко і Яворівщину Ніна Скробко, Заліщики Л. Ганкевич, Гуцульщину Д. Ганкевич, Лемківщину М. Вибачинська, Буковину А. Окрушко, Полтавщину Т. Іванків, Городенщину М. Палашевська, а п. Олексишин з своєю дружиною Мартою представили гуцульський стрій і звичай, що жінка сміє йти за своїм чоловіком не ближче 6 кроків позаду. — Першу частину закінчила молодь рецитаціями в честь Лесі Українки.

По перерві й смачній перекусці, що пані приготовили, публіка мала нагоду вперше прослухати прелюд Вахняніна та „Квіти з України", збірку народних пісень, що виконав на фортепіяні молодий учень гайскулу Ераст Олександер Снилик. Це нова музична сила в Лос Анаджелесі, він в липні прибув сюди з батьками на сталий побут з Шикаґа, де 1961 р. на музичному конкурсі при університеті Рузвелта, своєю грою на фортепіяні здобув перше місце.

Хоровід — це найбільш популярна забава дівчат, що виконували дівчата в недільні дні після віночка і на левадах при співах чи й музиці, а тут приготувала й на сцені вивела його п-ні М. Олексишин.

Танцювальна група „Зоря" під керівництвом п. Ю. Шмалія виконала танки: „Катерина, Гони вітер й Коломийку".

Нашому Союзові Українок треба завдячувати те, що занимається й молоддю, прищіплює їй любов до свого рідного, до своїх звичаїв й обичаїв та культури, а тим самим плекає любов до Батьківщини.

Рідна Школа

На шпальтах „Свободи" нерідко появлялися репортажі про „Рідну Школу" в Лос Анджелісі, про публічні виступи її учнів та про Курси Українознавтва. З браку приміщення й учителів та активність часово припинилася, одначе, завдяки Батьківському Кружкові школа не занепала і є надія, що вона знов вповні розвинеться, як це показав вже минулий шкільний рік, коли то діти тієї школи брали участь в Шевченківській Академії, Святі Героїв, Листопадових Роковинах, савлаштовували Свято Матері, Миколая і гідно пописалися в святочнім закінченні шкільного року 16-го червня ц. р.

З припливом нових людей до Лос Анджелесу побільшується не тільки наша спільнота, але й її дітвора. І, дивне явище. Коли перед роками у „Рідній Школі" гуртувалися діти без різниці віровизнання, то в сучасну пору батьки вспіли розділити своїх дітей аж на троє, згуртувавши їх при трьох парафіях. Це нездорове явище мотивують тим, що дім Культурного Осередку, хоч імпозантний, на школу не надається, бо при його ремонті чи пак перебудові не думали, що Культурному Осередкові треба школи і не поробили в нім приміщень для школи, хоч легко було це зробити.

Члени Батьківськоої Кружка „Рідної Школи", в особах пп. Л. Осадца, голови і М. Василькова, Б. Гірки та пань Л. Маринович і І. Полотнянка, як членів кружка, твердять, що „Рідна Школа", хоч вона в приміщенні гр. кат. церкви і надалі остала самостійною „Рідною Школою", а не парафіяльною і тому змагає цей Батьківський Кружок обняти всіх українських дітей. В тім напрямку йдуть приготування, зокрема голова Українського Культурного Осередку мґр. О. Веселий змагається з'єднати всі три батьківські комітети в один та всіх „парафіяльних" дітей в одній українській школі.

При обговоренні цієї болючої справи заходять питання, а найбільше: це приміщення для школи на „невтральнім" терені. Очевидно, що в такій ситуації як тепер, православний священик не піде до католицької церкви вчити своїх православних дітей, релігії, а католицький може не дозволити цьоог під католицьким дахом, то ж треба невтрального місця. Те невтральне приміщення може бути в комірнім або у власнім домі, але ж чому платити комірне, як можна тим „рентом" сплачувати власний дім? Тепер оплачують учителів у 3-х школах, чому не оплачувати їх краще в одній школі з більшою користю для дітей?

Чи не варто в Лос Анджелесі для сотні дітей придбати власний дім тепер, коли люди „загосподарені", мають по 2—3 авта, чи по 2—3 „гавзи" і банкові книжки?

Треба тільки хотіти!

А. Вусик

● **Поранений тексаський губернатор** Джан Б. Коннеллі в шпиталі в телевізійному апараті приглядався похоронові президента Кеннеді. Його дружина була біля нього. Той сам злочинець Освалд, який вбив Президента, поранив важко губернатора Коннеллі. Губернатор поволі видужує, його пульс, віддих і температура — нормальні.

Листопадове Свято в Йонґставні, Огайо

Старанням Віділу УККА в Йонґставні, Огайо, відбулося Листопадове Свято 10-го листопада.

Перед полуднем відправлено в обох українських церквах, по головних, співаних Службах Божих, Панахиди за поляглих героїв Листопадового Зриву та наших визвольних змагань.

По полудні відбулася Листопадова Академія з багатою програмою. Академію відкрито американським гимном, який заспівали дівчата Юного СУМА. Голова Відділу УККА, адв. Михайло Юрчишин, сказав вступне слово англійською мовою; а о. монс. Лев Адам'як пояснив значення Листопада по українськи.

Можна уважати за потішаючий факт, що в програмі Академії взяли перший раз участь деякі особи, які досі не виступали ще на національних святах. Бачили ми перший раз і чули оркестру родини пп. Плосководняків, батька Степана та чотирьох синів, які гарно заграли пісню „Коли ви вмирали", та „Гей там на горі Січ іде" і „В горах грім гуде". Перший раз виступила панна Петруся Лі Юрчишин, дочка голови Відділу УККА, яка заграла з чуттям на фортепіяні М. Лисенка „Українська сюїта" та ще одну американську композицію. До дітей, які виголосили на Академії деклямації, а іменно: Ксеня Луць, Ліда Соломон, Мирончик Ліщак та Василько Прокопик, дрибув ще один новий: Івась Мартинишин, син голови 230-го Відділу УНСоюзу п. Михайла Мартинишина. В програмі Академії були ще: баритонове сольо п. Миколи Штиня, який з чуттям заспівав „Засумуй, трембіто" та „Як стрільці йшли з України" при фортепіяновім супроводі своєї доньки, панни Оксани Штинь. Юний сумівець Василь Гевко мол. заграв гарно на скрипці „Концерт а моль" композитора А. Вівальді. Йому акомпаніювала на фортепіяні панна Петруся Лі Юрчишин. Мандолінова Оркестра Юного СУМА заграла, під диригентурою згаданого вище Василя Гевка мол., „Гей у лузі червона калина" гарм. Лиська та „Пісню про Байду" і „Молитву" Мих. Гайворонського. Квартет родини пп. Миколи і Катрусі Штинів наспівав на звукову ленту пісню „Спіть хлопці, спіть", яку грали під час того, як на сцені була освітлена символічна могила.

Прибранням сцени та світляними ефектами займалися п. Василь Прокопик і п. Степан Бурий. Збирання добровільних датків при вступі на залю переводили наш сеньйор-громадянин п. Мих Мушинський та п. В. Верблян і п. О. Рибалт. Пані Соня Глива припинала національні стяжки. Дохід з Академії призначено на українських інвалідів.

Академією проводив д-р Р. Стахура, який в своїй подяці всім, хто причинилися до успіху Свята, підчеркнув з окрема заслуги родичів за підготовку дітей до виступу на Академії. Загальним співом українського національного гимну закінчено вдалу Академію.

Д-р Роман Стахура

З діяльности 71-го Відділу СУА в Джерзі Ситі

При достаточній ініціятиві і добрій волі та енергії управи і активніших членок вдалося виконати всі завдання, згідно з інструкціями центральних органів СУА, та відповідно до фінансових спроможностей. При цьому часто моральний успіх перевищував матеріяльний, бо находив признання посторонніх місцевих організацій і членів нашої спільноти.

Впродовж 5-річного періоду працю Відділу очолювали пані М. Турко два роки, О. Назар, та В. Вачинська, а тепер Грицай Богдана.

Поза тісним зв'язком з централею СУА і Окружною Радою СУА в Ню Йорку піднести належить рекордову кількість передплатниць нашого органу „Наше життя", участь у відслоненні пам'ятника Лесі Українці в Клівленді та співпрацю у Міжнар. Жін. Виставці в Ню Йорку. Зв'язок з іншими організаціями, а зокрема з церквою, причинився до зросту ваги нашої організації в місцевому громадському житті.

До успіхів загально громадського значення зачислити треба влаштовану власними зусиллями виставку народного мистецтва у міській бібліотеці в Джерзі Ситі, відвідувану нашими і чужими, 700 відвідувачів, і на високому рівні поставлену Академію в честь Митрополита Шептицького з участю власного жіночого хору. Крім цього святочні просфори, і свячене влаштовані спільними силами з Самопоміччю і Рідною Школою.

На заклик УККА за ініціятивою Відділу СУ українське місцеве жіноцтво брало все організовану участь в походах з нагоди різних свят місцевого загального значення.

Ділянці суспільної опіки весь час присвячувано багато часу за референтури пань Назар, Парфанович і Попович. На протязі 5-ох років вислано 78 пачок з уживаним одягом до Польщі, Югославії, Німеччини і Австрії, піддержувано грошово довгий час один з діточих садків в Німеччині і школу в Австрії, наділювано грошовою допомогою три особи, одною стипендією студентку через КоДУС, допомагали одній родині в Польщі та одній у Юніон Ситі. Відвідувано хворих членів і нечленів у шпиталях.

Зрозуміло, що ділянка суспільної опіки вимагає відповідних коштів, які не стояли в пропорції до висоти низьких членських вкладок. Потрібні фонди добувано влаштовуванням імпрез: 4 різдвяні ярмарки, 3 великодні ярмарки, 10 діточих забав, 4 інших імпрези і 5 збірок в День Батька, які в сумі принесли $ 3.243. Не занедбувано культурно-освітньої праці серед членів на ширших сходинах які відбувалися раз в місяць.

Зв'язок з молодечими організаціями, головно з Пластом і подекуди СУМ-ом находив належне зрозуміння збоку Відділу і мав все допомогу Пласту при влаштовуванні деяких імпрез.

Цей загальний перегляд праці одного з недавно оснований Відділів СУА заохотить жіноцтво, яке стоїть осторонь, до скріплення рядів членства та причиниться до кращого розуміння ваги організованого жіноцтва в ширших колах місцевого українського громадянства.

Марія Білозор,
пресова референтка

Чи відомо вам...

...що кількість червоних кров'яних тілець — еритроцитів — у людини досягає справді астрономічної цифри — близько 25 трильйонів. Якби їх розташувати поряд в одну лінію, вийшов би „ланцюжок" довжиною 187 тисяч кілометрів, яким можна було б тричі оперезати земну кулю по екватору.

...що кістки людини мають надзвичайну міцність. Поставлена вертикально стегнова кістка може витримати тиск вантажу в півтори тонни; гомілкова, на яку спирається стегнова, а з нею й уся вага тіла, витримує до 1.800 кілограмів, приблизно в двадцят разів більше за вагу людини.

...що при кожному вдиху людина виконує не абияку працю. Якби цю енергію можна було використати, то її вистачило б для того, щоб протягом однієї ночі вантаж вагою до п'ятисот кілограмів підняти на висоту другого поверху.

...що за все життя людини через серце проходить понад 172 мільйони літрів крови. Цієї кількости вистачило б, щоб наповнити понад три тисячі залізничих цистерн.

...що найдрібніші кровоносні судини нашого організму — капіляри в п'ятдесят разів тонші за людський волос. Цими, невидимими для ока отворами, всіяне тіло людини. Якби витягли їх в одну лінію, то це становило б 100 тисяч кілометрів.

● **Видавці підготовляють** до перевидання біографії покійного президента Кеннеді та нового президента Джансона в січні 1964-го року. Мають видати нову книжку з промовами покійного Президента та перевидати його книжку „Профілі відважних". Пізніше в 1964-му році мають видати окремі книжки про Кеннеді.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

За правильну термінологію

У „Свободі" з 6-го листопада появилася вістка при призначення члена нашої Асоціяції, мґра Юрія Тарковича, на доцента історії цивілізації в Монро коледжі в Рачестері, Ню Йорк.

У Вашому повідомленні поруч слова „доцентом" подано в дужках „асистентом професора", з чого виходило б немов би іменований не вів своєї праці самостійно, а був помічником якогось іншого професора.

Найнижчим викладацьким ступенем в американських і канадійських університетах і коледжах є інструктор. Це є викладач, який самостійно веде виклади, хоч подекуди керується вказівками голови відділу. Другим вищим ступенем є асистент професор, що зовсім правильно дорівнює европейському ступеневі „доцент" і в ніякому разі не належить зрівнювати його до свого роду помічника якогось іншого професора. Тому по українськи найкраще вживати термін „доцент" без ніякого пояснення, або вживати термін „асистент професор", але не „асистент професора". Третім з черги вищим ступенем являється ассошіейт професор, що ми перекладаємо на „надзвичайний професор" европейською термінологією. І вкінці, найвищим ступенем є професор, що рівняється европейському „звичайному професорові".

Наша преса кривдить зокрема доцентів, називаючи їх „асистентами професорів", поминаючи факт, що американське шкільництво знає також „асистентів" у своїй системі, якими в більшості є заавансовані студенти, які підготовляються до докторатів. Тому найкраще, щоб оминати плутанину, вживати „доцент" або англійського терміну „асистент професор", не додаючи закінчення „а".

9 листопада 1963

Проф. д-р Петро Стерчо,
секретар-скарбник
Українсько-Американської Асоціяції Університетських Професорів.

СОЮЗІВКА РОСТЕ І РОЗВИВАЄТЬСЯ

(Враження гостя з цьогорічного побуту)

Хто цього року побував на Союзівці, міг зі задоволенням ствердити, що ця українська відпочинкова оселя продовжує розвиватися і щораз повніше вдоволяти потреби і смаки гостей. Цей ріст і розбудова були помітні кожного року, але цього року зроблено стільки, здавалася б, дрібних поліпшень, що сьогодні Союзівка може фігурувати між кращими відпочинковими оселями околиці. Не диво, нюйорська газета „Дейлі Ньюз" (з 28 липня 1963) вважала за відповідне присвятити їй відступ статті, зараховуючи Союзівку до кращих і цікавіших „ресортів" цієї частини Кетскільських гір, побіч відомих Невеле, Ґраніту та ін.

Цьогорічні поліпшення помітні всюди: нова українська католицька каплиця своєю стрункістю, легкістю і ґраціозністю робить приємне враження на тлі високих дерев. Промощено нову доріжку до каплиці, а давню піщану і завжди запорошену нарешті виасфальтовано — на радість черевикам недільних відвідувачів церкви. При головній алеї збудовано хідник для пішоходів (за що можуть бути вдячні шофери авт), а в'їздову дорогу до Союзівки поширено і направлено. Побудовано сильні рефлектори, які мали б уможливити гру відбиванки і тенісу вечорами. Побудовано нову систему пожежних гидрантів та удосконалено доплив води до Києва. На кожному кроці помітно фахове і досвідчене керівництво. Ніяких „перебоїв" і непереможних труднощів вже немає. Всюди присутні й незаступимі панове Квас і Слободян можуть мати хоч один день відпочинку в тижні (що при їхньому роді праці є річчю конечною). Навіть і тоді, не зважаючи на їх відсутність, „машина" Союзівки „грає". Слід відмітити, що українські технічні працівники, п. Берізка та ін. виявили чимало винахідливости і практичного змислу у розв'язуванні різних труднощів. Сьогодні „техніки" зі сусідніх ресортів приходять до них за порадами і вказівками.

Цьогорічні гості загально ствердживали, що харчування на Союзівці покращало: введено холодний буфет для вибору гостей. Буфет влаштований приємно і привабливо. Багато похвал можна почути для обслуги їдальні. Наші працьовиті, ввічливі і культурні панночки це справжня прикраса Союзівки. Між іншим на це звернули увагу самі американці. Мабуть мало кому відомим є, що американський популярний Клюб „Льви" (Лайонс) в цій околиці вже від кількох місяців відбуває свої місячні стрічі і бенкети, з родинами саме на Союзівці. Вони самі говорять, що їм подобалася „домашня", сердешна гостинна атмосфера Союзівки. Видко вони волють бачити щиру ввічливість, культурність і скромніст обслуговуючих панночок замість вираховано ввічливих фахових кельнерів. Очевидно, при нагоді отих імпрез клюбу управа Союзівки приготовляє якусь українську програму, зложену найчастіше з пісень і танків. Так Союзівка відповідає не лише стандартним вимогам американських ресортів, але рівночасно зберігає багато з типової української гостинности, простоти і сердешности людських взаємин, що приємно вражає чужинців, які стужилися за такими сьогодні рідкими в америці вартостями.

Керівництво Союзівки присвятило чимало уваги програмам для гостей. Побіч традиційних концертів, цього року влаштовано виставку картин наших мистців. Це була знаменита ідея. Відвідувачі, старші і молодші, мають досить часу й нагоди пізнати і насолоджуватися зразками українського мистецтва. Українська молодь має нагоду пізнати ці зразки, здобути пошану а може і любов до них. Було б добре, якщо б якийсь наш добродій знавець малярства пояснював учасникам курсів українознавства виставлені твори і тим самим допомагав їх розуміти мистецькі вартості.

Майже в усі дні тижня була якась програма для гостей. Між ними аж три танцювальні вечори при оркестрі. Коли врахувати широкі можливості для спорту (теніс, відбиванка, пінґ-понґ, футбол, плавання й ін.), потреби гостей у великій мірі задоволені. Коли подумати, що все це за 9-10 дол. денно, то можна ствердити, що Союзівка, якщо мова про ціни і проте, що можна одержати за них, є безконкуренційна. Якщо розвиток так далі піде, на довгі роки, а то й десятиріччя, їй не бракуватиме гостей, навпаки вони зростатимуть. А вже є чимало людей, які нарікають, що не можна дістати кімнат літом, якщо заздалегідь, тобто 6 місяців наперід не замовиться. А що багато людей такі замовлення роблять, чимало охочих мусить резиґнувати з перебування на Союзівці. Вони змушені шукати інших місць, до яких опісля звикають і постійно повертаються. Можна жалувати, що УНСоюз досі не здобувся на відвагу збудувати додатковий павільйон з люксусовими, хай і дорожчими кімнатами, для потреби членів і гостей. Такі коментарі можна почути на кожному кроці.

Кожний українець радіє розвитком Союзівки, бо це на наших очах без гамору, полеміки і патріотичних гасел виросла станиця, яка сповняє багатогранні і такі важливі культурні, виховні, товариські і навіть пропагандивні функції. Тут мають місце і курси українознавства, відбуваються мистецькі вистави та імпрези. Вправляється спорт, тут приємне місце для товариських зустрічей і ділових нарад різних організацій і п. Не диво, для людей, що живуть далеко от хочби в Канаді, чи на американському заході, відвідини Союзівки являються мрією, яку лише дехто може сповнити. Ті, що її сповняють, звичайно від'їжджають зі Союзівки вдоволені і захоплені в переконанні, що ніде інде українці не зуміли створити чогось подібного. Вони і горді за це досягнення українців, яке викликає признання і подив чужинців.

Б. Ц.

Читайте українські книжки й газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила!

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЖОВТЕНЬ 1963 РОКУ

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	157.21	182	234.49
2	157.25	183	363.82
3	94.14	184	223.95
5	880.09	185	55.39
6	156.47	186*	129.33
7	139.14	187	82.81
8	589.88	188	78.08
9	157.92	190	34.06
10	108.67	191	993.89
11	125.64	192	214.67
12*	414.26	193	26.44
13	381.47	195	15.62
14	743.82	196	39.67
15*	246.13	197	17.49
16	113.09	198	8.12
17	62.30	199	31.75
18	65.71	201	19.53
19	162.64	202	46.76
20	330.46	204	1,771.58
21	236.94	205	9.35
22	224.53	206	748.54
23	93.22	207	27.05
24	132.72	208	36.95
25	779.38	209	30.80
26	14.68	210	137.77
27	852.47	211	168.76
28	118.45	212	52.41
29	130.10	213	313.65
30	77.53	215	67.64
31*	174.41	216	13.06
32	15.76	217	826.54
33	176.59	218	246.38
34	13.31	219	584.55
35	210.34	220	653.37
36	268.31	221*	2,553.54
37	266.07	222	56.21
38	712.29	223	249.62
39	1,092.38	224	46.16
40	81.48	225	14.12
41	10.02	226*	494.49
42	980.67	227	28.47
44*	172.64	228	16.25
45	519.86	229	60.50
46	136.06	230	790.84
47	62.28	232	62.17
49	193.61	233*	278.51
50	57.43	234	362.48
51*	31.55	235	71.79
52	121.46	236	201.50
53*	230.51	237	277.85
54	311.41	238	746.90
55	280.16	239	584.69
56	148.74	240*	1,153.46
57*	225.61	241	79.67
58	82.63	242	170.47
59	756.96	243	356.61
60	72.57	244	17.27
62*	37.54	245	372.96
63	694.76	246	76.22
64	219.64	247	114.38
65	147.67	248	75.72
66*	92.98	249	21.45
67	133.03	251	319.99
68	58.03	252	228.90
69	171.53	253	160.60
70	211.84	254	618.67
71	172.48	255	24.85
72	30.32	256	255.61
73	78.09	257*	851.43
74	34.01	258	61.25
75	176.12	259	233.07
76	436.86	260	81.84
77	36.04	261	58.18
78	243.26	262	88.07
79	17.19	263	30.63
80	85.36	264	34.17
81	154.42	265	204.13
83	415.76	266	687.41
84	90.15	267*	668.63
85*	205.63	268	175.81
87	118.84	269	6.49
89	26.98	270	384.98
90	242.19	271	313.69
91	215.40	272	29.93
92	51.03	275	37.96
93	151.97	276	422.64
94	1,101.85	277	1,406.15
95	46.96	278	26.49
96	377.49	279	28.30
97	189.36	280	129.58
98	74.74	281	281.65
99	185.13	282	49.88
100	189.48	283	278.19
101	22.34	284	450.79
102	1,105.81	285	65.26
103	134.12	286	176.95
104	203.30	287	770.01
105	376.57	288	164.84
106	1,199.12	289	246.26
107	95.06	290	167.89
108	60.74	291*	190.07
109	137.19	292	1,270.19
110	20.14	293	526.46
111	32.70	294	14.92
112	378.53	295	414.07
113	297.73	296	170.44
114*	998.84	297	11.78
115*	101.89	299	69.68
116*	267.18	300	65.97
117	287.57	301	262.73
118	94.34	302	48.44
119	92.76	303	161.94
120	562.33	304	479.29
121	196.22	305	304.60
122	28.09	306	100.46
123	152.19	307	178.38
124	144.85	308	105.43
125	485.12	309*	81.15
126	82.62	310	79.02
127	1,212.69	311*	15.47
128	117.59	312	64.80
130	507.32	313	40.10
131*	661.99	314	8.10
132	94.60	315	34.82
133	168.87	316	960.44
134	105.57	317	172.00
135	15.04	318	68.63
137	217.93	320	389.74
138	55.44	321	190.62
139	35.00	322	78.04
140	78.22	323	139.41
141*	4.30	324	347.96
142	294.84	326	81.54
144	102.55	327	442.24
145	128.24	328	115.85
146	144.33	330	211.51
147	767.03	331	136.98
148	75.97	332	157.07
149	126.50	333	102.68
150	258.19	334	525.01
151	92.71	335	34.81
154*	71.84	336	684.72
155	1,117.40	337	471.62
156	287.78	338	202.17
159	44.05	339	324.21
160	57.67	341*	661.69
161	942.41	342	281.66
162	19.10	343	232.31
163*	904.69	344	65.23
164	176.69	345	669.09
165*	73.57	346*	465.74
166	54.89	347	232.14
167	106.39	348	298.37
168	287.17	349	244.20
169	32.37	350	285.75
170*	1,086.67	351	54.80
171	174.09	352	114.45
172	129.28	353	336.56
173	340.72	354	180.33
174	501.40	355	111.27
175	495.03	356	182.98
176	181.89	357	77.25
177	251.30	358	67.13
178	403.31	360	122.57
179	134.04	361	2,734.64
180	277.97		
181	65.60		

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
362	150.60	433	134.75
363	134.89	434	540.30
364	747.30	435	88.95
365	32.37	437	666.64
367	1,042.54	438	65.66
368	109.70	439	629.15
369	174.67	440	357.57
370	370.78	441	579.92
371	586.47	443	2.26
372	339.07	444*	147.90
373	104.22	445	556.49
374*	305.36	446	3867
376*	170.47	447	84.88
377	16.04	451*	66.15
379	2,355.36	452	192.63
380	157.00	453	21.67
382*	37.68	454	1,032.92
383	293.13	455	100.04
384	78.16	456*	312.48
385	648.11	457	409.92
386	213.63	458*	610.04
387*	163.17	459*	76.93
388	383.45	460	51.47
390	87.03	464	382.06
391	90.90	465	116.32
392	6.67	466	190.28
393	151.51	467	18.68
394	48.85	468*	222.44
395*	319.09	469*	368.19
396	24.75	470*	26.68
397	768.38	471*	1,694.63
398	10.54	472	292.11
399	781.20	473*	1,170.93
400	116.32	475	26.27
401	11.43	476	202.54
402*	667.96	477	131.16
403	108.31	478*	175.91
404	122.94	479	47.06
405	80.46	480*	107.56
406	356.26	481	128.26
409	40.28	482	65.68
410	41.04	484	883.28
411	19.60	485	114.52
412*	187.41	486	87.49
413	125.12	487*	515.31
414	766.65	488	109.62
415*	7.58	490	149.70
417	100.61	491	20.00
418*	260.37	495	299.61
419	34.00	496	83.04
420*	166.85	497*	1,234.36
422	278.85	498	421.35
423*	1,888.66	4.99	99.58
424*	199.56	5.00*	468.11
427	550.09	501	15.24
428	23.64	502*	62.34
429*	112.63	503	524.87
430	1,269.90	504*	170.46
432	4,200.00	506	539.99

З місячних вкладок від старших членів ______ $129,341.13

МОЛОДЕЧНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	24.10	116*	130.49
2	20.85	117	49.29
3	80.63	118	44.42
5	190.05	119	21.07
6	64.08	120	285.82
7	70.08	121	132.03
8	323.07	122	24.70
9	42.02	123	32.06
10	66.26	124	32.69
11	76.41	125	306.15
12*	33.26	126	7.15
13	320.24	127	301.95
14	303.41	128	69.09
15*	111.87	130	154.32
16	68.63	131*	424.30
17	12.15	132	30.83
18	6.64	133	26.02
20	352.73	134	11.53
21	155.55	137	40.47
22	153.86	138	19.21
23	121.37	139	159.19
24	11.11	140	81.29
25	336.37	141*	15.28
26	1.35	142	137.65
27	139.78	144	24.67
28	8.52	145	38.00
29	50.76	146	47.17
30	14.21	147	263.42
31*	.85	148	3.15
33	108.20	149	62.84
34	4.05	150	107.64
35	211.57	151	166.54
36	47.37	154*	15.25
37	135.27	155	692.71
38	255.04	156	294.36
39	505.17	159	1.88
40	15.18	160	1.67
41	3.00	161	215.44
42	438.85	163*	446.80
44*	43.16	164	125.81
45	158.24	165*	18.53
46	35.70	167	68.23
47	25.41	168	230.76
49	154.70	169	12.82
50	5.99	170*	848.25
51*	26.59	171	137.29
52	113.81	172	14.49
53*	225.64	173	139.24
54	123.14	174	186.43
55	138.62	175	72.12
56	46.19	176	146.79
57*	191.66	177	129.87
58	19.17	178	128.99
59	356.92	179	26.95
60	7.47	180	194.76
62*	16.49	181	10.71
63	419.56	182	62.66
64	91.89	183	167.98
65	38.34	184	54.39
66*	7.66	185	8.77
67	6.06	186*	8.79
68	9.66	187	30.03
69	22.53	190	10.24
70	163.51	191	489.64
71	89.28	192	173.21
73	1.92	199	.25
74	2.12	200	398.86
75	139.73	201	2.57
76	85.86	202	6.64
77	2.25	204	719.02
78	61.68	206	316.85
79	49.85	207	4.17
80	6.71	208	25.34
81	38.81	209	3.81
83	144.30	210	29.48
84	36.51	211	46.25
85*	129.88	212	27.86
87	23.36	213	117.10
90	45.60	215	24.59
91	85.22	217	227.04
92	2.25	218	140.10
93	78.41	219	231.17
94	588.58	220	204.81
95	26.43	221*	954.32
96	193.35	222	16.87
97	78.01	223	135.28
98	10.95	224	21.76
99	25.54	225	3.73
100	142.77	226*	251.54
102	293.00	229	5.48
103	142.13	230	337.76
104	109.11	232	15.07
105	138.90	233*	129.81
106	389.85	234	196.43
107	55.04	235	7.69
108	21.95	236	121.35
109	35.46	237	162.64
110	1.91	238	563.87
111	27.44	239	66.10
112	151.62	240*	448.88
113	49.60	241	55.24
114*	273.46	242	25.00
115*	38.28	243	21.25
		244	1.36

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
245	112.77	365	2.88
247	44.31	367	723.03
248	41.08	368	56.54
251	119.45	369	24.69
252	51.68	370	149.80
253	5.84	371	197.32
254	414.25	372	231.52
255	4.74	373	119.23
256	103.90	374*	201.13
257*	386.70	376*	64.47
258	11.60	377	16.99
259	138.82	379	1,188.19
261	54.63	380	91.87
262	13.75	383	184.27
263	31.81	384	37.56
264	10.81	385	160.46
265	12.47	386	53.76
266	375.76	387*	144.93
267*	363.83	388	291.30
268	217.82	390	41.26
270	138.84	391	25.15
271	169.45	393	9.79
275	56.70	394	35.61
276	185.08	395*	156.93
277	630.62	397	363.86
278	38.87	399	389.65
279	5.03	401	2.70
280	15.66	402*	504.96
281	159.10	404	52.35
282	60.19	405	34.66
283	61.59	406	123.11
284	45.25	409	3.21
285	15.03	412*	207.44
286	5.88	413	46.89
287	263.38	414*	557.98
288	36.26	415*	.90
289	182.41	417	42.09
290	103.73	418*	334.01
291*	131.65	419	59.69
292	656.91	420*	161.62
293	134.45	422	86.28
294	1.91	423*	515.90
295	269.00	424*	10.37
296	100.90	427	256.35
297	23.09	428	64.04
299	28.67	429*	18.46
300	18.70	430	292.72
301	41.91	432	2,104.85
303	7.69	433	29.46
304	131.59	435	61.81
305	32.07	437	258.44
306	21.80	438	28.72
307	126.67	439	460.40
308	54.18	441	537.92
309*	34.62	443	13.51
310	64.93	444*	81.88
311*	18.73	445	337.32
312	9.95	446	28.68
313	2.70	447	23.84
314	12.55	451*	154.39
316	536.69	452	140.30
317	65.81	453	4.05
318	1.54	454	1,381.53
320	196.23	455	135.29
321	83.67	456*	345.90
322	9.21	457	127.59
323	134.96	458*	750.27
324	67.03	459*	6.46
326	10.95	460	313.61
327	290.93	464	446.86
328	168.79	465	55.85
330	181.51	466	280.11
331	71.52	467	2.70
332	4.07	468*	98.99
333	8.55	469*	91.08
334	158.85	470*	71.87
335	47.41	471*	1,502.54
336	312.35	472	202.57
337	93.98	473*	236.36
338	129.45	475	15.48
339	26.74	476	31.63
341*	117.44	478*	237.77
342	62.01	479	9.83
343	49.06	480*	3.68
344	27.88	481	39.87
345	194.01	482	4.59
346*	90.68	484	383.22
347	91.87	485	73.40
348	170.33	486	52.59
349	92.63	487*	144.49
350	199.44	488	3.79
351	53.22	490	106.75
352	26.07	491	.68
353	71.61	495	397.81
354	38.40	496	26.81
355	64.60	497*	410.35
356	122.91	498	144.62
357	5.69	499	67.30
358	48.92	500*	179.24
360	44.65	501	17.09
361	1,239.73	502*	204.31
362	128.93	503	127.17
363	43.07	504*	67.89
364	312.54	506	71.59

З місячних вкладок від членів обезпечених в усіх родах обезпеч. __ $59,612.48

АКЦИДЕНТОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
5	12.20	245	11.00
14	44.05	259	24.40
16	1.35	271	18.30
22	15.20	277	12.75
25	20.70	282	.85
27	21.80	287	92.90
35	196.95	293	.85
42	21.40	305	18.40
49	26.20	320	13.05
96	1.10	327	38.40
106	1.35	330	9.20
114	20.60	335	3.20
120	9.20	336	46.20
125	66.70	337	30.60
130	15.20	345	72.55
147	12.20	361	1.50
150	43.39	367	37.70
155	.85	372	11.00
166	12.20	388	5.65
170	3.30	414	40.30
171	63.35	418	25.20
173	22.65	423	82.05
176	27.40	427	11.10
182	12.10	432	109.20
220	21.25	437	11.00
226	12.20	460	12.20
234	28.00	484	63.10

З місячних вкладок від членів в акцидентовім обезпеченні __________ $1,535.54

З місячних вкладок від членів _______________	$190,489.15
Відсотки від бондів ____	77,078.86
Відсотки від стаків ____	630.35
Відсотки від морґеджів	34,312.20
Відсотки від членських позичок ____________	1,387.45
Надвишка при сплачених бондах ________	106.11
Чинш від реальностей в Джерзі Сиіті, Н. Дж. _	2,000.00
Приходи від реальностей в Кергонксоні, Н. Й. _	12,114.44
Приходи друкарні і книгарні ______________	31,004.59
Зворот позички до народного фонду _______	28.50
З переносу федерального податку за помічні сили ____________	1,673.61
З переносу стейтового податку за помічні сили _______________	280.64
Вплати на англомовну українську енциклопедію _______________	4,692.54
Зворот вплат при виплатах посмертних запомог дод. обезп.	2,439.70
Вплати на покриття коштів при морґеджових інвестиціях _____	310.00
З переносу резерви за переписаних членів до інших кляс __________	126.00
Зворот за друки _______	9.75
Пожертви на фонд наглої потреби ________	6.65
Пожертви на пам'ятник Івана Мазепи _______	150.00
Вплати на податки морґеджових інвестицій _	2,009.80
Разом _______________	$360,850.34

ПЕРЕНОС ДО ТРОСТОВИХ ФОНДІВ

Відд.		
324	Терплюк Володимир	$ 500.00
324	Филипс Йосип ______	500.00
	Разом _______________	$1,000.00

ВІД ІНВЕСТИЦІЙ

Сплати морґеджів _____	$ 94,759.25
Сплати бондів ________	95,902.09
Сплати членських позичок _______________	13,764.18
Разом від інвестицій ___	$204,425.52

ПОВТОРЕННЯ

З місячних вкладок і переноси _______________	$360,850.34
З переносу до тростових фондів _______________	1,000.00
Від інвестицій _________	204,425.52
Разом прихід за жовтень 1963 року ______	$566,275.86

РОЗХІД:

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ ПО БЛ. П.

Відд.		
38	Нусь Василь ________	$ 1,500.00
39	Рибак Володимир __	1,000.00
47	Заблоцька Марія ___	500.00
51	Бобик Микола ______	1,000.00
56	Палюх Катерина ____	750.00
94	Микитинська Дора __	500.00
102	Малицький Василь __	1,000.00
106	Михальчик Марія ___	1,000.00
114	Калайда Акуліна ___	1,000.00
143	Ковалик Р. Іван ____	500.00
146	Власко Анна _______	500.00
146	Власко Анна _______	500.00
155	Кузенко Марія _____	500.00
161	Наґі Ольга ________	500.00
188	Бандровський Іван __	1,000.00
217	Варушевська Анна __	500.00
221	Сенків Михайло ____	1,000.00
221	Гавдьо Михайло ____	500.00
221	Солодчик Петро ____	500.00
221	Стронський Василь __	1,000.00
238	Майдоней Матрона _	500.00
251	Модній Степан _____	1,000.00
251	Страп Микола ______	1,000.00
264	Лобер Текля _______	1,000.00
270	Орліян Євгенія ____	500.00
272	Зелененька Анастазія	500.00
276	Вуйчик Михайло ___	1,000.00
292	Філяк Софія _______	500.00
292	Яремій Катерина ___	500.00
300	Костек Катерина ___	500.00
317	Велич Федор ______	1,000.00
320	Завальняк Михайло _	1,500.00
324	Самбор Микола _____	1,000.00
324	Филипс Йосип ______	500.00
324	Филипс Йосип ______	500.00
325	Вілаш Єва _________	1,000.00
331	Важибко Франко ____	1,000.00
338	Ваверчак Павло ____	1,000.00
350	Падрей Юрій _______	500.00
353	Дмитрів Ксеня _____	1,000.00
356	Дидик Мотря ______	2,500.00
361	Фольварк Софія ____	500.00
361	Франко Степан _____	500.00
365	Кашицька Анна _____	1,000.00
367	Третяк Василь _____	500.00
367	Мельник Анна ______	500.00
369	Оліва Павло _______	500.00
369	Марців Михайло ____	1,000.00
370	Лотоцька Анастазія _	500.00
379	Савка Петро _______	500.00
383	Кравчук Анна ______	500.00
410	Еванюк Григорій ___	500.00
437	Мельник Михайло __	500.00
439	Никільчик Степан __	250.00
439	Никільчик Степан __	500.00
445	Гулай Іван ________	403.91
471	Марків Мелянія ____	500.00
482	Пшеничка Йосип ___	1,000.00
490	Височанський Іван __	1,000.00
	Виплачено посмертних запомог ____________	$44,403.91

ІНШІ ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНОГО ФОНДУ

Відійшли з виплаченим обезпеченням в готівці (ендавмент) ______	$ 46,490.30
Грошові звороти ______	23,861.21
Заплата вкладок за додаткове обезпечення _	851.70
Відсотки на закуплених бондах ______________	728.28
Податок, вода, опал і інші виплати на реальностях в Джерзі Сиіті, Н. Дж. ___________	416.97
Заплата вкладок за дітей котрих родичі померли _____________	146.55
Перенос резерви за переписаних членів до інших кляс обезпечення	126.00
Дивіденда для нановo принятих членів _____	35.80
Разом _______________	$ 72,656.81

ПОВТОРЕННЯ

Виплати пасмертних запомог ______________	$ 44,403.91
Інші виплати посмертного фонду __________	72,656.81
Разом _______________	$117,810.72

ВИПЛАТИ З ТРОСТОВОГО ФОНДУ

Відд.		
137	Фоті Теодор _______	$ 50.00
143	Кулинич Йосип _____	281.67
204	Яворський Григорій __	300.00
336	Купчик Олекса _____	526.25
	Відсотки на закуплених бондах _____________	55.00
	Разом _______________	$1,212.92

ВИПЛАТИ З ФОНДУ НАРОДНОГО

Пожертви на пам'ятник Т. Шевченка у Вашингтоні, Д. К. ____________	$2,500.00
ЗУАДК у Филядельфії, Па.	500.00
Український Вільний Університет, УВАН в ЗДА	200.00
Університет в Отаві ____	200.00
НТШ в Канаді ________	100.00
УВАН в Канаді ________	100.00
Разом _______________	$3,600.00

ВИПЛАТИ З ФОНДУ ЗАХИСТУ („СОЮЗІВКА")

Направи і праці і інші виплати на реальностях в Кергонксоні, Н. Й. _____	$11,471.24

ВИПЛАТИ З ФОНДУ НАГЛОЇ ПОТРЕБИ

Відсотки на закуплених бондах _______________	$8.25

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З ФОНДУ ЗАПОМОГОВОГО

Відд.		
2	Жук Марія _________	$ 25.00
9	Качмарик Іван ______	25.00
10	Гойнак Гарри _______	25.00
13	Васильків Василь ___	25.00
20	Диміон Филип ______	35.00
20	Когут Семко _______	35.00
27	Гнидка Василь _____	35.00
27	Лапичак Адріян ____	50.00
27	Мосора Михайлина __	25.00
28	Цінайко Анна ______	25.00
29	Лейхус Іван ________	35.00
29	Нагребецький Йосип _	25.00
33	Демкович Катерина __	25.00
39	Шмідс Ян С. _______	50.00
58	Цофнук Роза _______	25.00
59	Піддубний Андрій ___	35.00
63	Буряк Дмитро ______	35.00
70	Линович Конрад ____	25.00
78	Керелейза Іван _____	35.00
78	Кікцьо Марія _______	25.00
94	Судомир Теодор ____	35.00
97	Мельник Михайло ___	100.00
100	Крук Ярослав ______	30.00
102	Декан Микола ______	35.00
105	Фучка Катерина ____	100.00
110	Завальницька Юлія __	25.00
112	Дарус Марія _______	25.00
112	Кардамаш Марія ____	25.00
112	Пеліх Параска ______	25.00
114	Єремко Корнелій ___	35.00
114	Попов Гаврило _____	35.00
114	Зайчук Методій _____	35.00
121	Гречкосій Анастасія _	25.00
121	Мокрій Анна _______	25.00
123	Назар Тома ________	35.00
123	Стамко Роберт Мих. __	35.00
145	Бабяк Степан _______	35.00
150	о. Гнатишак Юрій ___	45.00
153	Удод Михайло ______	25.00
155	Гавриш Теодор _____	35.00
155	Мізерак Гелена Д. ___	25.00
155	Олійник Микола _____	35.00
163	Романець Марія _____	25.00
168	Стек Іван __________	35.00
176	Мамонтова Ольга ____	25.00
176	Шатинська Анна ____	25.00
179	Лесів Текля ________	25.00
194	Вацик Євгенія ______	25.00
204	Яворський Богдан ___	35.00
204	Максимюк Михайло __	35.00
206	Бардачевський Мих. І.	35.00
206	Процишин Яків _____	35.00
217	Шевчук Роман ______	35.00
221	Басс Яків __________	35.00
221	Лучків Петро _______	35.00
223	Паславський Михайло	35.00
223	Прос Володимир ____	35.00
232	Токер Юлія ________	25.00
233	Цікало Василь ______	25.00
234	Вітушинський Василь	35.00
238	Поліщук Ганна _____	25.00
240	Кмет Володимир ____	35.00
240	Магоцький Іван _____	25.00
241	Пригода Іван _______	35.00
270	Мисак Агафія _______	25.00
274	Коліс Марія ________	25.00
274	Кухтан Луць _______	35.00
276	Кміт Іван __________	35.00
276	Лазар Єва __________	25.00
276	Лазар Гарри _______	35.00
276	Сушинська Гелена ___	25.00
288	Верета Гелена ______	25.00
288	Верета Микола _____	35.00
291	Срочик Франк ______	35.00
292	Длугаш Володимир __	35.00
292	Михайлюк Іван _____	20.00
296	Гарачмак Анна _____	25.00
300	Коцюба Йосип ______	35.00
305	Вислоцька Гелена ___	25.00
325	Когут Петро _______	35.00
326	Бурило Василь _____	35.00
333	Рола Анна _________	25.00
334	Литвак Василь _____	35.00
352	Соліо Марія ________	25.00
354	Масло Павло _______	35.00
356	Дзінґалова Домініка _	25.00
361	Василишин Микола __	35.00
367	Лучанко Анастазія __	25.00
367	Патрій Степанія ____	25.00
367	Руда Павлина ______	100.00
367	Тимків Катерина ____	25.00
385	Сокол Анна ________	25.00
403	Йощак Марія _______	25.00
405	Барняк Онуфрій ____	25.00
406	Нагірна Марія ______	25.00
484	Федір Тетяна _______	25.00
484	Пронів Василь ______	35.00
154	Веремієнко Людмила _	25.00
	Разом виплачено запомог	$3,175.00
	Відсотки на закуплених бондах _______________	68.75
	Разом _______________	$3,243.75

ВИПЛАТИ З ФОНДУ АДМІНІСТРАЦІЙНОГО

Зворот коштів відділовим секретарям за третій квартал _____	$ 40,276.14
Виплати друкарні і книгарні _______________	25,194.77
„Свобода" за орган __	8,600.00
Платня помічних сил _	7,393.93
Кошти стейтової контролі стейту Ню Джерзі _______________	7,257.81
Платня головного уряду _______________	3,250.02
Кошти подорожі і репрезентації _________	1,967.01
Федеральний податок за помічні сили ____	1,947.49
Кошти головної контрольної комісії УНС	1,811.02
Канцелярійні друки і прибори ____________	1,135.60
За опікунчу обслугу над бондами _______	1,053.44
Чинш за офіси _______	1,000.00
„Свобода" за праці і друки ______________	984.72
Стейтовий податок за помічні сили _______	671.92
Винайм машин для зладження виказів і статистики (IBM) __	510.00
Видатки на пошту ____	445.15
Кошти подорожі постійних організаторів	356.51
Направи і чищення машин ______________	296.81
Кошти при морґеджових інвестиціях _____	225.00
Оголошення __________	219.00
Телефон _____________	208.14
Лікарі за нових членів	188.20
Канадійська канцелярія ______________	150.00
Фотографічні знімки членських аплікацій	130.80
Прибори для зладження виказів (IBM) __	71.78
Спортова акція ______	69.80
Нагорода постійних організаторів _______	55.00
Асекураційні департаменти за дозволи ___	11.50
Асекураційні журнали	7.75
Разом _______________	$ 105,489.31

Шукають економічного провідника для держав Латинської Америки

Ріо де Жанейро, Бразилія — Союз для поступу вже має зорганізований Міжамериканський Комітет, який складається з 7-ох представників — делегатів держав Латинської Америки та з делегата ЗДА, але цей Міжамериканський Комітет Союзу для Поступу не має покищо ще свого голови, який був би постійним працівником цього Комітету, подібно як це було з Жаном Монне, який керував економікою країн, що належали до Спільного Европейського Ринку. Голова Міжамериканського Комітету Союзу для Поступу матиме ще більшу владу від тієї, яку мав Жан Монне в Европі. Голову цього Комітету мають вибрати на зборах у Вашингтоні в дні 15-го січня 1964-го року. Найбільші шанси на вибір має колишній колумбійський президент Альберто Ллерас Камарго.

Третейська Рада вирішила про звільнення з праці 40,000 залізничих палячів

Вашингтон. — 26-го листопада Третейська Рада у справі залізничого спору вирішила, що залізничі компанії можуть звільнити з праці 40 000 так званих залізничих палячів, які тепер не є потрібні, бо залізниці вживають моторів дізеля. Але рішення Ради рекомендує залізницям затримати при праці дві треті цих палячів на інших постах. Залізничі компанії погодились на це рішення Третейської Ради, але дві спілки залізничників заповіли, що вони заскаржать це рішення до суду як незаконне, бо Рада переступила свої повновласті. 7-членна Рада встановлена була згідно з ухвалою Конгресу з серпня ц. р., і її рішення мають бути обов'язкові для обидвох сторін.

В Італії постане центро-лівий уряд

Рим. — Затяжна урядова криза в Італії наближується до кінця з виглядами на недалекий успіх старань щодо створення коаліційного центро-лівого уряду з участю лівих соціялістів. Центральний комітет ліво-соціялістичної партії, лідером якої є Пієтро Ненні, дав в минулий вівторок свою згоду на продовжування переговорів Пієтра Ненні з десиґнованим на нового прем'єра представником керівної Християнсько-демократичної партії Альдо Моро. Голосування на тому ЦК лівосоціялістичної партії відбулось над програмовою базою, що її осягнено в дотеперішніх розмовах. Ця програмова база в ділянці закордонної політики стверджує дальше перебування Італії в Північно-атлантійському Союзі (НАТО), але відкладає на пізніше остаточне рішення Італії щодо її участи в різнонаціональній надводній морській фльоті, озброєній атомовими ракетами Полярис, поки не стануть відомі дальші подробиці того пляну. „За" такий компроміс голосувало на 101 членів ліво-соціялістичного ЦК 50 осіб, „проти" 40, а решта стрималась. Ліво-соціялістична партія довгі роки була найтіснійше пов'язана з комуністами в Італії і тепер ліве крило тієї партії є проти коаліції з християнськими демократами. Коаліційний уряд включно з лівими соціялістами розпоряджатиме в 630-членному парляменті більшістю 387 голосів. Правда, коли частина лівих соціялістів і надалі голосуватиме в парляменті проти того уряду, то він і надалі не матиме тривкої парляментарної бази. Покищо, у висліді згаданого голосування лівосоціялістичного ЦК Альдо Моро дасть згоду президентові Антоніо Сені на створення нового уряду і до тижня представить його склад.

ІНВЕСТИЦІЇ

Інвестовано в морґеджах ______________	$ 131,873.96
Інвестовано в бондах _	332,571.55
Позички членам ______	9,972.45
Інвестиції на реальностях в Кергонксоні, Н. Й. ______________	322.68
Разом інвестовано ____	$ 474,740.64
Разом розхід за жовтень 1963 р. ________	$ 716,826.83

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем вересня осталася ________	$ 621,419.13
Прихід за жовтень ___	566,275.86
Разом _______________	$1,187,694.99
Розхід за жовтень 1963	716,826.83
Готівка з кінцем 31-го жовтня 1963 р. остається _____________	$ 470,868.16

БАЛЯНС:

СТАН ЧИННИЙ:

Готівка ______________	$ 470,868.16
Морґеджі ____________	6,735,706.58
Бонди _______________	19,876,200.50
Позички членам _____	447,162.72
Реальності ___________	548,333.42
Друкарня ____________	28,814.79
Разом _______________	$28,107,086.17

СТАН ДОВЖНИЙ:

Посмертні резервові фонди ______________	$27,121,116.86
Адміністраційний фонд ______________	82,589.08
Конвенційний фонд __	22,750.75
Запомоговий фонд __	330,474.21
Народний фонд _____	10,166.37
Тростовий фонд _____	131,645.36
Спеціяльний фонд на забезпеку інвестицій ______________	325,949.87
Фонд Захисту (Союзівка) _____________	64,909.12
Фонд наглої потреби	17,484.55
Разом _______________	$28,107,086.17

Роман СЛОБОДЯН, гол. касир

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЖОВТЕНЬ 1963 РОКУ

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

НОВІ ВІДДІЛИ:

Зорганізовано новий Відділ УНСоюзу при Організації Української Молоді МУН в Торонто, означений черговим числом 442 з осідком у місцевості Торонто, Онт. Канада.

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

5 Галан Геновефа В., Кострьба Теодор, Паращук Іван.
6 Бреня Степан, Олена, Текля.
12 Бурак Василь, Кузик Марія.
14 Бутковський Богдан, Добушак Володимир, Цинайко Дарія.
15 Надрага Василь.
16 Венгрин Тереса, Гудак Петро, Анастасія.
20 Галазенко Григорій.
21 Ванковят Катерина.
22 Карпа Василь В., Ларсон Карін А. 2, Ольга; Стравняк Богдан В.
25 Бережний Олексій, Влагітка Олександер, Чайка Марія, Наталія А.; Чайківська Лідія А.
29 Чарнецька Марія.
35 Школьний Тарас.
39 Гук Василь, Мацко Іванна А.
42 Качала Мирослав, Новацький Микола 2, Олінкевич Дарія, Савка Григорій, Салфетник Степан 2.
45 Казмар Степан.
46 Бородайко Марта, Еліяс Михайло, Анна, Катерина.
47 Присташ Іван К.
54 Москалюк Степанія П., Ширлі А.
63 Ваувин Зенон В., Вільський Павло І.
64 Фалінська Марія.
74 Столиця Карло.
83 Бабяк Іван, Франя; Гаврищ Степан, Єнцьо Данило, Терлецький Степан, Юркевич Іван.
94 Коваль Микола, Крафтон Франко І. мол., Кущик Рут А., Лаврин Микола, Соколів Анатоль, Марія.
103 Гарріс Михайло, Танин Василь В.
114 Карпа Омелян, Степан В., Геновефа, Іванна; Маковей Дмитро.
121 Тибінко Євстахій.
122 Попович Михайло ст.
124 Драбик Маріянна.
125 Пащин Василь К., Ярослава.
132 Партика Григорій.
147 Пожебанчук Євген, Сейлор Іван В., д-р Солан Іван.
149 Данилюк Володимир, Марія.
150 Сава Василь, Садовий Андрій.
153 Ненич Зенон, Слюсаренко Анатоль.
155 Малайко Степан, Скочинець Данило, Совак Юрій 2.
161 Давидчин Григорій І., Горчак Олексій, Сенько Михайло Д., Федюшка Мирослава О.
170 Повер Віргінія П.
173 Баланчук Іван, Паранчак Богдан, Олексій, Стецько Петро 2, Щирба Едвард І.
176 Кінтер Іван.
183 Яровий Василь, Ольга.
184 Кісілевський Юрій.
191 Гоп Роберт Фр., Лещишин Георгія.
194 Глеба Борис, Наталія, Тамара; Мастикаш Богдан, Агафія; Назаревич Микола, Сушків Віра, Дарія.
204 Зігель Вівіяна, Королик Андрій, Миллс-Сурмач Ярослава , Парубчак Дмитро, Цимбала Євгенія М.
208 Нагурний Василь, Палашевська Ірина О. 2.
218 Бонцик Володимир І.
220 Брудна Марія, Мелінишин Олена, Овчарчин Степанія.
221 Арлинський Іван, Дибка Ліза, Думич Микола, Канюк Михайло, Куліш Петро, Оленець Андрій, Садовий Яків, Ольга 2; Сеньків Тетяна, Стецько Михайло, Сточанин Мирослав, Ярослав, Степанія; Цісовський Михайло, Шпікула Мирон В.
234 Борута Віктор, Буката Ольга, Паль Григорій, Ріско Долорес.
238 Давид Михайло, Федір, Долорес М. 2, Насіма А., Софія; Школяр Омелян М.
241 Лучук Михайло І.
245 Ворона Дмитро, Петро, Пелагія; Гладка Серафима, Мартиненко Михайло.
251 Зубко Володимир, Шмагала Тарас Ю., Катерина Е.
252 Гараус Теодор 2, Маланчук Степан.
254 Тимчишин Володимир.
257 Балей Петро.
265 Мартиник Михайло.
267 Гураль Иосип Т., Ресманська Зоя.
276 Грицик Єва.
277 Васинчук Євген А., Винярський Володимир, Горнат Степан ст., Грисяк Микола, Качмір Петро, Коваль Олександер, Колінський Павло, МекЛаглин Данило, Мельник Михайло, Полотнянка Іван, Путьо Михайло, Рогатинський Степан, Стефанів Андрій, Володимир, Володимир С.; Титор Петро, Ткачук Ярослав, Чабан Іван, Каролина; д-р Яцух Михайло.
281 Карбак Іван мол.
286 Варна Олексій, Анна.
287 Наконечний Петро, Олена; Павлюк Павло, Угорчак Иосип М., Ференцевич Ірина.
292 Іваниш Анна, Лубинецький Михайло.
293 Баран Ксеня К., Святий Микола, Катерина.
295 Белей Володимир, Войтків Иосип, Голюка Іван, Гошко Софія, Микитин Орест, Анастасія; Милькович Захар, Семен, Емілія; Некар Микола, Станько Леся, Шабат Иосип, Софія; Шабльовський Микола, Анна; Яцечко Іван 2, Іван мол., Еріка С.
305 Гаррис Анна, Довгий Иосип, Сороканич Іван.
309 Артікліф Теодор Е., Гезел М.
316 Куца Карін Є., о. Чомко Степан А.
320 Богдан Василь, Зінкевич Осип, Пісецька Леся, Олена; Поліщук Семен, Радь Іван.
325 Атляс Володимир, Мідяний Степан, Настин Іван Ю., Чорний Микола.
330 Понтіюс Роберт.
333 Сталега Карло.
334 Боганик Михайло, Петро С.; Осередчук Теодор.
337 Ремський Михайло.
345 Амброзяк Максим, Канюка Олександер, Яський Олександер.
346 Вербенець Володимир, Олександер; Зага Іван, Петрина Ярослав, Пришляк Михайло, Русол Іван 2, Орися; Шепарович Андрій.
347 Лапчук Василь, Мудрий Іван, Мурований Антін Е., Сторожук Микола І. мол.
349 Михайлів Дарія.
350 Самоділ Микола 2.
360 Андрушко Олександер, Веднарський Иосип, Бережницький Олександер, Оксана; Вілецький Ярослав, Горбачук Богдан І., Козар Михайло, Лисяк Михайло, д-р Мосійчук Іван, Перцак Петро, Райца, Василь, Саган Зенон В., Марта; Салдит Михайло, Тимчук Оксана.
361 Борис Теодора М., Клюфас Іван, Ксеня; Яцишин Степанія.
364 Гуманчук Степан, Данелс Володимир, Катерина А.
367 Зобнів Любомир, Свистун Анна, Марія.
368 Козира Іван.
372 Козуп Едвард П., Едвард П. мол., Олена.
373 Громоцька Веверлі В., Полячек Степанія.
379 Огаренко Володимир, Семенів Петро, Скрипник Глікерія.
383 Сабо Иосип, Смолій Андрій, Хома Иосип, Шевчук Іван 2.
385 Мандибур Дмитро.
387 Осиф Ольга.
399 Баторфальві Ярослав, Вілинський Ігор І., Зарицький Василь, Качор Олег І., Куривчак Сильвестер, Писанчик Іван.
406 Баррен Марія.
414 Лисяк Богдан, Олещук Роман, Румак Іван.
418 Балабан Теодор, Заліщук Василь, Локоть Володимир.
422 Гасин Іван, Ценко Микола.
423 Глодик Ема Г., Дашко Христина, Зіберт Евелина, Курилас Теодор 2, Кетлін; Смаль Естела.
424 о. Куданович Михайло, Анна, Ірина.
427 Роговинський Василь Р., Чайковський Іван 2.
430 Іваськів Ярослав, Ольга; Маланчук Ярослав.
432 Вовк Андрій, Головатий Петро, Гуменюк Тома, Дмитришин Михайло, Зіняк Олександра В., Ковальчук Богдан 2, Максимів Роман А. 2, Созанський Василь, Фаринич Иосип Р., Федюшко Ярослав, Харковський Сидір, Чаплинський Володимир, Олена 2.
437 Губач Михайлина.
441 Голт Аллан Е., Патрикія І., Ярослава О.; Гуцал Микола.
442 Григорович Андрій, Лещук Богдан П., Потічна Катерина, Салинюк Леслі В.
445 Андреїв Іван 2, Вачинський Петро, Врик Даяна, д-р Бучок Роман В., Геврик Іван, Гладун Петро, Гвоздулич Юрій 2, Гайоха Григорій, Живило Іван 2, Юрій 2; Костишин Степан, Мартинець Лев Б., Маручак Михайло, Мищишин Микола 2, Новицький Михайло, Павлюк Іван, Погорецька Наталія В., д-р Романович Роман 2, Саранула Михайло 2, Севериненко Іванна, Семанич Михайло, Сеницьків Богдан, Скварчук Іван, Степаненко Віктор, Танчук Ігор, Фуга Ольга, Чубатий Всеволод 2, Ірина; Янковський Степан 2.
446 Вабій Дмитро, Лисівський Ілля, Музичка Олександер.
454 Денис Михайло.
456 Воркевич Богдан В., Двінний Михайло, Лазар Григорій, Анастасія; Михальчук Дмитро, Могилюк Анастасія, Пацак Ярослав, Рожновський Карло, Рипаловський Іван, Аблина; Суряк Олена, Ткачук Іван, Яворський Василь.
458 Стахів Петро В.
460 Залізняк Михайло.
461 Поливяний Іван, Роїк Микола, Шпурко Микола.
465 Вілоган Богдан, Анастасія; Лагода Василь.
468 Брух Олександра, Жалоба Юрій, Романович Данило 2, Сабат Пелагія, Струк Петро, Юрій 2; Цвєк Федір.
471 Голдерберг Надія, Коник Дмитро, Мацюра Андрій, Ракочий Михайло.
472 Бутенко Володимир.
473 Винницький Алойзій, Самотис Петро.
484 д-р Гук Богдан З., Козій Богдан.
495 Романишин Нестор С., Сорочинський Володимир.
497 Пелеховський Микола А.
498 Давидяк Василь С., Єлисавета; Крефт Павло Г., Савчишин Степан, Солтис Степан, Янчура Анна.
503 Солтикевич Роман К.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

14 Косоноцький Роман.
59 Левкович Петро*, Анна.
78 Шварц Євген Я.*, Долорес М.
85 Шляхтянчин Лев*, Каролина.
96 Оленик Юстина.
102 Потічний Ярослав, Дарія.
106 д-р Вітковський Антін, Орися; Мельник Оксана, Токаревич Михайло.
127 Щирба Ілля.
154 Веремієнко Людмила, Кортяк Олександер, Павло, Айда, Ілена; Кухлевський Степан, Сердюк Василь, Людмила.
171 Мухин Марія.
175 Фатиюк Розалія.
189 Вуяр Григорій.
204 Вілан Олександер, Анна; Пизюр Євген.
206 Боднар Василь*, Георгія.
251 Оршельська Марія.
292 Степчук Василь*, Яремій Катерина.
293 Гановський Євген.
336 Зелих Анна.
338 Геклик-Вархолик Анна.
361 Погорілець Степан.
371 Янів Степан, Марія.
432 Андрусяк Іван*, Анна; Вахняк Дмитро*.
445 Смеричук Іван*.
459 Гаскойн Ярослав*.
485 Коваль Тетяна.
503 Урбан Іван*.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТКАМИ:

Відд.:

8 Зазворський Микола*, Щурик Анна.
102 Згута Ілля, Олександра.
112 Віркіовська Катерина.
129 Скибицький Федір*, Євгенія.

Відділя

154 Вуяр Григорій.
174 Воднарук Іван 2, Леонтія 2.
194 Луцик Петро.
226 Фіглюс Марія.
252 Марцинюк Трофим, Людмила.
257 Рудник Августин І., Григорій*, Романа О.; Турецька Єлисавета, Шах Рой П.
276 о. Ярош Михайло.
285 Василенко Андрій.
379 Мицак Василь.
389 Турула Павло, Олена.
397 Піскар Олекса, Люіза.
399 Вілинський Ігор*.
422 Гордієнко Гавриїл, Климків Наталія, Левцун Володимир, Масалитин Константин.
430 Радванський Анатоль.
432 Завалій Володимир*.
442 Вриський Алвин М.*, Бундза Наталія, Гаврилюк Роберт*, Гунчак Євгенія, Майкос Володимир*, Іван*; Проданик Данило І.*, Сироїд Іванна.
444 Мельник Петро 2, Зиновія.
458 Чабан Денис*, Олена.
473 Дзява Юрій*.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:

106 Борович Зенон В.*, Роман Ст.*
356 Депа Роман*, Івасик Катерина Л., Клюка Ярослава, Пазяк Оксана, Пацай Євгенія, Продивус Ярослав О.*, Ставичний Ярослав*.

ЧЛЕНИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

171 Гош Генрих К. мол.*
176 Сталений Євстахій, Анна.
217 Снігур Михайло, Степанія.
221 Смук Іван Е.
361 Лебда Євгенія.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

12 Устіяновскас Ада, Яворська Анастасія.
15 Клим Юрій*.
27 Лучаковський Микола В. 2, Софія.
35 Тонкович Андрій Е.*, Микола Е.*, Вілла Е., Шарон Р.
58 Вернард Наталія.
63 Тримарчі Иосип Е.*, Циля Олена, Якола Павло*.
94 Гузар Володимир А.*, Федорак Богдан*, Донна.
100 Німилович Юрій А.
106 Возняковський Іван К.*, Луцький Франко, Мерґель Михайло.
114 Лащук Євгенія.
161 Теснович Михайло*.
171 Харевич Марія.
204 д-р Варан Остап*, Луцький Валеріян Р.*, Циля В.; Самбой Лілея, Тимчук Андрій*.
221 Мельник Василь, Олена.
234 Слободян Іван.
251 Молодило Петро.
287 Древницький Євген О. мол.*
328 Мироненко Олексій.
346 Антонів Володимир В., Вакут Антін, Максимяк Олег*, Поновчний Андрій, Пришляк Михайло.
361 Мисюк Марія.
368 Грицко Володимир, Степанія; Козира Іван, Пусило Розалія.
395 Старовецька Анна, Ізабела 2, Швець Елеонора.
400 Бенько Иосип*, Олена.
418 Пастушенко Володимир*.
427 Савчук Софія.
455 Івахненко Григорій, Коритко Іван, Марія.
471 Бонківський Роман, Левенець Михайло*.
478 Скрипник Микола*, Ольга.
481 Косс Микола*.
484 Ватіг Петро, Катерина.
486 Шабатура Володимир, Марія.
489 д-р Смігуровська Софія М., Чорна Христина А.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТКАМИ:

Відд.:

88 Луцик Петро.
91 Головацький Осип, Галина.
106 Милкер Ольга, Сорока Осип, Ярослава.
108 Віркіовська Катерина.
114 Марцинюк Трохим, Людмила.
131 Вілюх Катерина.
147 Зазворський Микола*, Щурик Анна.
189 Вуяр Григорій.
191 Варлів Анна, Вітик Прокіп*.
254 Забитовський Іван*.
291 Василенко Андрій.
336 Шах Рой П.
338 о. Ярош Михайло А.
360 Фіглюс Марія.
364 Скибицький Федір*, Євгенія.
397 Гордієнко Гавриїл, Масалитин Константин, Радванський Анатоль.
422 Піскар Олексій, Люіза.
432 Гунчак Євгенія.
445 Врискнй Алвин М.*, Бундза Наталія, Гаврилюк Роберт*, Климків Наталія, Майкос Володимир*, Іван*; Проданик Данило І.*, Сироїд Іванна.
465 Чабан Денис*, Олена.
471 Дзява Юрій*.
472 Воднарук Іван 2, Леонтина 2.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

Відд.:

1 Келлягер Роберт*, Терефенко Мирон*.
39 Мацко Іван 2-ий*.
59 Левкович Петро*, Анна.
102 Потічний Ярослав, Дарія.
106 Токарович Михайло.
127 Щирба Ілля.
175 Гладкий Роберт П.*, Маргарита Г.; Фатиюк Розалія.
201 Мор Доротея М.
206 Боднар Василь*, Георгіяна; Коминицький Степан.
234 Кардаш Василь*.
247 Сенчишин Степан*.
257 Пітак Варвара.
272 Сеньків Зенон*.
274 Вралиш Долорес Є.
276 Орловська Марія Л.
285 Мак Иосип.
286 Варна Олексій, Анна.
292 Степчук Василь*.
336 Зелик Анна.
361 Дебс Анна, Клюфас Іван*, Ксеня.
363 Семен Дмитро.
413 Стасюк Дмитро, Дарія.
422 Левцун Володимир.
441 Жуковський Микола*.
456 Суряк Олена.
489 Кухар Ольга.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

39 Гефер Марія К.
57 Сорока Юдія.
81 Провинс Марія Р.
125 Говзюк Юлія.
127 Вадді Олена.
180 Врілюс Іван*.
170 Плечон Павлина.
253 Фіцджералд Олена.
277 Сатин Анастасія.
343 Аразі Анна.
361 Мелимука Анна.
372 Лісько Еліза.
387 Бернард Ольга, Собків Анна.
427 Максимець Тома.
432 Бойко Василь*, Розалія; Вахняк Дмитро*, Яремко Марія.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ПОВНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

11 Дросяк Катерина.
17 Лесняк Андрій*, Марія.
54 Маланчук Євген*.
57 Стемська Наталія.
64 Дворецький Юрій*, Струж Анна.
76 Мацинко Анна.
106 Кантор Емілія М.
127 Вайда Михайло*.
151 Олесь Ольга.
155 Добуш Юрій Е.*, Марія.
163 Добуш Ольга, Піскор Марія, Меланія; Сосновий Василь*.
170 Плечон Василь*.
179 Вілик Юрій*.
182 Красінчук Теодор*.
221 Дитко Олена, Кузьма Микола*, Луцків Софія, Матвіїв Олена, Смук Іван Е.
230 Васько Марія.
251 Дідула Петро*, Сінко Олена.
259 Фігель Катерина.
292 Сидорак Анна.
317 Маринюк Олена В.
319 Цимбаліста Ірина.
326 Соколовський Михайло*.
343 Аразі Анна.
361 Вих Марія, Турчин Іван*.
363 Гомняк Анна.
364 Сенюта Антін*.
371 Іваськів Михайло*.
383 Маковська Анна Г.
418 Челюк Михайло*.
441 Євтушко Галина.
473 Смолій Анна.
490 Яцентий Елеанор.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

371 Сімянців Софія.

ЧЛЕНИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

Відділя

10 Млинарик Адам.
15 Везпятко Сава.
36 Лищишин Олена.
50 Фурдин Анна.
56 Палюх Катерина.
67 Королишин Теодор.
70 Кашицький Іван.
102 Гурак Феня.
106 Михальчик Марія.
114 Калайда Акулина.
146 Влашко Анна 2.
158 Іванський Федір.
167 Онисько Андрій*.
204 Гук Марія, Жеребецька Анна.
206 Лаба Тома.
218 Сорока Михайло.
221 Солодчик Петро, Стронський Василь.
238 Майдоний Матрона.
251 Янівський Антін 2.
270 Орлян Євгенія.
272 Зелененька Анастасія.
274 о. Заяць Іван.
292 Філяк Софія, Яремій Катерина.
293 Ярмій Федір Е.*
306 Сенищин Іван.
319 Федак Павлина.
320 Завальняк Михайло.
324 Філіпс Иосип* 2.
325 Вілаш Єва.
331 Варжибко Франко.
338 Ваверчак Павло.
345 Кошан Марія.
350 Падрій Юрій*.
351 Гупайло Михайло.
353 Дмитрів Ксеня.
361 Савицька Катерина.
362 Кондира Василь.
365 Кашицька Анна.
367 Мельник Анна.
369 Марців Михайло.
379 Савка Петро 2.
390 Саленко Карло*.
410 Іванюк Григорій.
432 Віндик Северин.
461 Сеньків Марія.
471 Марків Меланія.
490 Височанський Іван.

ЗАВВАГА: Зіркою (*) є позначені прізвища тих членів чоловічої статі, які не платять оплати за газету.

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

Відд.:

6 Вреня Іван, Роман.
22 Стравняк Богданна М. С.
25 Влагітка Лідія.
28 Давид Ліза А.
39 Яній Богданна.
42 Котис Анна, Пелтишин Володимир, Савка Михайло, Хомишак Марія.
63 Смолик Василь І.
75 Валсер Ема М.
76 Міськів Христина.
93 Гайдало Катерина М.
94 Соколів Валентина, Марія А.
107 Гриб Емілія А.
114 Карпа Євган, Марія Г.
120 Риній Джойс А.
125 Здеблик Михайло П.
155 Палила Іванна Ст., Совак Марія, Олена.
169 Останів Анна, Христина.
173 Щирба Петро Р.
176 Спольський Марія А., Михайло Ю., Роман Є.
194 Глоба Аскольд, Зореслава, Ксеня; Туранський Роман І.
204 Аберкромбі Юдита М., Зігель Тереса, Моле Микола К.
211 Прайфер Бригіда А.
218 Мельник Марія А.
221 Кушинський Анна, Ірина 2, Роман В.
230 Яслик Алан Д., Джойс Е.
234 Риско Варвара А., Гейл А., Джоні М., Линн М., Юдита М.; Шипульська Софія Ід.
254 Годованець Павло Ю.
267 Матейчик Данило І.
268 Волощук Христина М.
277 Ганчарик Олександра, Христина.
288 Мушастий Дмитро М., Олександра О.

Відділ

317 Маливуцький Давид М.
334 Ленарт Людовик М.
348 Цайзлер Цинтія А.
352 Піттс Яким.
353 Грегор Валентина Н., Пилип І.
361 Муд Михайло К. П., Пискор Ольга, Ярослав; Шуль Ірина.
372 Енгленд Даяна, Шарон М.; Козуп Давид А., Данило К., Иосип А., Тереса М., Христина А.; Мазеллі Патрикія Д., Яким М.
397 Насевич Иосип А.
399 Маркевич Мирон Ю.
422 Процик Роман.
423 Дашко Ярема А., Курилас Антін М., Зузанна А., Иосипина.
424 Куданович Ігор, Іван, Мирон.
445 Фуга Леслі А., Цар Зенон.
468 Жалоба Петро П., Струк Аллан.

ДІТИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

102 Міллер Альфред Фр., Патрикія К., Розамарія; Потічна Христина.
106 Карбонаро Олена.
154 Кортяк Борис П., Пасічник Ірина К.
169 Пугир Іван Р.
183 Ліцан Ольга.
361 Лебда Вейн О.
367 Згута Ірина Ст., Роман, Яромир.
371 Янів Лариса М.
383 Хома Євген.
399 Помазак Марко К.
420 Прокоп Олеся.
432 Головатий Ірина М., Олег Р.
485 Коваль Андрій, Оксана.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТКАМИ:

Відд.:

102 Згута Ірина Ст., Роман, Яромир.
226 Фіглюс Дарія.
252 Марцинюк Володимир, Юрій.
257 Медвідь Гвендолина К., Патрикія А.; Рудник Маріян Є. 2.
389 Турула Дарія, Петро, Теодора.
397 Піскар Леся.
442 Климків Марко, Роксана.
444 Мельник Іларіон, Олена.

ДІТИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

22 Шемчук Каролина А., Линда Г. 2, Михайлина 2.
171 Гош Кеннет Я., Ярослава Ід.
361 Лебда Вейн О.
459 Вишньовська Олена М.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

1 Колодій Іван П.
35 Тонкович Дебора, Ясінська Катерина, Марія.
38 Валаш Давид М., Ґузаляк Ширлі А.
55 Макарович Роман.
63 Клайн Ричард А., Милишин Олександра Є., Цилла Давид 2., Едвард П., Иосип.
81 Блауцяк Патрикія О.
82 Махариас Ванда М., Федорняк Яким Е.
91 Козак Степан.
106 Гукало Віра А., Юдита М.
125 Кухаришин Володимир, Олена.
140 Віянт Мирослав Л.
141 Кот Мирон.
149 Кравчук Віра.
163 Квіґлі Ярослав.
175 Дубовенко Тіна.
194 Михайлюк Ярослав.
203 Зимна Патрикія М., Христина О.
204 Луцький Йонатан К.
217 Спелман Роберт Е.
221 Ганковський Анатоль, Мушак Мирослава, Щупляк Анна, Віктор, Володимир, Лідія, Роман, Юрій.
256 Кіяовська Юлія Фр.
257 Івасик Богдан, Нестор, Степанія.
259 Ґуґлик Іван А.
277 Хоптій Володимир, Иосипина, Леся, Орест.
287 Древницька Надія, Олеся Л.
291 Онисько Іван.
307 Ворачик Ірина.
324 Вандровська Альойзія.
333 Орам Шарон М.
339 Росола Ольга С., Ярослава; Сорока Олексій мол.
344 Ґарінґ Карло Е., Линда А. 2.
345 Ґринь Надія, Корчик Роберт, Луців Антін, Теодор.
387 Головчак Марія.
395 Стар Роберт Л.
399 Вілас Богдан, Зенон.
400 Яворський Іван А. мол., Марія А., Степанія О.
405 Русин Іван И.
415 Дибас Каролина З.
418 Гарасовський Орест.
420 Прокоп Олеся.
424 Вілоус Володимир.
441 Стеблинська Орися.
467 Гладьо Митчел, Патрикія Д.
469 Копач Юрій.
472 Мілянич Ростислав В.
478 Скрипник Іван, Орест, Юрій.
481 Косс Василь Р., Лідія Л.
486 Шабатура Богдан В., Семен В.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТКАМИ:

Відд.:

106 Милкер Едвард П., Марко Ст.; Сорока Леся, Марія, Степанія, Тарас.
114 Марцинюк Володимир, Юрій.
360 Фіглюс Дарія.
367 Згута Ірина Ст., Роман, Яромир.
422 Піскар Леся.
445 Климків Марко, Роксана.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ УНС:

Відд.:

39 Мацко Іванна А.
155 Малайко Степан.
161 Федюшка Мирослава О.
245 Ворона Дмитро.
423 Дашко Христина.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

39 Дембіцький Петро, Г., Ковальчик Микола.
42 Новацький Микола.
54 Щепаняк Патрикія.
59 Левкович Каролина М.
83 Витіш Василь.
102 Турчиневич Ігор.
116 Хорват Юрій.
170 Виболт Зузанна.
177 Москалюк Каролина А.
204 Вакуменко Марта, Зукас Тома И., Панкевич Евелина Л.
219 Слободян Євген В.
277 Федина Віра Ст.
287 Ридер Каролина М.
316 Куцин Карін Є.

Відділя

326 Сандак Микола.
337 Зілинська Марія.
343 Гук Карін М.
361 Горбай Григорій В., Левинський Ярема, Новелло Катерина, Семчишин Кетлін, Патрикія; Сидорович Богдан І., Євгенія; Сушків Марта.
414 Лаврич Гері И.
427 Сосяк Павло В.
430 Цегелик Богдан.
432 Бойко Борис І., Лелик Лідія.
435 Куриляк Павло А.
441 Рихлівський Григорій.
458 Стахів Петро В.
473 Ковальська Леся І. И.
499 Сакалош Оксана.
500 Ковальський Орест Ю.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ПОВНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

17 Михайлик Едвард Є., Кетлін Олеся І., Роберт І.; Саррис Євген, Щур Олексій.
39 Вітковський Яким К., Іванисько Іван.
76 Мачинко Людовик, Марія Фр.
94 Вудор Мирослав Гр.
106 Карбонаро Олена.
118 Михайлик Георгіяна, Мосур Марія А.
170 Безушко Евелина І.
221 Віш Ольга, Гавган Віра Л., Рурка Роберт В.
234 Федин Іванна М.
236 Максим Юлія К.
325 Заплітна Наталія.
336 Волянська Марія А.
378 Седин Тирон Гр.
390 Камінська Віра, Сарожак Андрій Д., Розалія А.
490 Височанська Іванна А.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

Відд.:

7 Луцький Аніта А., Роберт А.
44 Кент Єфрем В.
51 Посавець Иосип.
102 Міллер Альфред Фр., Патрикія К., Розамарія; Потічна Христина.
164 Пугир Іван Р. мол.
175 Гладкий Роберт Д.
183 Ліцан Ольга.
221 Мельник Богдан.
223 Навола Каролина А.
266 Андруховський Дмитро.
361 Куркчі Ворис, Олександра; Тютько Іванна.
367 Міллер Єфрем Л.
373 МекФарленд Варвара А., Беверлі Е.
383 Хома Євген.
413 Стасюк Олександра.
432 Головатий Ірина М., Олег Р.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ УНС З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:

106 Борович Зенон В., Роман С.
356 Депа Роман, Івасик Катерина Л., Клюка Ярослава, Пазяк Оксана, Пацай Євгенія, Продивус Ярослав, Ставичний Ярослав.

ДІТИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

Відд.:

155 Кузенко Марія.
362 Завацький Степан М.
395 Садова Савина М.

ЗІСТАВЛЕННЯ, ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

(Стан з 31-го жовтня 1963)

Старий рід забезпечення	134
Кляса O	461
Кляса T	6,727
Кляса W	12,327
Кляса P20	15,685
Кляса E20	11,008
Кляса E65	1,185
Кляса P65	840
Кляса DP	335
Кляса A.D.D.	577

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Кляса 4P	168
Кляса 5E	197
Кляса E20	45
Кляса P20	39
Кляса 6C	4
Кляса P65	2
Кляса E65	4
Кляса E18	1
Разом	49,739

ЗІСТАВЛЕННЯ, ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

(Стан з 31-го жовтня 1963)

В клясі 1-ій на $ 500	1,228
В клясі 1-ій на $1000	600
В клясі 1-ій на $2000	2
В клясі 2-ій на $ 400	336
В клясі 3-ій на $ 100	262
В клясі 4P на $ 250	101
В клясі 4P на $ 500	2,812
В клясі 4P на $1000	1,531
В клясі 5E на $ 250	146
В клясі 5E на $ 500	3,689
В клясі E5 на $1000	1,515
В клясі 6C на $ 500	815
В клясі 6C на $1000	518

НОВІ КЛЯСИ:

E20 на $ 500	2,051
E20 на $1000	1,998
E20 на $1500	8
E20 на $2000	46
E20 на $2500	1
E20 на $3000	1
E20 на $4500	1
E20 на $5000	1
E18 на $ 500	1,055
E18 на $1000	1,976
E18 на $1500	21
E18 на $2000	84
E18 на $2500	3
E18 на $3000	13
E18 на $4000	1
E18 на $5000	4
E65 на $ 500	55
E65 на $1000	64
E65 на $1500	3
E65 на $4000	1
P20 на $ 500	1,503
P20 на $1000	2,666
P20 на $1500	29
P20 на $2000	53
P20 на $2500	1
P20 на $3500	1
P20 на $4000	1
P20 на $5000	4
P65 на $ 500	43
P65 на $1000	78
P65 на $2000	2
P65 на $5000	2
Разом	25,319

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ:

	Дорослі	Діти	Разом
Стан з 30-го вересня 1963 р.	56,063	26,832	82,895
Активні члени ПРИРІСТ у ЖОВТНІ 1963:			
Нові члени	453	91	544
Прийняті наново	61	24	85
Прийняті з перехід. листами	49	18	67
Зміни кляс забезпечення	7	10	17
Прийняті з Молод. Відділу	9	—	9
Разом:	579	143	722
УВУТОК у ЖОВТНІ 1963:			
Суспендовані члени	65	89	154
Відійшли з перехідн. листами	43	15	58
Зміни кляс забезпечення	7	16	23
Відійшли до дорослих	—	5	5
Померли	54	6	57
Вибрали грошові звороти	38	24	62
Відійшли в випл. пов. сумою забез.	19	39	58
Відійшли на випл. забезп. вповні	44	27	71
Відійшли на част. випл. забезп.	—	—	—
Відійшли на безпл. продовж. забез.	1	—	1
Разом:	271	218	489
Члени, які виплатили вкладки ПРИРІСТ у ЖОВТНІ 1963:			
Виплачене забезпечення	44	27	71
На безпл. продовження забезпеч.	44	40	84
Разом:	88	67	155
УВУТОК у ЖОВТНІ 1963:			
Померли	3	—	3
Вибрали готівку	12	9	21
Приверненi в актив.	37	8	45
Разом:	52	17	69
Разом усіх членів УНСоюзу з кінцем жовтня 1963 р.:	56,407	26,807	83,214

УВАГА!

яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекорд. звіті за жовтень 1963 року суспендованими, можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх Відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, бо інакше вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв з винятком тих прав, які є досі застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж жовтня 1963 року взяли переступні листи й ще досі не зголосились з ними до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

Ярослав ПАДОХ, гол. секр.

Камбоджа старається дістати ґарантію для своєї „невтральности"

Лондон. — Британський уряд дістав від уряду Камбоджі формальну просьбу, щоб Британія і СССР, які були спонзорами Женевської конференції з 1954 року, на якій поділено французьку колонію Індо-Китай і створено незалежну Камбоджу (поруч із В'єтнамом, поділеним на комуністичну і вільну частину та Ляосом), скликали нову конференцію з тими самими державами, які були тоді в Женеві, щоб загарантувати Камбоджі її державну невтральність. Британія і ЗДА ставляться холодно до тієї пропозиції, вважаючи, що така конференція перетвориться в дебати над ситуацією в Південному В'єтнамі і в Ляосі з взаємними оскарженнями та не доведе до конструктивного висліду. Зокрема ЗДА, розглядаючи подібне звернення Камбоджі з літа минулого року, звернули увагу, що ґарантія невтральности для Камбоджі охоплювала б небезпеку, що Камбоджа зажадає воєнної допомоги, коли вважатиме, що загрожено її невтральності — що є поняттям дуже простяжним і трудним до узгіднення.

Листопадова Академія у Філядельфії

Цьогорічну Ювілейну Листопадову Академію влаштовано у Філядельфії під фірмою українських комбатантських організацій.

З огляду на це, що пересічний вік членів філядельфійського Відділу ОбВУА доходить до 70 літ, то цьогорічну Академію зорганізовано дещо інакше, як попередніми роками. До виконання окремих точок запрошено в більшості нашу молодь, щоб передати в її руки наші традиції та разом з тим обов'язок продовжувати ці традиції і тоді, коли забракне вже тих, що творили пам'ятні дні Листопада.

Коли відкрилась куртина, на сцені стояли делегації українських молодечих організацій з прапорами, серед яких був також прапор Відділу ОбВУА.

Академію відкрив голова Головної Управи ОбВУА д-р В. Ґалан, згадуючи тих, які віддали своє життя в Листопадовому Зриві та по відсурмленні заклику, попросив про хвилину мовчанки.

Після відкриття представник молоді студент А. Масюк виголосив приречення української молоді, яким вона зобов'язується продовжувати давні традиції та боротьбу українського народу.

Доповідь про ролю та значення Листопадового Чину виголосив о. д-р І. Нагаєвський, кол. капелян 1 Укр. Дивізії. Він підчеркнув також ролю нашої молоді в дальшому формуванні життя та змагань українського народу.

В мистецькій частині виступив дівочий хор УМІ під управою проф. Ю. Оранського, проспівавши „Осінню пісню" Савицької-Фоменка та „Веснянки" з опери Енеїда (хор дівчат, лібретто М. Садовського), а опісля баритон п. І. Самокішин відспівав „У темну ніч" (дума), „Мені однаково" Шевченка-Лисенка, та „Нагадай бандуро" Китастого. На закінчення 1-ої частини п. А. Масюк прорецитував „В той перший день" І. Сендецького.

В другій частині виступила п. Л. Войтович з піснями „Засумуй трембіто" Нижанківського і „Бабине літо" Січинського, а після неї Молода Просвіта заінсценізувала „Дівчину з червоним хрестом", опрацьовану п. О. Селезінкою на підставі поеми А. Курдидика. Виконували: Б. Казанівська, М. Стадницька, Т. Городиська, А. Гайдучок, Н. Матковська, Х. Забродська, Я. Патриляк, В. Мізак, П. Януш і О. Януш.

Появився знов на сцені хор УМІ і на його фоні мала Оленка Куземська віддеклямувала Савицької „За тих, що впали". Вкінці хор відспівав „Діво Маріє" Славутича — Фоменка та „До пісні" Софронова-Левицького — Фоменка. Академію закінчено відспіванням Національного Гимну.

Фортепіяновий супровід спочивав в руках О. Білик, Л. Бульби та Б. Перфецького.

В. М.

Відгомін трагічної смерти Президента Кеннеді в Німеччині

Мюнхен, (П. А.). — В нашій добі міжконтинентального телефону й телевізії події навіть у найдальшій закутині світу доходять до віддалених, раніше „Богом забутих" осель нашої плянети. Поки не було телеграфу, то вістка про смерть англійського короля, наприклад, ставала відома в Австралії аж по двох місяцях. Коли помер цар Олександер І у Таганрозі над Озівським морем 19 листопада 1825 року, і поки розв'язана була справа, кому має присягати військо й людність Росії, — старшому Константинові, чи молодшому Миколі, — пройшло багато часу, бо кур'єри їздили кіньми і не могли скоро довести до порозуміння двох наслідників трону. Це дало нагоду революціонерам-„декабристам" підготувати повстання в Петербурзі та в Україні (Чернігівський полк у Васильківському повіті на Київщині).

Тепер обставини змінилися. Ціле людство могло бачити на екрані телевізора трагедію в Далласі, що перервала життя президента Кеннеді.

Коли б навіть Кеннеді не мав нагоди відвідати Німеччину, як це сталося в літі 1963 р., то й тоді його смерть від руки злочинця була б сприйнята тут в масах і в політичних колах з щирим жалем і тривогою.

Нещасливий збіг обставин хотів, що напередодні замаху на президента ЗДА все було підготоване в Бонні для подорожі нового канцлера Німецької Федеративної Республіки Ергарда до Вашингтону на першу зустріч з президентом Кеннеді після зміни в проводі німецького уряду. Замість летіти на розмови з Кеннеді, довелося Ергардові збиратися до Вашингтону на похорон.

Німецька преса й радіо-коментатори відзначають дві риси, що найвиразніше виявилися в характері покійного Джана Кеннеді: його „інтелектуалізм", з одного боку, і реалізм у політичній дії. Як автор книги про сильних духом діячів в історії американського народу, Кеннеді відомий у Німеччині, як людина широкого знання і глибокого інтересу до різних наукових проблем. Кеннеді має високу оцінку в колах німецької інтелігенції: тут знають, що він був невтомним читачем книг і журналів, що Кеннеді мав нахил притягати до практичної політики людей науки. Інтелектуальні інтереси, пише німецька преса, не робили з Кеннеді теоретика, відірваного від практичного життя.

Особливо підносить німецька преса історичне рішення Кеннеді, коли він минулого року проголосив бльокаду Куби, щоб не допустити дальшого довозу ракет і атомових бомб на цей острів. Ця міра сил З'єдинених Держав Америки з Російською імперією показала цілому світові, що ЗДА не дозволять нікому загрожувати їх безпеці й життьовим інтересам. Після повоєнних успіхів і „запоморочення від успіхів", які здобула Москва своїм безмірним нахабством, вожді Кремля зазнали першої великої моральної й тактичної поразки на Кубі. Довелося йти назад, навіть проти бажання Фіделя Кастра, що хотів грати велику ролю в політиці Південної Америки, спираючись на допомогу „старшого брата" в Москві.

Звичайно, в Німеччині згадують особливо цьогорічні відвідини Кеннеді в столиці Федерадивної Республіки — Бонн та в давній столиці Німеччини — Берліні. Побачивши „мур ганьби", збудований комуністами, щоб тримати в неволі людність совєтського Берліну, і відчувши настрої в масових маніфестаціях мешканців Берліну, які висловлювали надію, що Америка не віддасть Західнього Берліну на поталу Москві, Кеннеді сказав у промові до берлінців: „Я є берлінець". І Кеннеді, — за оцінкою німецької опінії, — був обдарований тим талантом, що звуть у соціології „харисма" (благодать): він своїм виглядом, словами і тоном збуджував до себе симпатії мас. Говорив просто, зрозуміло і все з дружньою усмішкою, мов до давніх знайомих. Його віра в свободу й справедливість не була в його устах фразою; відчувалося, що це ідеї, для яких жив молодий президент, віддаючи свої сили, розум і знання.

В наш вік холодної аналізи і байдужости ця несподівана смерть зворушила до сліз мільйони людей у цілій Німеччині. Щодня майже гинуть люди, що пробують вирватися з комуністичної темниці, збудованої в Східній Зоні Німеччини. Ці вістки реєструє преса в Німеччині як „побутове явище". До цього уже звикли. Але смерть президента заокеанської республіки — викликала загальний жаль, смуток, неспокій і журбу. Без пропаганди згори, без натиску. Дж. Ф. Кеннеді заслужив цього всенародного суму, що спонтанно виявився в Німеччині.

Президент Ніґерії надто поквапно засудив правих расистів за вбивство Дж. Ф. Кеннеді

Ляос. — Президент Ніґерії д-р Ннамді Азіківе негайно на вістку про атентат на президента Джана Ф. Кеннеді переслав на руки президента Линдона Джансона звернення з висловами свого співчуття й обурення, але теж з сумнівом, чи добре залишати в З'єдинених Державах головну кватиру Об'єднаних Націй. Він писав, що „тепер стало цілком ясно, що деякі впливові чинники американського громадянства ані не шанують людської гідности ані не дивляться на чорну расу, як на людей, до яких треба ставитись з пошаною, чесно і як з рівними". Президент Джансон зіґнорував ті заввваги та заявив тільки, що „виступ одної одиниці не повинен і не може затемнювати відданости та активної підтримки збоку американського народу для принципів демократії і людської справедливости". За коментарями преси, поквапне звернення ніґерського президента поставило у дуже незручну ситуацію ніґерську амбасаду у Вашингтоні, яка знала вже, що атентат на президента Дж. Кеннеді не вийшов із правих, тільки з лівих комуністичних кіл.

Освалд не дозволяв охрестити свою дитину

Даллас, Тексас. — Вбивник президента Кеннеді був атеїстом і не дозволяв на те, щоб жінка охрестила його дитину, що прийшла на світ ще під час побуту Освальда в СССР. Парох церкви св. Серафима в Далласі о. Дімітрій виявляє, що Освальдова жінка Маріна потайки охрестила рік тому дитину, що тепер має 22 місяці. Поліція стереже жінку і дітей Освальда після того, як Освальда вбив Джек Рубінстейн, званий Рубі. Стенографка Полін В. Бейтс із Форту Ворт, Тексас, виявляє, що Лі Гарві Освальд 18 червня 1932-го року прибув був до неї із записаними картками паперу і просив її, щоб вона переписала їх на машині, бо він плянує писати книжку про важке життя в СССР. Але Освальд поводився дивно, він ніколи не залишав своїх нотаток у машиністки, тільки забирав їх із собою, коли відходив з бюра.

НАД МОГИЛОЮ СЛ. П. ПРЕЗИДЕНТА ДЖ. Ф. КЕННЕДІ

Дружина Покійного Президента Джана Ф. Кеннеді молиться навколішках над могилою свого чоловіка на Арлінґтонському Національному Цвинтарі.

Нюйоркська метрополітальна союзова округа готується до 70-річного ювілею „Свободи"

Ню Йорк. — 22 листопада в приміщенні Народного Дому в Ню Йорку відбулися організаційні збори Відділів Нюйорської округи. Головною справою на порядку нарад були приготування до ювілейного відзначення 70-річчя „Свободи", яке відбудеться в Ню Йорку в залі Народного Дому в суботу 7 грудня ц. р. Про підготову цього бенкету з цікавою програмою звітували голова округи адв. Іван Флис, Володимир Кловзник і Марія Демидчук. Приявні секретарі Відділів інформували про число учасників Ювілею, які вже набули квитки вступу. Їхні звіти виявили велике зацікавлення ювілеєм, що запевнює велике число учасників.

Приявний на зборах гол. предсідник УНСоюзу Й. Лисогір подав інформації про працю Головної Канцелярії УНСоюзу та підмітив нові здобутки УНСоюзу, між якими найважнішим є поява першого тому Англомовної Енциклопедії Українознавства, виданої коштом УНСоюзу. Якраз три дні тому видавництво Торонтського університету, в якому ця книга появилася, відзначило її появу на окремому прийнятті в Торонті, в якому взяли участь численні представники канадійської і американської науки, журналістики та громадських установ. Гол. секретар Ярослав Падох склав справоздання з організаційної праці УНСоюзу, підкресливши велике пожвавлення союзової організаційної праці в останніх місяцях. Зокрема він дав огляд організаційних досягнень Нюйорської округи, яка до жовтня здобула для УНСоюзу 400 нових членів. Збори однодушно схвалили докласти старань, щоб округа придбала до кінця року щонайменше 200 нових членів, і щоб не було поміж 37 відділами округи ані одного, який не приєднав би бодай декількох членів ще в цьому році. З кінцем жовтня в окрузі було 13 Відділів, які здобули від 10 - 56 членів, 14 Відділів, які здобули менше як 10 членів та 10, які не здобули в цьому році ані одного члена. Це вдебільшого невеличкі відділи з декількома вийнятками (Відділи ч. 69, 310, 457). Після доповідей відбулася дискусія, в якій забирали голос М. Ковальчук, д-р В. Вишиваний, А. Копистянський, д-р В. Палідвор, П. Марко, Б. Ластовецький, п. Бішко, п. Пригода, М. Шпитко й ін. Взявши до уваги прикрий факт, що деякі нюйорські відділи постійно не беруть участи в окружних зборах, і що 10 відділів не придбало в цім році ні одного члена, збори однодушно схвалили доручити окружній управі вести список приявности відділів і евентуально виключити з округи відділи, які не виконують своїх обов'язків супроти округи. Схвалено, щоб окружна управа висилала делеґатів на окружні збори відділів. Збори підмітили, що в самому Ню Йорку існує 28 відділів, тому слід, щоб неактивні відділи, зокрема такі, які замість рости, падають, об'єдналися з другими відділами, або оживили свою діяльність. Голова округи адв. Флис зобов'язався виконати цю ухвалу зборів та, закликаючи союзівців нюйорської округи до численної участи в недалекому ювілею „Свободи", і взиваючи всі відділи округи до збільшеної організаційної праці з метою до кінця року придбати ще для УНСоюзу бодай 200 членів, пізним вечором закрив збори.

● Жалоба по сл. п. президентові Кеннеді визначена на 30 днів, і вона скінчиться 22-го грудня вечором. Прапори мали б бути спущені до половини щоглі під час дня, а вночі вони мали б бути стягнені. Не рекомендується вивішувати прапори під час бурі та дощової погоди.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ" І Її ВИДАНЬ

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою добровільну доплату до передплати та свою пожертву на фонд „Свободи" та її видань: англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка", і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

СПИСОК Ч. 6

д-р Р. Сосенко, Джоліст	$10.00	М. Мазур, Керґонксон	$2.00
І. Парабанюк, Савт Гейт	10.00	д-р І. Розгін, Сентрелія	2.00
д-р О. Лебедович, Лепір	10.00	С. Рендюк, Ґренд Репідс	2.00
Лукашевський, Норріставн	6.00	Марія Маґдій, Форд Сіті	2.00
д-р Д. Фаріон, Парма	6.00	М. Галущак, Пітсбурґ	2.00
І. Шиш'ера, Маямі Біч	5.80	І. Хомнинець, Мек Кіспорт	2.00
Є. Ярошевич, Ст. Пол	5.00	В. Литвинка, Джерзі Сіті	2.00
д-р А. Лятишевський, Н. Й.	5.00	В. Пристайко, Рачестер	2.00
І. Яковенко, Ютика	5.00	І. Кулинич, Шикаґо	2.00
д-р П. Джуль, Дітройт	5.00	В. Стрихар, Вейн	2.00
Т. Бурка, Філядельфія	5.00	д-р В. Когутяк, Ютика	2.00
Г. З. Жеребняк, Акрон	5.00	І. Додик, Сент Кетрінс	2.00
М. Чорнокосинський, С. Фр.	5.00	І. Озар, Оліси	2.00
Н. Дзядів, Джерзі Сіті	4.20	П. Ікалович, Бруклин	2.00
В. Еліяшевський, Торонто	4.00	А. Іванічка, Гедлей	2.00
П. Казановський, С. Кетрінс	3.00	М. Данилюк, Маттапан	1.50
А. Гусар, Рачестер	3.00	В. Білик, Джерзі Сіті	1.00
Ф. Федак, Джоліст	3.00	А. Партач, Парма	1.00
В. Романко, Дітройт	3.00	М. Шіґура, Джексон	1.00
Ю. Янів, Севен Гилс	3.00	П. Сливинський, Бріджпорт	1.00
В. Тарас, Мілвокі	3.00	С. Грабар, Перт Амбой	1.00
В. Козіцький, Йонкерс	3.00	А. Качмар, Асбері	1.00
д-р Л. Романовський Дейтон	3.00	Дж. Гончарів, Портленд	1.00
Каролишин, Норт Галедон	2.10	М. Перчик, Рачестер	1.00
П. Вассало, Ліверпул	2.00	А. Мотиль, Ню Йорк	1.00
С. Савка, Ню Йорк	2.00	І. Букачевський, Ніксон	1.00
М. Фединик, Де Мотте	2.00	Христя Козак, Ратерфорд	1.00
проф. Б. Загайкевич, Кренфорд	2.00	Н. Н., Скрентон	1.00
		Г. Михайлів, Л. Анджелес	1.00
І. Патулик, Джерзі Сіті	2.00	А. Сава, Прері ді Шаєн	1.00
Ю. Богун де Ляре, Н. Йорк	2.00	В. Лагодюк, Шикаґо	1.00
А. Кущик, Дітройт	2.00	М. Хома, Балтимор	1.00
П. Феденкевич, Кліфтон	2.00	О. Попик, Геммонд	1.00
		Д. Деменко, Мавнт Вернон	1.00
Б. Тимяк, Кемілас	2.00	О. Палій, Нортгемптон	1.00
М. Цукіш, Спенсерпорт	2.00	А. Мартинюк, Шикаґо	1.00

†

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що дня 25-го листопада 1963 року в Самборі, Зах. Україна, несподівано упокоївся в Бозі наш невіджалуваної пам'яті

БАТЬКО і ДІДУСЬ

о. канонік МИХАЙЛО ПРОКУРАТ

народжений в Дедятичах, пов. Мостиська, проживши 79 років, довголітній парох села Хіднович, пов. Перемишль.

Похорони відбулися 28-го листопада 1963 року в Самборі.

Горем прибиті:

доньки: СОФІЯ і ДАРІЯ
зяті: ЯРОСЛАВ КУЛЬЧИЦЬКИЙ, ОМЕЛЯН ШЕПАРОВИЧ
внуки: МАРІЯ, ДАРІЯ, ОРИСЯ, АНДРІЙ

†

В глибокому смутку повідомляємо, що в четвер, дня 28-го листопада 1963 року по короткій і тяжкій недузі помер в Бофало, наш Друг

пл. сен. АДАМ АНТОНИШИН

Член Основник Пластового Куреня „Чота Крилатих" та довголітній Пластовий діяч.

Похорон відбувся в суботу, дня 30-го листопада 1963 року.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

7 КУРІНЬ УСП-ів і 18 КУРІНЬ УПС „ЧОТА КРИЛАТИХ"

В ДРУГУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Незабутнього
ЧОЛОВІКА, СИНА і БАТЬКА
Д-ра Богдана КАРПЕВИЧА
буде відправлене
ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ З ПАНАХИДОЮ
в суботу, 7-го грудня ц. р., год. 7:30 рано
в ЦЕРКВІ св. ЮРА при 7-ій вулиці в НЮ ЙОРКУ
НА ЯКЕ СВОЯКІВ, ПРИЯТЕЛІВ І ЗНАЙОМИХ ПОКІЙНОГО ЗАПРОШУЄ
РІДНЯ

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. о. ТЕОДОРА ЛЕВИЦЬКОГО
бувшого пароха Ниаґра Фолс, пересилають $20.00 на фонд будови Української Католицької Семінарії у Стемфорді
Геня і Петро СТАСІВ
Дарія і Мирослав ТРЕШНЕВСЬКІ
Ірина і Константин ВЕЛИЧКОВСЬКІ
Марта і Зенон ВАСИЛЬКЕВИЧІ

Байдужність — грізний ворог

Може і не всі читачі погодяться на повище твердження, бо ми привикли уважати ворогом того, хто нищить Церкву, підкопує мораль чи поневолює народ. Так, це справжні вороги. Ми їх знаємо і можемо з ними боротися. Та є і такі вороги, що ми не бачимо їх, хоч вони і поміж нами. До таких ворогів належить байдужність. Байдужність до всього, що довкруги нас діється: байдужність до Церкви, до релігії, до суспільно-громадської праці, до національних змагань, до боротьби за краще завтра.

Хто зі старших не тямить разячої байдужности громадян молодої української держави, під час її визвольних змагань. Заклики проводу про скору допомогу в харчах і людях молодій державі, часто зустрічалися з байдужністю. А вислід тої байдужности — поневолення народу ворогом, духова і матеріяльна руїна нашої Церкви і народу.

Здавалося б, що історія минулого повинна бути найкращою вчителькою майбутнього. Та так воно не є.

От візьмім ту чи іншу нашу парохіяльну громаду, де будують нову церкву чи школу. Загальну суму витрат на будову розділюється на всі родини та самітніх. Частина з них виплатила свою належність, а частина байдуже приглядається, як ростуть мури церкви чи школи. Ізза їх байдужности до — справи, треба парохіяльній громаді затягати поважну позику, якою обтяжується парохіяльну громаду. Жертвенні вірні, що вже склали свої належності, мусять трудитися з найбільшою посвятою, влаштовуючи різні імпрези, щоб сплатити довг, що його затягнула громада з причини байдужности частини вірних.

Чи не зустрічаємося з подібним явищем при жертвенності на будову нової катедри. Одні вже склали навіть княжі пожертви, а інші байдужно ставляться до будови катедри, а, щоб втихомирити своє сумління, критикують будову.

Та збіркова кампанія на будову катедри поступає вперед завдяки жертвенності ідейних українців католиків.

На цьому місці складаємо прилюдну подяку Парохіянам церкви св. Володимира в Палмертон, Па., що пішли за гарним прикладом свого душпастиря, Всч. о. Володимира Грабця, який склав $1,000 на будову нової катедри й передали наступні суми: $100 родина Степана Новацького, $35 Анна Бенч, $30 — родина Петра Деркача, Анна Сас, Гелен Сас і родина Степана Селеського, $28 — родина Івана Деркача, $27 — Пихайла Борути, по $25 склали: Василь Демчук, родина Івана Дутка, родина Андрія Франка, родина Миколи Ґрішін, родина Антона Гонщіко, родина Михайла Костя, родина Степана Кравця, родина Миколи Левандуського, Михайло Марців, родина Григорія Матзук, родина Михайла Просака, родина Говарда Ребер, родина Михайла Шімко, родина Миколи Турко, родина Йосипа Воґенрич, Анна Витичак, Михайло Янош. По $20 склали: Павлина Березяк, Марія Чаплинська, Марія Кравчук, Крепіч Іван, Катерина Пухта, родина Матвія Сікорського, Текля Витичак, родина Алексія Богонос, родина Павла Зіго. По $15 склали: родина Степана Савки і родина Михайла Франка. $11 пожертвувала родина Гарри Версука. По $10 родини Степана Батко, Івана Березяка, Степана Цекота, Миколи Костя, мол., Чарлса Костя, Михайла Лакаташа, Даниїла Луциканиша, Онуфрія Пазіканіша, Степана Милковича, Катерина Муней, Анна Патер, родини Чарлса Сікорського і Івана Сулика, Марія Третяк і Анна Творковська. $8 склала родина Теодора Версука, а $6 передала Ірина Олівія. По $5 пожертвували: родина Едварда Бліхара, Алексій Каринський, родини Миколи Дичишина, родина Йосипа Франя і Михайла Куби, Анна Литвин, Анна Лукман, Анна Луковська, родина Чарлса Мазепи, Анна Олексин, родина Івана Олівії, Вікторія Пагуля, Іван Сас, родина Юрія Шмид, Павлина Сікорська, Катерина Славіш, Іван Сидорак, родина Степана Творковського. По $2 склали: родина Мориса Блумфілда і родина Петра Пагулі. $1 склала Патрикія Милкович (Гушар).

Парохіяни найстаршої парохії св. Пихайла в Шенандо також не залишились позаду, складаючи ось такі пожертви: $200 склала родина Герри Стренчак. По $100 пожертвували: родина Йосипа Леска, Марія Серокка, Стефан і Олліс Оравітц, Павло Ленаваґе, родина Івана Малиновського, родина Едварда Андрусіка, Апостольство Молитви, Жінки Помічниці ім. св. Михаїла, родина Михайла Онущак, родини А. Прибиш і М. Прибиш, Совшил Клаб св. Михайла, родина Івана Чапаско, Павлина Павлишок, родина Івана Біско, Ст., родина Михайла Сметани, родина Блащака з В. Цетер вул., Пакс Маліняк, Іван Угас, Сестрицтво Жінок Пресв. Богородиці, Хор св. Михайла, Діти Фелка, родини Скали і Барбачови, родина Андрея Шутович (Гейзлетон), Марія Дончак, Анна Сопко, Антін Дошна і сестри Анна і Марія, родина Івана Лак, Марія і Патрикія Ушок, Михайло Манко, Февронія Чорній, Марія Гладис і донька Марія, родина Івана Леско, Андрій Боднвич, Іванна Леско.

З парохії Непорочного Зачаття в Алентавн наступні парохіяни склали свої пожертви: По $50 Андрій і Осипа Проць, Євген і Наталія Змий Петро Пайташ, Іван і Євгенія Процак, Михайло і Марія Керкуш, Михайло Романіско, Еміліян і Анна Костишак, Іван і Марія Ядловські, Яків і Марія Зінченко, Степан і Марія Кацапир, Михайло і Юлія Онишкевич, Володимир і Джекелин Надбережні, Іван і Катерина Вус, Дмитро і Анастасія Ґудз, Іван і Євгенія Мокривчук. По $30 склали: Пихайло Белзецький, Марія Фекула, Софія Фекула, Іван Швець, Михайло Вашко, Роман Вітровий, Анна Гачкевич. Семен і Анна Катінґо склали $25, Володимир і Анна Печені $20 і Леонард і Луїза Русінко $10.

В парохії св. Михайла в Росфорд склали свої пожертви наступні вірні: По $250 Ростислав Василишин з родиною і Лука Пільгуй з родиною. По $100 склали: Всч. о. Лев Білос (деклярував $500), Андрій і Климентина Улиско та Микола і Магдалина Проць. По $50 склали: Ольга Бобак, Йосифина Бобак, Анна Іш, Іван Коченаш, Дженовія Коченаш, Алексій Рітцик, Михайло і Катерина Космина. Іван і Ангелина Бобак. По $30 склали: родина Євгена Проця і Алексій Невойда. По $25 склали: Рожа Богаченко. Микола і Стелла Бобак, Найтс оф Калумбус; $20 склав Іван Велґан, а $10 — пожертвувала Анна Хомишин.

На цьому місці бажаємо також скласти подяку Жертводавцям з парохії св. Дмитра в Дженет, Па.: Іван Напонік склав $150, Михайло Гирович — $100, а Анна Гуди — $50.

Всім Шановним Жертводавцям складаємо щиру подяку, бо вони не тільки причинилися до будови архикатедрального храму у Філядельфії, але також піддержують на дусі та зміцнюють надію, що будова катедри буде зреалізована.

Водночас просимо всіх українців пам'ятати про будову нової катедри, бо дорога ще далека до зібрання повної суми.

Пожертви просимо слати на адресу:

Archbishop's Chancery
815 N. Franklin Street
Philadelphia 23, Pa.

РОЗШУКИ

Пошукую мого приятеля ЙОСИПА КИВАЛА з с. Грушівки, Перемишлівського повіту. Виїхав до USA в 1950 р. з табору Landek (Austria). Пошукує Сосницький Володимир. Моя адреса:

Sr. Sosnycky Wolodymyr
Calle Silva 103-15
Valencia Venezuela

Зі спорту

„ЛЕВИ" І „КРИЛА" ВІДПАЛИ ВІД ГОР ЗА ЧАШІ

„Леви" — „Марунс" 2:3 (1:2)
„Крила" — „Марунс" 0:1 (0:0, 0:0)

Шикаґо, 17 листопада. — В першій рунді гор за Аматорську Чашу ЗДА обидві українські дружини Шикаґа потерпіли поразки і відпали від дальших гор. „Крила" держалися добре повних 90 хвилин в зустрічі зі сильними італійцями. Щойно в догривці італійці здобули ворота проти молодих амбітних сумівців. Дуже добрий новий воротар „Крил" Куць пропустив зрадливий стріл, який несподівано відбився від стовпа до сітки. „Марунс" грали гостро і нечисто, внаслідок чого поранили Андрущишина і Полюховича. Перемогу італійців можна вважати для них щасливою. Після минулонедільної програної „Крил" зі сербами в грі за Чашу ЗДА (Чаллендж Кап) сумівці відпали вже від обидвох конкуренцій Чаш.

Футболісти „Левів" справили симпатикам прикру несподіванку, програючи зі слабими словаками зустріч за Аматорську Чашу ЗДА вислідом 2:3. Причиною поразки була мабуть суботня забава „Левів" та весілля наших активних спортовців Олега Каравана з „Левів" з Іванкою Яворською з „Крил". Виглядало однак, що головною причиною прогри була дуже слаба гра воротаря Мишалова, який пропустив до воріт три легкі стріли. Крім цього при стані 2:2 Хринівський і Терлецький не використали двох карних, що показує, що „Леви" не мають ні одного певного виконавця карних. Першу половину гри з вітром „Леви" не зуміли використати. Після перших воріт зі стрілу А. Яворського словаки не лише вирівняли, але й здобули провадження. В другій півгрі проти вітру „Леви" вирівняли зі стрілу Хринівськонго. Судді Я. Дикий чомусь продовжив змагання на 5 хвилин і в тому часі на 93-ій хв. м'яч відбитий від руки словацького нападника помандрував у сітку „Левів" без сподіваного свистка судді за руку.

Петро Головатий

ВІСТКИ З УКРАЇНИ

Останні висліди українських клюбів в „А" клясі, Перша підгрупа:

Динамо Київ — Динамо Мінськ 1:0.
Шахтар Донецьк — Спартак Москва 1:1.
Торпедо Москва — Авангард Харків 3:1.

Показник табелі гор, стан 2-го листопада 1963 р.

	Гри	Т.	В.
Динамо М-ва	33	48	44:14
Спартак М-ва	34	46	57:23
Зеніт	37	45	45:31
Динамо Київ	34	43	65:42
Динамо Мінськ	35	43	42:27

Дальше слідують Нафтовик 43 т., Динамо Тібілісі 42, ЦСКА 41, СКА 40, Торпедо 38, Шахтар Донецьк 33, Торпедо 30, Динамо Л., 29, Льокомотив 28, Кайрат 27, Крила Р. і Молдова по 26, Авангард Харків 25, Аррат 24 і Пахтакор 17 точок. Харківським футболістам загрожує спад до Другої півгрупи.

Показник табелі гор „А" кляси, Друга півгрупа.

	Гри	Т.	В.
Шинник Яр-ль	34	46	51:25
Волга	34	45	42:19
Труд	34	42	43:26
Металург Зап.	33	41	35:15
Трудорез. Луг.	34	41	41:26
Чорномор. Мик	34	39	39:31
Карпати Львів	34	39	28:22
Дніпро Дніпр.	34	36	36:34

Дальше слідують Кубань 34, Даугава 33, Уралмаш 32, Шахтар 30, Жальгіріс 28. Льокомотив Чел. 28, Алга і Трактор по 27, СКА і Льокомотив Гомель по 20 точок. Українська дружина Дніпро, що зайняла загальне 8-ме місце і останнє з-поміж українських клюбів випадає з другої підгрупи, де в наступному сезоні буде змагатись в одній із „футбольних зон" України (дивні ці московські правила!). Б-кляси, що є найвищою Футбольною Лігою України.

ОЛІМПІЙСЬКА ЗБІРНА СССР — СПАРТАК МОСКВА 2:1.

В олімпійській збірній виступали такі українські змагуни: Турянчик, Базилевич, Біба, Серебренников, Лобановський і Мудрик.

В збірній СССР за Чашу Европи проти збірної Італії виступали слідуючі українські футболісти: Л. Островський, А. Біба, І. Численко, В. Серебреников.

Ом. Твардовський

ТАРЗАН, ч. 5147. Ще про П'єра Блянка...

— Я дістав звіти, — роздумував Рейнард, — і це намисто, згідно з описом, нагадує те, що колись зникло було з паризької колекції...

— Але як воно опинилося в Мері?.. Тарзан усміхнувся як знавець. — У вашому шпиталі є мертва людина — П'єр Блянк, який є відповідальний...

— Він і ця жінка були партнери запланованої революції. І тільки її зажерливість була причиною їхнього неуспіху...